Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/36/EU**

ze dne 26. června 2013

o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014	L 60	34	28.2.2014

Opravena:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 208, 2.8.2013, s. 73 (2013/36/EU)

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/36/EU

ze dne 26. června 2013

o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([2]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([3]) byly při několika příležitostech výrazně pozměněny. Mnoho ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES se vztahuje na úvěrové instituce i investiční podniky. V zájmu přehlednosti a s cílem zajistit soudržné uplatňování uvedených ustanovení by tato ustanovení měla být sloučena do nových právních aktů, které by se vztahovaly jak na úvěrové instituce, tak na investiční podniky, a to do této směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 ([4]). Za účelem lepšího přístupu by měla být ustanovení příloh směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES zahrnuta do normativní části této směrnice a uvedeného nařízení.

(2) Tato směrnice by měla mimo jiné obsahovat ustanovení upravující udělování povolení k podnikání, nabývání kvalifikované účasti, výkon svobody usazování a volného pohybu služeb, pravomoci orgánů dohledu domovských a hostitelských členských států v tomto ohledu a ustanovení upravující počáteční kapitál a kontrolu v rámci dohledu nad úvěrovými institucemi

([1]) Úř. věst. C 105, 11.4.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.
([4]) Viz strana 1 tohoto Úředního věstníku.

▼B

a investičními podniky. Hlavním cílem a předmětem této směrnice je koordinovat vnitrostátní ustanovení týkající se přístupu k činnosti úvěrových institucí a investičních podniků, způsobů jejich řízení a rámce dohledu. Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES obsahovaly i obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky. Tyto požadavky by měly být stanoveny v nařízení (EU) č. 575/2013, které stanoví jednotné a přímo aplikovatelné obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce a investiční podniky, neboť tyto požadavky úzce souvisejí s fungováním finančních trhů, pokud jde o objem aktiv, které úvěrové instituce a investiční podniky drží. Tato směrnice by tedy měla být vykládána společně s nařízením (EU) č. 575/2013 a měly by společně s uvedeným nařízením tvořit právní rámec upravující bankovní činnosti, rámec dohledu a obezřetnostní pravidla pro úvěrové instituce a investiční podniky.

(3) Obecné obezřetnostní požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 doplňují individuální požadavky, o kterých rozhodují příslušné orgány v důsledku svého průběžného dohledu nad každou jednotlivou úvěrovou institucí a investičním podnikem. Škála těchto požadavků na dohled by měla být mimo jiné stanovena v této směrnici a příslušné orgány by měly mít možnost uplatnit vlastní úsudek v souvislosti s tím, které požadavky by měly být uloženy. Pokud jde o tyto individuální požadavky, které se týkají likvidity, měly by příslušné orgány brát mimo jiné v úvahu zásady stanovené v pokynech Evropského výboru orgánů bankovního dohledu ze dne 27. října 2010 o rozložení nákladů a přínosů likvidity.

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ([1]) umožňuje investičním podnikům povoleným příslušnými orgány v jejich domovském členském státě a kontrolovaným těmito orgány, aby zřizovaly své pobočky a volně poskytovaly služby v jiných členských státech. Uvedená směrnice zároveň stanoví koordinaci pravidel, kterými se řídí povolování a výkon činnosti investičních podniků. Nestanoví však výši počátečního kapitálu těchto podniků nebo společný rámec pro sledování rizik, která podstupují; to by měla upravovat tato směrnice.

(5) Tato směrnice by z hlediska svobody usazování i z hlediska volného pohybu služeb v oblasti úvěrových institucí měla být základním nástrojem pro dosažení vnitřního trhu.

(6) Hladké fungování vnitřního trhu vyžaduje nejen právní normy, ale také úzkou a pravidelnou spolupráci a podstatně zdokonalenou konvergenci regulačních postupů a postupů dohledu mezi příslušnými orgány členských států.

([1]) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼B

(7) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([1]) byl zřízen Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“). Tato směrnice by rovněž měla zohledňovat úlohu a funkci orgánu EBA stanovené v uvedeném nařízení a postupy, kterými je třeba se řídit při svěřování úkolů tomuto orgánu.

(8) Vzhledem ke zvýšenému počtu úkolů, jimiž tato směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 EBA pověřují, by Evropský parlament, Rada a Komise, měly zajistit, aby byly poskytnuty odpovídající lidské a finanční zdroje.

(9) Jednotný mechanismus dohledu je prvním krokem k vytvoření bankovní unie a měl by zajistit, aby politika Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi byla zavedena soudržným a efektivním způsobem, aby byl jednotný soubor pravidel pro finanční služby používán stejným způsobem na úvěrové instituce ve všech dotčených členských státech a aby tyto úvěrové instituce podléhaly dohledu nejvyšší kvality, jenž nebude omezován úvahami jiné než obezřetnostní povahy. Jednotný mechanismus dohledu je základem pro další kroky směřující k bankovní unii. Uplatňuje se tak zásada, že zavedení společných mechanismů intervence v případě krize by měly předcházet společné kontroly, které by snížily pravděpodobnost, že tyto mechanismy intervence bude třeba použít. Evropská rada v závěrech ze dne 14. prosince 2012 uvedla: „Komise během roku 2013 předloží návrh na vytvoření jednotného mechanismu pro řešení problémů bank pro členské státy účastnící se jednotného mechanismu dohledu, který by měli spolutvůrci právních předpisů projednat jakožto prioritu za účelem jeho přijetí v průběhu stávajícího volebního období Evropského parlamentu.“ Integrace finančního rámce by mohla být dále posílena zřízením jednotného mechanismu řešení problémů zahrnujícího vhodné a účinné jištění (backstop), které zajistí přijímání rozhodnutí o řešení problémů bank rychle, nestranně a v nejlepším zájmu všech dotčených stran.

(10) Pověření Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) vykonávat dohled v některých členských státech by mělo být v souladu s rámcem Evropského systému dohledu nad finančním trhem zřízeného v roce 2010 a s jeho základním cílem vypracovat jednotný soubor pravidel a více sblížit postupy dohledu v Unii jako celku. ECB by měla při plnění svých úkolů podléhat příslušnému primárnímu a sekundárnímu právu Unie, rozhodnutím Komise v oblasti státních podpor, pravidlům hospodářské soutěže a kontroly spojování podniků a jednotnému souboru pravidel platnému pro všechny členské státy a plnit své úkoly v souladu s nimi. Orgánu EBA je svěřeno vypracování návrhů technických norem a obecných pokynů a doporučení, které zajistí sbližování dohledu a soudržnost výsledků dohledu v rámci Unie. ECB by neměla provádět tyto úkoly, ale měla by vykonávat pravomoci přijímat nařízení podle článku 132 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) v souladu s akty přijatými Komisí na základě návrhů vypracovaných orgánem EBA a obecných pokynů a doporučení podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

▼B

(11) Právně závazná zprostředkovatelská úloha orgánu EBA je jedním z klíčových prvků při podpoře koordinace, jednotnosti dohledu a sbližování postupů dohledu. Zprostředkování orgánem EBA může být zahájeno buď z jeho vlastního podnětu, je-li tak zvlášť stanoveno, nebo na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů v případě sporu. Tato směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 by měly rozšířit škálu situací, v nichž může EBA zahájit právně závazné zprostředkování z vlastního podnětu s cílem přispět k jednotnosti při provádění dohledu. EBA nemá pravomoc zahájit zprostředkování z vlastního podnětu, pokud jde o označení významných poboček a určení požadavků obezřetnosti pro jednotlivé instituce podle této směrnice. Příslušné orgány by však v zájmu podpory koordinace a zlepšení jednotných postupů dohledu v těchto citlivých oblastech měly v případě sporu mít možnost v jeho rané fázi využít zprostředkování orgánem EBA. Toto včasné zprostředkování orgánem EBA by mělo usnadnit nalezení řešení sporu.

(12) Z důvodů ochrany úspor a za účelem vytvoření rovných podmínek hospodářské soutěže mezi úvěrovými institucemi by se měla koordinační opatření týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi vztahovat na všechny tyto instituce. Mělo by se však náležitě přihlížet k objektivním rozdílům v jejich statutech a k jejich úkolům, jak je stanoví vnitrostátní právo.

(13) K zajištění dobře fungujícího vnitřního trhu jsou pro obchodování a řízení přeshraničních skupin úvěrových institucí nezbytné transparentní, předvídatelné a harmonizované postupy a rozhodnutí v oblasti dohledu. EBA by proto měl harmonizaci postupů dohledu zlepšit. Postupy a rozhodnutí v oblasti dohledu by proto neměly bránit fungování vnitřního trhu, pokud jde o volný pohyb kapitálu. Kolegia orgánů dohledu by měla zajistit společný a harmonizovaný pracovní program a harmonizovaná rozhodnutí v oblasti dohledu. Spolupráce mezi příslušnými orgány domovských a hostitelských členských států by měla být posílena zavedením vyšší úrovně transparentnosti a sdílení informací.

(14) Oblast působnosti opatření by proto měla být co nejširší, aby se vztahovala na všechny instituce, jejichž činnost spočívá v přijímání splatných peněžních prostředků od veřejnosti ve formě vkladů i v jiných formách, jako je soustavné vydávání dluhopisů a obdobných cenných papírů a poskytování úvěru na vlastní účet. Měly by se stanovit výjimky pro některé úvěrové instituce, na něž se tato směrnice nevztahuje. Tato směrnice by se neměla dotýkat použití vnitrostátních právních předpisů, které stanoví zvláštní doplňková povolení umožňující úvěrovým institucím vykonávat určité činnosti nebo provozovat určité druhy operací.

▼B

(15) Je vhodné provést nezbytnou harmonizaci, dostatečnou k zajištění vzájemného uznávání povolení a systémů obezřetnostního dohledu, což umožní vydávat jednotné povolení pro celou Unii a uplatňovat zásadu, že obezřetnostní dohled vykonává domovský členský stát.

(16) Zásada vzájemného uznávání a zásada dohledu vykonávaného domovským členským státem vyžadují, aby příslušné orgány členského státu nevydaly povolení nebo je odňaly v případech, kdy z okolností, například z plánu činností, zeměpisného rozmístění činností nebo ze skutečně provozovaných činností zřetelně vyplývá, že si úvěrová instituce zvolila právo jednoho členského státu s úmyslem vyhnout se přísnějším normám platným v jiném členském státě, na jehož území hodlá provozovat nebo provozuje převážnou část své činnosti. Pokud to z okolností nevyplývá zřetelně, ale většina aktiv subjektů bankovní skupiny se nachází v jiném členském státě, jehož příslušné orgány provádějí dohled na konsolidovaném základě, měla by se změnit příslušnost pro dohled na konsolidovaném základě pouze se souhlasem těchto příslušných orgánů.

(17) Příslušné orgány by neměly úvěrové instituci vydat nebo zachovat povolení, mohou-li jim úzká propojení mezi úvěrovou institucí a jinými fyzickými nebo právnickými osobami bránit v účinném výkonu jejich funkcí dohledu. Již povolené úvěrové instituce by měly rovněž z hlediska tohoto úzkého propojení vyhovět příslušným orgánům.

(18) Odkaz na účinný výkon funkcí dohledu orgány dohledu se vztahuje i na dohled na konsolidovaném základě, který by měl být vykonáván nad úvěrovou institucí nebo investičním podnikem, pokud to stanoví právo Unie. V těchto případech by orgány, kterým se podává žádost o povolení, měly mít možnost určit, které orgány jsou příslušné k výkonu dohledu nad danou úvěrovou institucí nebo investičním podnikem na konsolidovaném základě.

(19) Úvěrové instituce povolené v domovském členském státě by měly být oprávněny provozovat v celé Unii některé nebo všechny činnosti uvedené v seznamu činností podléhajících vzájemnému uznání tím způsobem, že zřídí pobočky nebo poskytují služby.

(20) Je vhodné rozšířit vzájemné uznání na uvedené činnosti, pokud jsou provozovány finanční institucí, jež je dceřiným podnikem úvěrové instituce, pokud se na tento dceřiný podnik vztahuje konsolidovaný dohled nad jeho mateřským podnikem a pokud splňuje určité přísné podmínky.

▼B

(21) U subjektů, které nebyly ve svém domovském členském státě povoleny jako úvěrové instituce, a u činností neuvedených v seznamu činností podléhajících vzájemnému uznání by měl mít hostitelský členský stát v souvislosti s výkonem práva usazování a volného pohybu služeb možnost vyžadovat dodržení zvláštních ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů, nejsou-li tato ustanovení již stanovena v nařízení (EU) č. 575/2013 a jsou-li slučitelná s právem Unie a odůvodněna obecným zájmem a nepodléhají-li tyto subjekty nebo činnosti rovnocenným pravidlům podle právních nebo správních předpisů svých domovských členských států.

(22) Kromě nařízení (EU) č. 575/2013, které stanoví přímo aplikovatelné obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce a investiční podniky, by členské státy měly zajistit, aby činnosti, jež jsou předmětem vzájemného uznávání, bylo možno bez překážek provozovat stejným způsobem jako v domovském členském státě, nejsou-li v rozporu s právními předpisy hostitelského členského státu na ochranu obecného zájmu.

(23) Předpisy upravující činnost poboček úvěrových institucí se skutečným sídlem ve třetí zemi by měly být obdobné ve všech členských státech. Je důležité stanovit, že tyto předpisy nesmějí příznivější než ty, jež se vztahují na pobočky úvěrových institucí z jiného členského státu. Unie by měla mít možnost uzavírat dohody se třetími zeměmi o použití ustanovení, která poskytnou pobočkám stejné zacházení na celém jejím území. Na pobočky úvěrových institucí povolených ve třetích zemích by se neměl vztahovat volný pohyb služeb ani svoboda usazování v jiných členských státech než těch, kde jsou usazeny.

(24) Mezi Unií a třetími zeměmi by mělo být dosaženo dohody o umožnění praktického výkonu dohledu na konsolidovaném základě v co nejrozsáhlejší zeměpisné oblasti.

(25) Odpovědnost za dohled nad finančním zdravím úvěrových institucí a zvláště nad jejich platební schopností na konsolidovaném základě by měla spočívat na jejich domovských členských státech. Dohled nad bankovními skupinami v Unii by měl být předmětem úzké spolupráce mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu.

(26) Příslušné orgány hostitelských členských států by měly mít pravomoc provádět případ od případu šetření na místě a kontroly zaměřené na činnost, poboček institucí na jejich území, a vyžádat si od dané pobočky informace o jejích činnostech pro statistické a informační účely nebo pro účely dohledu, považuje-li to daný hostitelský členský stát za důležité z důvodů stability finančního systému.

▼B

(27) Příslušné orgány hostitelských členských států by si měly opatřit informace o činnostech provozovaných na jejich území. Opatření v oblasti dohledu by měly přijmout příslušné orgány domovského členského státu, pokud příslušné orgány hostitelského členského státu nemusí přijmout předběžná nouzová opatření.

(28) Hladké fungování vnitřního bankovního trhu vyžaduje nejen právní normy, ale též úzkou a pravidelnou spolupráci a podstatně zdokonalenou konvergenci regulačních postupů a postupů dohledu mezi příslušnými orgány členských států. Za tímto účelem by se mělo posuzování otázek týkajících se jednotlivých úvěrových institucí a vzájemná výměna informací uskutečňovat prostřednictvím EBA. Tato vzájemná výměna informací by neměla nahradit dvoustrannou spolupráci. Příslušné orgány hostitelských členských států by vždy měly mít možnost v naléhavých případech z vlastního podnětu nebo na základě podnětu příslušných orgánů domovského členského státu ověřovat, zda je činnost úvěrové instituce usazené na jejich území vykonávána v souladu s právními předpisy a se zásadami řádných správních a účetních postupů a přiměřené vnitřní kontroly.

(29) Je vhodné umožnit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty, jež ze své funkce pomáhají posilovat stabilitu finančního systému. Pro zachování důvěrné povahy těchto informací musí být přísně vymezen okruh jejich příjemců.

(30) Určitá jednání, jako například podvody nebo obchodování zasvěcených osob, mohou ovlivnit stabilitu i integritu finančního systému. Je nutné stanovit podmínky, na jejichž základě je výměna informací v takových případech přípustná.

(31) Je-li stanoveno, že informace lze poskytnout pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, měly by příslušné orgány mít možnost podmínit svůj souhlas splněním přísných podmínek.

(32) Měla by být také povolena výměna informací mezi příslušnými orgány a centrálními bankami a jinými subjekty s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové orgány, a je-li to nezbytné z důvodů obezřetnostního dohledu, prevence a řešení úpadku institucí a případně v naléhavých situacích, mezi dalšími veřejnými orgány a orgány ústřední státní správy odpovědnými za přípravu předpisů týkajících se dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovnami a veřejnými orgány, odpovědnými za dohled nad platebními systémy.

▼B

(33) Za účelem posílení obezřetnostního dohledu nad institucemi a ochrany klientů institucí by auditoři měli mít povinnost bezodkladně informovat příslušné orgány ve všech případech, kdy při výkonu své činnosti zjistí určité skutečnosti, které mohou mít vážný dopad na finanční situaci nebo na správní a účetní organizaci instituce. Z téhož důvodu by členské státy měly také stanovit, že se tato povinnost vztahuje na všechny případy, kdy auditor zjistí uvedené skutečnosti při výkonu své činnosti v podniku, který má úzké propojení s některou institucí. Povinnost auditorů oznamovat příslušným orgánům, je-li to vhodné, některé skutečnosti a rozhodnutí týkající se instituce, které zjistí při výkonu svých povinností v jiném než finančním podniku, by sama o sobě neměla měnit povahu jejich činnosti v daném podniku ani způsob, kterým by měli své povinnosti v tomto podniku vykonávat.

(34) Cílem této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 je zajistit platební schopnost institucí. Pokud navzdory požadavkům týkajícím se platební schopnosti dojde ke krizi, je třeba zajistit, aby institucím bylo umožněno řešit úpadek řádně a omezit přitom nepříznivý dopad na reálnou ekonomiku a zabránit tomu, aby byli do věci zapojeni daňoví poplatníci. Za tímto účelem by orgán EBA měl až do další koordinace na úrovni Unie v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 posuzovat a koordinovat iniciativy týkající se ozdravných plánů a plánů řešení úpadků s cílem podpořit sbližování v této oblasti. Orgán EBA by proto měl být předem plně informován o organizaci zasedání týkajících se ozdravných plánů a plánů řešení úpadků a měl by být oprávněn se takových zasedání účastnit.Orgány některých členských států již stanovily ve vnitrostátním právu povinnosti institucí a orgánů připravit ozdravné plány a plány řešení úpadků. Je proto vhodné, aby se po institucích požadovala spolupráce s orgány v tomto směru. Orgán EBA by proto měl být předem plně informován o organizaci zasedání týkajících se ozdravných plánů a plánů řešení úpadků a měl by být oprávněn se takových zasedání účastnit. Připravuje-li se ozdravný plán nebo plán řešení úpadků, měl by orgán EBA přispívat a aktivně se účastnit v rámci rozvoje a koordinace účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010. Přednost by měla být dávána těm plánům, které se týkají systémově důležitých institucí.

(35) S cílem zajistit, aby instituce, ti, kdo vykonávají efektivní kontrolu nad podnikáním instituce, a členové vedoucího orgánu instituce dodržovali povinnosti vyplývající z této směrnice a z nařízení (EU) č. 575/2013 a aby se s nimi v celé Unii zacházelo stejně, by členské státy měly stanovit správní sankce a jiná správní opatření, která jsou účinná, přiměřená a odrazující. Správní sankce a jiná správní opatření stanovené členskými státy by tedy měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich určení, o kritéria, která by měla být zohledněna při jejich uplatňování, o zveřejňování, o klíčové pravomoci k ukládání sankcí a o výši správních peněžitých sankcí.

▼B

(36) Příslušné orgány by měly být zejména oprávněny ukládat správní peněžité sankce, které jsou dostatečně vysoké na to, aby vyvážily výhody, jež je možné očekávat, a aby odradily i větší instituce a jejich manažery.

(37) S cílem zajistit konzistentní uplatňování správních sankcí a jiných správních opatření ve všech členských státech by při určování typu správních sankcí nebo jiných správních opatření a výše správních peněžitých sankcí členské státy měly mít povinnost zajistit, aby příslušné orgány zohledňovaly všechny příslušné okolnosti.

(38) S cílem zajistit odrazující účinek správních sankcí by správní sankce měly být obvykle zveřejňovány, kromě některých přesně stanovených situací.

(39) Pro účely posouzení dobré pověsti ředitelů a členů vedoucího orgánu je nutný účinný systém výměny informací, v rámci něhož by orgán EBA pod podmínkou dodržení požadavků na zachování profesního tajemství a ochranu údajů, měl mít právo vést centrální databázi obsahující podrobné údaje o správních sankcích, včetně stavu odvolacího řízení proti těmto sankcím, která by byla přístupná pouze příslušným orgánům. Informace o rozsudcích v trestních věcech by v každém případě by měly být vyměňovány v souladu s rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV ([1]) a rozhodnutím 2009/316/SVV ([2]), jak jsou provedeny ve vnitrostátním právu, jakož i v souladu s jinými příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva.

(40) S cílem odhalit potenciální porušení vnitrostátních ustanovení provádějících tuto směrnici a nařízení (EU) č. 575/2013 by příslušné orgány měly mít příslušné vyšetřovací pravomoci a měly by zavést účinné mechanismy na podporu ohlašování potenciálních či skutečných porušení. Těmito mechanismy by však neměla být dotčena práva obviněných na obhajobu.

(41) Tato směrnice by měla stanovit správní sankce a jiná správní opatření, aby byla zajištěna co nejširší možnost reagovat na porušení právních předpisů a aby se napomohlo předcházení dalšímu porušení, a to bez ohledu na to, zda se kvalifikují jako správní sankce nebo jiná správní opatření podle vnitrostátního práva. Členské státy měly mít možnost stanovit další sankce a vyšší úrovně správních peněžitých sankcí než ty, které jsou uvedeny v této směrnici.

(42) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení práva členských států, pokud jde o trestněprávní sankce.

([1]) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23).

([2]) Rozhodnutí Rady 2009/316/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 33).

▼B

(43) Členské státy by měly zajistit, aby úvěrové instituce a investiční podniky měly takový vnitřně stanovený kapitál, který je s ohledem na rizika, jimž jsou nebo mohou být vystaveny, přiměřený množstvím, kvalitou i rozložením. Členské státy by proto měly zajistit, aby úvěrové instituce a investiční podniky zavedly strategie a postupy pro hodnocení a udržování přiměřenosti svého vnitřně stanoveného kapitálu.

(44) Příslušné orgány by měly být pověřeny zajištěním toho, že jsou instituce dobře organizovány a disponují přiměřeným kapitálem s ohledem na rizika, kterým jsou nebo by mohly být vystaveny.

(45) S cílem zajistit, aby instituce, které působí v několika členských státech, nebyly neúměrně zatěžovány v důsledku ponechání odpovědnosti za povolování a dohled na příslušných orgánech jednotlivých členských států, je zásadní výrazně posílit spolupráci mezi příslušnými orgány. Tuto spolupráci by měl usnadňovat a posílit orgán EBA.

(46) Za účelem zajištění tržní disciplíny komplexně v celé Unii je vhodné, aby příslušné orgány zveřejňovaly informace o tom, jak vykonávají úvěrové instituce a investiční podniky svou činnost. Tyto informace by měly být takové, aby umožnily srovnání přístupů přijatých různými příslušnými orgány členských států a doplnily požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, které se týkají zveřejňování technických údajů institucemi.

(47) Dohled nad institucemi na konsolidovaném základě je zaměřen na ochranu zájmů vkladatelů a investorů institucí a na zajištění stability finančního systému. Aby byl účinný, měl by být dohled na konsolidovaném základě uplatňován vůči všem bankovním skupinám včetně těch, jejichž mateřské podniky nejsou úvěrovými institucemi nebo investičními podniky. Členské státy by měly příslušným orgánům poskytnout potřebné právní nástroje, které jim umožní vykonávat tento dohled.

(48) V případě skupin s diverzifikovanou činností, ve kterých mateřský podnik kontroluje alespoň jeden dceřiný podnik, by příslušné orgány měly být schopny posoudit finanční situaci každé úvěrové instituce nebo investičního podniku v rámci takové skupiny. Příslušné orgány by měly mít přinejmenším prostředky k získání informací potřebných k plnění svých úkolů ode všech podniků ve skupině. V případě skupin podniků zabývajících se různými finančními činnostmi by měla být zavedena spolupráce mezi orgány příslušnými k dohledu nad jednotlivými finančními odvětvími.

(49) Členské státy by měly mít možnost nevydat nebo odejmout povolení úvěrové instituce v případě některých skupinových struktur, jež považují za nevhodné pro provozování bankovních činností proto, že nad těmito strukturami nelze vykonávat účinný dohled. Za tímto účelem by příslušné orgány měly mít pravomoci

▼B

potřebné k zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrových institucí. Má-li být v Unii zajištěna udržitelná a rozmanitá bankovní kultura, která v první řadě slouží zájmům občanů Unie, je nutné podporovat bankovní činnost malého rozsahu, jako je činnost úvěrových sdružení a družstevních bank.

(50) V mandátech příslušných orgánů by měla být vhodně zohledněna dimenze Unie. Příslušné orgány by tudíž měly řádně zvážit účinek svých rozhodnutí nejen na stabilitu finančního systému v rámci své jurisdikce, ale také ve všech ostatních dotčených členských státech. S výhradou vnitrostátních právních předpisů by tato zásada měla sloužit k podpoře finanční stability v celé Unii a neměla by příslušné orgány právně zavazovat k dosažení konkrétního výsledku.

(51) Finanční krize prokázala, že mezi bankovním sektorem a takzvaným stínovým bankovním systémem existují vazby. Určitá míra stínového bankovnictví je prospěšná v tom, že odděluje rizika od bankovního sektoru, a zabraňuje tím nepříznivým dopadům na daňové poplatníky nebo na celý systém Pro stabilitu finančního systému je přesto nezbytné úplnější porozumění operacím stínového bankovnictví a jejich vazeb na subjekty finančního sektoru a přísnější regulace zaměřená na zajištění transparentnosti, snížení systémového rizika a odbourání veškerých nevhodných postupů. Toho lze dosáhnout pomocí dodatečných informací od institucí, avšak je rovněž nezbytné vytvořit konkrétní novou právní úpravu.

(52) Zvýšená transparentnost týkající se činností institucí a zejména s ohledem na dosažené zisky, zaplacené daně a získané dotace, je nezbytná, má-li být obnovena důvěra občanů Unie ve finanční odvětví. Povinné předkládání informací v této oblasti může být proto považováno za důležitý prvek odpovědnosti institucí vůči zúčastněným stranám a společnosti.

(53) Nedostatky ve správě a řízení společnosti v řadě institucí přispěly k nadměrnému a neopatrnému riskování v bankovním sektoru, které vedlo k selhání jednotlivých institucí a k systémovým problémům v členských státech i na celém světě. Samotná obecná ustanovení o řízení institucí a nezávazná povaha podstatné části rámce správy a řízení společnosti založeného v podstatě na dobrovolných kodexech chování dostatečně neusnadnily účinné zavádění praktik řádné správy a řízení společnosti institucemi. V některých případech neexistence účinných kontrol a protivah v rámci institucí vyústila v nedostatečně účinný dohled nad rozhodováním vedení, což vedlo ke krátkodobé a nadměrně riskantní řídicí strategii. Nejasná úloha příslušných orgánů v rámci dohledu nad systémy správy a řízení společnosti v institucích neumožnila dostatečný dohled nad účinností postupů vnitřní správy a řízení.

▼B

(54) S cílem řešit potenciálně škodlivý účinek nevhodně navržených systémů správy a řízení společnosti na řádné řízení rizika by členské státy měly zavést zásady a normy, které zajistí účinný dohled vedoucího orgánu, podpoří kulturu řádného zvládání rizika na všech úrovních úvěrových institucí a investičních podniků a umožní příslušným orgánům sledovat přiměřenost vnitřních systémů správy a řízení. Tyto zásady a normy by měly platit s ohledem na povahu, rozsah a složitost činností úvěrových institucí a investičních podniků. Kromě zásad a norem požadovaných na základě této směrnice by členské státy by měly mít možnost uložit další zásady a normy v oblasti řízení a správy společností.

(55) V členských státech se používají různé struktury správy a řízení. Ve většině případů se jedná o monistickou či dualistickou strukturu orgánů. Účelem definic použitých v této směrnici je, aby zahrnovaly všechny existující struktury, aniž by některou z nich upřednostňovaly. Mají pouze posloužit ke stanovení pravidel zaměřených na konkrétní výsledek bez ohledu na vnitrostátní právo obchodních společností, jemuž instituce v jednotlivých členských státech podléhají. Tyto definice by proto neměly mít vliv na obecné vymezení pravomocí podle vnitrostátního práva obchodních společností.

(56) Za vedoucí orgán by měl být považován orgán, který má výkonnou a dohlížecí funkci. Pravomoc a struktura vedoucích orgánů se v jednotlivých členských státech liší. V členských státech, kde mají vedoucí orgány monistickou strukturu, vykonává řídící a dohlížecí úkoly obvykle jediný orgán. V členských státech s dualistickou strukturou vykonává dohlížecí funkci samostatná dozorčí rada, která nemá výkonné funkce, a výkonnou funkci vykonává samostatná správní rada, která je odpovědná za každodenní řízení podniku. Různým subjektům v rámci vedoucího orgánu jsou tedy přisouzeny oddělené úkoly.

(57) Úlohou nevýkonných členů vedoucího orgánu v rámci instituce by mělo být konstruktivně kritizovat strategii dané instituce a tím přispívat k jejímu rozvoji, kontrolovat výkonnost vedoucích orgánů, pokud jde o plnění dohodnutých cílů, ujišťovat se, že finanční údaje jsou přesné a že finanční kontroly a systémy řízení rizik jsou důkladné a udržitelné, přezkoumávat vypracovávání a provádění zásad odměňování příslušných institucí, a předkládat objektivní pohled na zdroje, jmenování a pravidla chování.

(58) Aby bylo možno účinně sledovat akce a rozhodnutí vedení, měl by být vedoucímu orgánu instituce ponechán dostatečně dlouhý čas umožňující mu výkon jeho funkcí a tento orgán by měl mít možnost pochopit činnost instituce, hlavní rizika, kterým je vystavena, a důsledky strategie činnosti a rizik. Kombinování příliš velkého počtu funkcí člena vedoucího orgánu současně by členovi vedoucího orgánu neumožnilo věnovat dostatečný čas své kontrolní roli. Proto je třeba omezit počet funkcí, které

▼B

může člen vedoucího orgánu instituce zastávat současně v různých subjektech. Pro účely uplatňování tohoto omezení by však nemělo být přihlíženo k funkci člena ve vedoucím orgánu organizací, které nesledují převážně obchodní cíle, jako jsou neziskové nebo charitativní organizace.

(59) Při jmenování členů vedoucího orgánu by měli akcionáři nebo společníci dané instituce zvážit, zda kandidáti mají znalosti, kvalifikaci a dovednosti nezbytné k zajištění řádného a obezřetného řízení instituce. Tyto zásady by měly se měly uplatňovat a projevovat v transparentních a otevřených postupech jmenování členů vedoucího orgánu.

(60) Nedostatečný dohled vedoucích orgánů nad rozhodnutími vedení je částečně způsoben takzvaným skupinovým myšlením. Skupinové myšlení je kromě jiného způsobeno i nedostatečnou různorodostí ve složení vedoucích orgánů. Aby se usnadnilo získání nezávislých stanovisek a kritický pohled, měly by být vedoucí orgány institucí dostatečně rozmanité co do věku, pohlaví, zeměpisného původu a vzdělání a profesních zkušeností, aby představovaly různé názory a zkušenosti. Zvlášť významné je vyvážené zastoupení žen a mužů, má-li být zajištěno adekvátní zastoupení obyvatelstva. Instituce, které nesplňují prahové hodnoty pro zastoupení méně zastoupeného pohlaví, by měly přednostně přijmout vhodná opatření. Za další pozitivní způsob, jímž lze podpořit rozmanitost, lze považovat zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech, jelikož dodává klíčovou perspektivu a zajišťuje skutečnou znalost vnitřního fungování institucí. Různorodější vedoucí orgány by měly účinněji sledovat vedení, a tím přispívat k lepším kontrolním opatřením a odolnosti institucí. Různorodost by tedy měla být jedním z kritérií pro složení vedoucích orgánů. Různorodost by též měla být obecněji zohledněna v náborové politice institucí. Taková politika by měla například motivovat instituce k tomu, aby kandidáty vybíraly z užších seznamů zahrnujících obě pohlaví.

(61) Členské státy by s cílem posílit dodržování právních předpisů a správu a řízení společnosti měly zavést účinné a spolehlivé mechanismy, jimiž podpoří podávání zpráv příslušným orgánům o hrozícím nebo uskutečněném porušení ustanovení vnitrostátního práva, jimiž se provádí tato směrnice, a nařízení (EU) č. 575/2013. Zaměstnanci, kteří nahlásí porušení, k němuž došlo v jejich vlastní instituci, by měli mít zajištěnu plnou ochranu.

(62) Zásady odměňování, které vybízí k nadměrně rizikovému chování, mohou ohrozit řádné a účinné řízení rizik úvěrových institucí a investičních podniků. Členové skupiny G20 se zavázali uplatňovat zásady řádného postupu odměňování a prováděcí normy Rady pro finanční stabilitu, které se zabývají potenciálně škodlivým účinkem nevhodně navržených struktur odměňování na řádné řízení rizik a kontrolu rizikového chování jednotlivců. Cílem této směrnice je uplatňovat mezinárodní zásady a normy

▼B

na úrovni Unie zavedením výslovné povinnosti úvěrových institucí a investičních podniků stanovit a dodržovat u kategorií pracovníků, jejichž činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil úvěrových institucí a investičních podniků, zásady a postupy odměňování, které jsou v souladu s účinným řízením rizik.

(63) S cílem zajistit, aby instituce měly zavedeny řádné zásady odměňování, je vhodné upřesnit jasné zásady správy a řízení a struktury politiky odměňování. Zásady odměňování by měly být v souladu zejména s ochotou úvěrové instituce nebo investičního podniku riskovat a s jejími hodnotami a dlouhodobými zájmy. Za tímto účelem by posouzení výkonnostní složky odměny mělo vycházet z dlouhodobých výsledků a zohledňovat současná i budoucí rizika spojená s těmito výsledky.

(64) Při rozhodování o politice ohledně pohyblivé složky odměny by se mělo rozlišovat mezi pevnou částí odměny, která zahrnuje platby, úměrné pravidelné příspěvky na důchodové zabezpečení nebo výhody (jsou-li tyto výhody poskytovány bez ohledu na jakákoli kritéria týkající se dosažených výsledků), a pohyblivou složkou odměny, která zahrnuje další platby, výhody v závislosti na dosažených výsledcích nebo, za výjimečných okolností, jiná smluvní ujednání kromě těch, která jsou součástí běžných výhod nabízených v rámci zaměstnání, jako je zdravotní péče, zařízení péče o dítě, nebo úměrné pravidelné příspěvky na důchodové zabezpečení. Peněžité i nepeněžité výhody by měly by být zahrnuty do pohyblivé složky odměny.

(65) V každém případě, má-li se předejít podstupování nadměrného rizika, je třeba stanovit maximální poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou celkové odměny. V tomto ohledu je vhodné stanovit pro akcionáře, vlastníky nebo společníky institucí určitou úlohu. Členské státy by měly mít možnost stanovit přísnější požadavky, pokud jde o poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou celkové odměny. S cílem podpořit používání kapitálových nebo dluhových nástrojů splatných za podmínek dlouhodobého odkladu splatnosti v rámci pohyblivé složky odměňování, by členské státy měly mít možnost v rámci určitých mezí umožnit institucím uplatňovat při výpočtu hodnoty těchto nástrojů za účelem uplatnění maximálního poměru pomyslnou diskontní sazbu. Členské státy by však neměly mít povinnost tuto možnost zavádět a měly by mít možnost stanovit její uplatňování na nižší maximální procento celkové pohyblivé složky odměny, než jaké je uvedeno v této směrnici. S cílem zajistit harmonizovaný a důsledný přístup, který zaručuje rovné podmínky na vnitřním trhu, by orgán EBA měl poskytovat vhodné pokyny o příslušné pomyslné diskontní sazbě, která má být používána.

▼B

(66) S cílem zajistit, aby koncepce zásad odměňování byla integrována do řízení rizik instituce, by vedoucí orgán měl přijmout a pravidelně přezkoumávat zásady odměňování. Ustanovení této směrnice o odměňování by měla odrážet rozdíly mezi různými druhy institucí, přičemž se zohlední jejich velikost, vnitřní uspořádání a povaha, rozsah a složitost jejich činností. Zejména by pro některé typy investičních podniků nebylo přiměřené požadovat dodržování všech uvedených zásad.

(67) V zájmu ochrany a podpory finanční stability v rámci Unie a zamezení případnému obcházení požadavků stanovených v této směrnici by příslušné orgány měly zajistit dodržování zásad a pravidel odměňování pro instituce na konsolidovaném základě, tedy na úrovni skupiny, mateřských podniků a dceřiných podniků, včetně poboček a dceřiných podniků usazených ve třetích zemích.

(68) Jelikož špatně navržené zásady odměňování a systémy pobídek mohou zvýšit rizika, kterým jsou úvěrové instituce a investiční podniky vystaveny, na nepřijatelnou míru, měla by se urychleně přijmout nápravná a případně i vhodná korekční opatření. Je tudíž vhodné zajistit, aby příslušné orgány měly pravomoc ukládat příslušným institucím kvalitativní či kvantitativní opatření, jejichž cílem je řešit problémy zjištěné v zásadách odměňování v rámci postupu dohledu.

(69) Ustanoveními o odměňování by neměl být dotčen plný výkon základních práv zakotvených v čl. 153 odst. 5 Smlouvy o fungování EU, obecných zásad vnitrostátního smluvního a pracovního práva, práva Unie a vnitrostátního práva upravujících práva a zapojení akcionářů a obecné povinnosti vedoucích orgánů dotčených institucí, ani případná práva sociálních partnerů uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi.

(70) Kapitálové požadavky na úvěrové riziko a tržní riziko by měly vycházet z externího ratingu pouze v nezbytně nutné míře. Je-li úvěrové riziko závažné, měly by se instituce obecně snažit uplatňovat přístupy založené na interním ratingu nebo interní modely. Standardizované přístupy, které se opírají o externí rating, však lze použít, je-li úvěrové riziko méně závažné, což je obvykle případ méně složitých institucí, nevýznamných kategorií expozic nebo v situacích, kdy by používání interních přístupů představovalo nadměrnou zátěž.

▼B

(71) Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES jsou jedním z pilířů, z nichž vycházelo nadměrné spoléhání na externí rating. Tato směrnice by tedy měla zohlednit závěry G20 a zásady Rady pro finanční stabilitu, pokud jde o omezování spoléhání se na externí rating. Instituce by proto měly být motivovány k tomu, aby i pro účely výpočtu kapitálových požadavků využívaly interní, a nikoli externí rating.

(72) Je nutné omezit nadměrné spoléhání se na externí rating a postupně odstranit všechny jejich automatické důsledky. Instituce by proto měly mít povinnost zavést řádná kritéria pro poskytování úvěrů a procesy rozhodování o úvěrech. Instituce by měly mít možnost využít externí rating jako jeden z mnoha faktorů v tomto procesu, neměly by se však na něj výhradně nebo mechanicky spoléhat.

(73) Uznání ratingové agentury jako externí ratingové agentury by nemělo přispívat k dalšímu uzavírání trhu, kterému již nyní dominují tři hlavní společnosti. EBA, centrální banky členských států a ECB by měly zajistit, aby bylo za externí ratingovou agenturou uznáno více ratingových agentur, aniž by proces uznávání zjednodušily nebo zmírnily nároky, a otevřely tak trh dalším společnostem.

(74) S ohledem na široké rozmezí přístupů přijatých institucemi používajícím metody interního modelování je důležité, aby příslušné orgány a EBA měly jasný přehled o rozmezí hodnot pro rizikově vážená aktiva a kapitálové požadavky, které vznikají v rámci takových přístupů pro podobné expozice. Za tímto účelem by mělo být po institucích požadováno, aby předkládaly příslušným orgánům výsledky interního modelování použitého na srovnávací portfolia vypracované orgánem EBA, týkající se širokého rozmezí expozic. Na základě obdržených informací by měly příslušné orgány podniknout vhodné kroky, aby zajistily, že pokud jde o podstupovaná rizika, podobné nebo rozdílné výsledky u stejné expozice jsou odůvodněné. Na obecnější úrovni by příslušné orgány a EBA měly zajistit, aby výsledkem volby mezi metodou interního modelování a standardizovaným přístupem nebylo podhodnocení kapitálu. Kapitálové požadavky k operačnímu riziku je sice obtížnější rozdělit na úrovni jednotlivých expozic, a je proto vhodné vyjmout tuto kategorii rizik z procesu srovnávání, avšak příslušné orgány by neměly zaostávat za vývojem v oblasti metod interního modelování týkajících se operačních rizik, s cílem sledovat celou škálu použitých postupů a zlepšovat přístupy v oblasti dohledu.

▼B

(75) Měl by být podporován další rozvoj půjček, u nichž byly informace získány v rámci stálých obchodních vztahů s klienty, což umožňuje vyšší kvalitu náležité péče a posouzení rizik, než lze dosáhnout pouze na základě standardních informací a úvěrového ohodnocení.

(76) Pokud jde o dohled nad likviditou, odpovědnost by měl nést domovský členský stát, jakmile platí podrobná kritéria pro požadavek krytí likvidity. Proto je nezbytné dosáhnout koordinace dohledu v této oblasti, aby byl do uvedeného termínu zaveden dohled domovským členským státem. S cílem zajistit účinný dohled by příslušné orgány domovského a hostitelského členského státu měly v oblasti likvidity dále spolupracovat.

(77) Pokud v rámci skupiny likvidní aktiva jedné instituce budou za krizových podmínek odpovídat potřebě likvidity jiného člena dané skupiny, měly by příslušné orgány mít možnost tuto instituci zbavit povinnosti dodržovat požadavky na krytí likvidity a namísto toho použít tyto požadavky na konsolidovaném základě.

(78) Opatřeními přijatými na základě této směrnice by neměla být dotčena opatření přijatá podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí ([1]). Opatření v oblasti dohledu by neměla vést k diskriminaci mezi věřiteli z různých členských států.

(79) Ve světle finanční krize a procyklických mechanismů, které přispěly k jejímu vzniku a zhoršily její působení, vypracovaly Rada pro finanční stabilitu, Basilejský výbor pro bankovní dohled a skupina G-20 doporučení na zmírnění procyklických účinků finanční regulace. V prosinci 2010 vydal Basilejský výbor pro bankovní dohled nové celosvětové regulační standardy pro kapitálovou přiměřenost bank (pravidla Basilej III), včetně pravidel týkajících udržování bezpečnostních a proticyklických kapitálových rezerv.

(80) Je proto vhodné vyžadovat od úvěrových institucí a významných investičních podniků, aby měly kromě jiných požadavků na kapitál i bezpečnostní kapitálovou rezervu a proticyklickou kapitálovou rezervu, aby bylo zajištěno, že nashromáždí během období hospodářského růstu dostatečný kapitálový základ, aby mohly absorbovat ztráty v zátěžových obdobích. Proticyklická kapitálová rezerva by se měla vytvořit v době, kdy souhrnný růst úvěrů a dalších kategorií aktiv s významným dopadem na rizikový profil těchto úvěrových institucí a investičních podniků je patrně spojen s akumulací systémového rizika ve finančním systému, a čerpala by se v zátěžových obdobích.

([1]) Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15.

▼B

(81) Aby se zajistilo, že proticyklické kapitálové rezervy řádně odrážejí riziko přílišné úvěrové expanze pro bankovní sektor, měly by úvěrové instituce a investiční podniky vypočítat své konkrétní kapitálové rezervy jako vážený průměr sazeb proticyklických kapitálových rezerv, které se uplatňují v zemích, kde mají své úvěrové expozice. Každý členský stát by proto měl určit orgán odpovědný za čtvrtletní stanovování sazby proticyklické kapitálové rezervy pro expozice nacházející se v daném členském státě. Tato sazba kapitálové rezervy by měla zohledňovat růst úrovní úvěru a vývoj poměru úvěru k HDP v daném členském státě a kterékoli jiné proměnné související s riziky ohrožujícími stabilitu finančního systému.

(82) V zájmu jednotného mezinárodního postupu při stanovování sazeb proticyklických kapitálových rezerv vypracoval Basilejský výbor pro bankovní dohled metodiku na základě poměru mezi úvěrem a HDP. Měla by sloužit jako společný výchozí bod pro rozhodování příslušných vnitrostátních orgánů o sazbách kapitálových rezerv, ale neměla by znamenat automatické určování kapitálových rezerv ani být pro pověřený orgán závazná. Sazba kapitálové rezervy by měla smysluplným způsobem odrážet úvěrový cyklus a rizika v důsledku nadměrného růstu úvěrů v daném členském státě a měly by řádně zohlednit specifické rysy vnitrostátní ekonomiky.

(83) Omezení týkající se pohyblivých složek odměny představují důležitý prvek pro zajištění toho, aby úvěrové instituce a investiční podniky s nižší kapitálovou rezervou, než jakou mít mají, své úrovně kapitálu obnovily. Úvěrové instituce a investiční podniky již nyní podléhají zásadě, která stanoví, že odměny a zvláštní výplaty pohyblivých složek odměny pro ty kategorie zaměstnanců, jejichž profesní činnosti mají podstatný dopad na celkový rizikový profil dané instituce, musí být udržitelné s ohledem na finanční situaci instituce. Aby bylo zajištěno, že instituce včas obnoví úrovně svého kapitálu, je vhodné sjednotit přiznávání pohyblivých složek odměny a zvláštních penzijních výhod se ziskovou situací instituce v průběhu jakéhokoli období, kdy není splněn požadavek kombinované kapitálové rezervy, s přihlédnutím k dlouhodobému zdraví instituce.

(84) Instituce by měly řešit a kontrolovat všechna rizika koncentrace prostřednictvím písemných politik a postupů. Vzhledem k povaze expozic vůči subjektům veřejného sektoru je mnohem účinnější kontrolovat riziko koncentrace než přidělovat těmto expozicím rizikovou váhu, vzhledem k jejich velikosti a obtížím při kalibraci kapitálových požadavků. Komise by měla ve vhodný okamžik podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o případných žádoucích změnách v obezřetnostním přístupu k riziku koncentrace.

▼B

(85) Členské státy by měly mít možnost vyžadovat, aby určité instituce vedle bezpečnostní kapitálové rezervy a proticyklické kapitálové rezervy držely také kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika za účelem předcházení dlouhodobým necyklickým systémovým nebo makroobezřetnostním rizikům, na které se nevztahuje nařízení (EU) č. 575/2013, a jejich zmírnění, pokud existuje riziko narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní důsledky pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě. Sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika by se měla vztahovat na všechny instituce nebo na jednu či více jejich podskupin, pokud instituce mají v rámci své podnikatelské činnosti podobný rizikový profil.

(86) V zájmu zajištění komplexního makroobezřetnostního dohledu v celé Unii je vhodné, aby Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) vypracovala zásady přímo pro ekonomiku Unie a aby odpovídala za sledování jejich uplatňování. Tato směrnice by neměla bránit ESRB v přijetí jakýchkoli opatření, která považuje za nutná podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika ([1]).

(87) Členské státy by měly mít možnost uznat sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovenou jiným členským státem a uplatňovat ji vůči jimi povoleným institucím u expozic nacházejících se v tom členském státě, který dotčenou sazbu kapitálové rezervy stanovil. Členský stát, který sazbu kapitálové rezervy stanovil, by měl rovněž mít možnost požádat ESRB, aby podle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 vydala jednomu či více členským státům, které jsou schopny sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika uznat, doporučení, aby tak učinily. Na toto doporučení se vztahuje zásada „dodržuj, nebo vysvětli“ stanovená v čl. 3 odst. 2 a článku 17 uvedeného nařízení.

(88) Je vhodné v co největší míře koordinovat rozhodnutí členských států týkající se sazeb proticyklických kapitálových rezerv. V tomto ohledu by ESRB na požádání příslušných nebo pověřených orgánů mohla napomoci diskuzím mezi těmito orgány o stanovení navrhovaných sazeb kapitálových rezerv, včetně příslušných proměnných.

(89) Pokud úvěrová instituce nebo investiční podnik nedodrží v plné míře požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, měla by se na ně vztahovat opatření zajišťující, že daný subjekt včas obnoví o úrovně svého kapitálu. V zájmu zachování kapitálu je vhodné uložit přiměřená omezení týkající se diskrečního rozdělování zisku, včetně plateb dividend a pohyblivých složek odměny. Tyto instituce nebo podniky by měly být v zájmu zajištění své důvěryhodné strategie na zachování úrovně kapitálu povinny vypracovat plán zachování kapitálu, v němž bude uvedeno, jakým způsobem se budou uplatňovat omezení týkající se rozdělování výnosů a jiná opatření, která hodlá instituce nebo podnik přijmout pro zajištění úplného souladu s požadavky týkajícími se kapitálové rezervy, a nechat tento plán schválit příslušnými orgány.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.

▼B

(90) Očekává se, že orgány uloží vyšší požadavky na kapitál globálním systémově významným institucím (G-SVI), aby kompenzovaly vyšší riziko, které G-SVI představují pro finanční systém a možný dopad jejich úpadku na daňové poplatníky. Pokud orgán uloží kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika a zároveň je použitelná kapitálová rezerva pro G-SVI, měla by se používat vyšší z nich. Pokud se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika použije pouze na vnitrostátní expozice, měla by se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika uplatnit kumulativně s kapitálovou rezervou pro G-SVI nebo s kapitálovou rezervou pro jiné systémově významné instituce (J-SVI), která se uplatňuje v souladu s touto směrnicí.

(91) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zabezpečit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a klientů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž EBA disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi. Orgán EBA by měl při vypracovávání návrhu technických norem zajistit účinné administrativní postupy a postupy předávání informací.

(92) Komise by měla přijmout regulační technické normy vypracované orgánem EBA v oblastech udělování povolení úvěrovým institucím a nabývání významných účastí v nich, výměny informací mezi příslušnými orgány, výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb, spolupráce při dohledu, zásad odměňování úvěrových institucí a investičních podniků a dohledu nad smíšenými finančními holdingovými společnostmi prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Komise a EBA by měly zajistit, aby tyto normy mohly všechny dotčené instituce uplatňovat způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činností.

(93) Vzhledem ke stupni podrobnosti a množství regulačních technických norem, jež mají být přijaty podle této směrnice, je třeba v případech, kdy Komise přijímá regulační technickou normu, která je totožná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem EBA, případně prodloužit o jeden měsíc lhůtu, v níž mohou Evropský parlament nebo Rada vznést vůči některé regulační technické normě námitku. Cílem Komise by navíc mělo být přijmout regulační technické normy včas, a umožnit tak Evropskému parlamentu a Radě plně využít možnosti kontroly, vzhledem k objemu a složitosti regulačních technických norem a podrobnostem jednacího řádu Evropského parlamentu a Rady, jejich harmonogramu činností a složení.

(94) Komise by měla být rovněž zmocněna přijmout prováděcí technické normy vypracované orgánem EBA v oblastech udělování povolení úvěrovým institucím a nabývání významných účastí v nich, výměny informací mezi příslušnými orgány, spolupráce při dohledu, konkrétních obezřetnostních požadavků a poskytování informací orgány dohledu prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

(95) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ([1]).

(96) Za účelem specifikovat požadavky stanovené v této směrnici by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o s objasnění definic a terminologie používané v této směrnici, rozšíření seznamu činností podléhajících vzájemnému uznání a zlepšení výměny informací o pobočkách úvěrových institucí. Je obzvláště důležité aby Komise, v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(97) Odkazy na směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES by se měly považovat za odkazy na tuto směrnici a na nařízení (EU) č. 575/2013.

(98) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([2]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu ([3]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ([4]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností ([5]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů ([6]) odkazují na ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, jež se týkají požadavků na kapitál a jsou nyní upravena v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013. Odkazy uvedených směrnic na směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES by se tedy měly považovat za odkazy na ustanovení o požadavcích na kapitál v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013.

(99) Aby bylo možné vypracovat technické normy, které zajistí, že instituce, které jsou součástí finančního konglomerátu, uplatní při stanovení požadovaného kapitálu na konsolidovaném základě příslušné metody výpočtu, je třeba odpovídajícím způsobem změnit směrnici 2002/87/ES.

([1]) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.
([2]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.
([5]) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.
([6]) Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

▼B

(100) S cílem zajistit, aby vnitřní bankovní trh fungoval stále efektivněji a aby občanům Unie byla zaručena odpovídající míra transparentnosti, je nezbytné, aby příslušné orgány zveřejňovaly informace o způsobu provádění této směrnice, a to způsobem, jež umožňuje smysluplné srovnání.

(101) Pokud jde o dohled nad likviditou, měla by existovat lhůta, během níž členské státy uskuteční přechod na regulační režim, podle něhož budou platit podrobná kritéria pro požadavek krytí likvidity.

(102) V zájmu zajištění stabilního, plynulého a postupného přechodu institucí na nové požadavky týkající se likvidity a stabilního financování na úrovni Unie by příslušné orgány měly plně využívat své pravomoci dohledu podle této směrnice a podle veškerého použitelného vnitrostátního práva. Příslušné orgány by měly zejména zvážit, zda je třeba uplatňovat správní sankce nebo jiná správní opatření, včetně obezřetnostních poplatků, jejichž výše by měla obecně souviset s rozdílností mezi likviditní pozicí instituce a mezi požadavky v oblasti likvidity a stabilního financování. Při provádění tohoto posouzení by příslušné orgány měly řádně zohlednit tržní podmínky. Takové správní sankce nebo jiná správní opatření by se měly uplatňovat do té doby, dokud nebudou na úrovni Unie zavedeny podrobné právní akty v oblasti likvidity a stabilního financování.

(103) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([2]) by měly být plně použitelné na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice.

(104) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavádění pravidel týkajících se přístupu k činnosti institucí a obezřetnostního dohledu nad institucemi, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodů rozsahu a účinků navrhovaných kroků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(105) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼B

(106) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který předložil své stanovisko ([1]).

(107) Směrnice 2002/87/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna a směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES by měly být zrušeny.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:

a) přístupu k činnosti úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen společně „instituce“);

b) pravomocí dohledu a nástrojů obezřetnostního dohledu nad institucemi příslušnými orgány;

c) obezřetnostního dohledu nad institucemi příslušnými orgány způsobem, který odpovídá pravidlům stanoveným v nařízení (EU) č. 575/2013;

d) požadavků na zveřejňování informací pro příslušné orgány zodpovědné za obezřetnostní regulaci a dohled nad institucemi.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na instituce.

2. Článek 30 se vztahuje na místní podniky.

3. Článek 1 se vztahuje na podniky uvedené v čl. 4 odst. 1 bodu 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Článek 34 a hlava VII kapitola 3 se vztahují na finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti a holdingové společnosti se smíšenou činností se skutečným sídlem v Unii.

5. Tato směrnice se nevztahuje na:

1) přístup k činnosti investičních podniků, pokud je upraven směrnicí 2004/39/ES;

2) centrální banky;

3) žirové instituce poštovních úřadů;

4) v Belgii: na činnost „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“;

([1]) Úř. věst. C 175, 19.6.2012, s. 1.

▼B

5) v Dánsku: na činnost „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ a „KommuneKredit“;

6) v Německu: na činnost „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, podniků uznávaných na základě „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (zákona o neziskovém užívání bytů) za orgány státní bytové politiky, které se nezabývají především bankovními operacemi, a podniků uznávaných podle uvedeného zákona za neziskové bytové podniky;

7) v Estonsku na činnost „hoiu-laenuühistud“, tedy podniků, které jsou podle „hoiu-laenuühistu seadus“ uznávány za družstevní podniky;

8) v Irsku: na činnost úvěrových sdružení a dobročinných společností („credit unions“ a „friendly societies“);

9) v Řecku: na činnost „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion);

10) ve Španělsku:na činnost „Instituto de Crédito Oficial“;

11) ve Francii: na činnost „Caisse des dépôts et consignations“;

12) v Itálii: na činnost „Cassa depositi e prestiti“;

13) v Lotyšsku: na činnost „krājaizdevu sabiedrības“, to znamená podniků, které jsou podle „krājaizdevu sabiedrību likums“ uznávány za družstevní podniky, jež poskytují finanční služby jen svým společníkům;

14) v Litvě: na činnost „kredito unijos“ kromě „Centrinė kredito unija“;

15) v Maďarsku: na činnost „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ a „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“;

16) v Nizozemsku: na činnost „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ a „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“;

17) v Rakousku: na činnost podniků uznávaných za stavební sdružení ve veřejném zájmu a „Österreichische Kontrollbank AG“;

18) v Polsku: na činnost „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ a „Bank Gospodarstwa Krajowego“;

19) v Portugalsku: na činnost „Caixas Económicas“ existujících k 1. lednu 1986, s výjimkou těch, které mají formu akciových společností, a s výjimkou „Caixa Económica Montepio Geral“;

20) ve Slovinsku: na činnost „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d. Ljubljana“;

21) ve Finsku: na činnost „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ a „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“;

22) ve Švédsku: na činnost „Svenska Skeppshypotekskassan“;

▼B

23) ve Spojeném království: na činnost „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, na činnost zmocněnců Koruny pro zámořské vlády a správní orgány („Crown Agents for overseas governments and administrations“), úvěrových sdružení („credit unions“) a obecních bank („municipal banks“);

6. Subjekty uvedené v tomto článku odst. 5 bodu 1 a bodech 3 až 23 se pro účely článku 34 a hlavy VII kapitoly 3 považují za finanční instituce.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;

2) „investičními podniky“ investiční podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

3) „institucí“ instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

4) „místním podnikem“ místní podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 4 nařízení (EU) č. 575/2013;

5) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 5 nařízení (EU) č. 575/2013;

6) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 6 nařízení (EU) č. 575/2013;

7) „vedoucím orgánem“ orgán nebo orgány instituce, jmenované podle vnitrostátních právních předpisů, které jsou oprávněny stanovovat strategii, cíle a celkové směřování instituce a které kontrolují a sledují rozhodování osob ve vedení; jejich členy jsou osoby, které skutečně řídí činnost instituce;

8) „kontrolní funkcí vedoucího orgánu“ funkce vedoucího orgánu spočívající v kontrole a sledování rozhodování osob ve vedení;

9) „vrcholným vedením“ fyzické osoby, které mají v instituci výkonné funkce a jsou odpovědné vedoucímu orgánu za každodenní řízení instituce;

10) „systémovým rizikem“ narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na finanční systém a reálnou ekonomiku;

11) „rizikem modelu“ potenciální ztráta, která může instituci vzniknout v důsledku rozhodnutí, které mohlo být v zásadě založeno na výsledcích interních modelů, a jež je způsobena chybami ve specifikaci, provádění nebo používání takových modelů;

▼B

12) „původcem“ původce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 13 nařízení (EU) č. 575/2013;

13) „sponzorem“ sponzor ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 nařízení (EU) č. 575/2013;

14) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 nařízení (EU) č. 575/2013;

15) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013;

16) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;

17) „podnikem pomocných služeb“ podnik pomocných služeb ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 nařízení (EU) č. 575/2013;

18) „společností spravující aktiva“ společnost spravující aktiva ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 19) nařízení (EU) č. 575/2013;

19) „finanční holdingovou společností“ finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;

20) „smíšenou finanční holdingovou společností“ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 nařízení (EU) č. 575/2013;

21) „holdingovou společností se smíšenou činností“ holdingová společnost se smíšenou činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 22 nařízení (EU) č. 575/2013;

22) „finanční institucí“ finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;

23) „subjektem finančního sektoru“ subjekt finančního sektoru ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 27 nařízení (EU) č. 575/2013;

24) „mateřskou institucí v členském státě“ mateřská instituce v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 28 nařízení (EU) č. 575/2013;

25) „mateřskou institucí v EU“ mateřská instituce v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 29 nařízení (EU) č. 575/2013;

26) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ mateřská finanční holdingová společnost v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 30 nařízení (EU) č. 575/2013;

27) „mateřskou finanční holdingovou společností v EU“ mateřská finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 31 nařízení (EU) č. 575/2013;

▼B

28) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 32 nařízení (EU) č. 575/2013;

29) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 33 nařízení (EU) č. 575/2013;

30) „systémově významnou institucí“ mateřská instituce v EU, mateřská finanční holdingová společnost v EU, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU nebo instituce, jejíž selhání nebo špatné fungování by mohlo vést ke vzniku systémového rizika;

31) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 34 nařízení (EU) č. 575/2013;

32) „účastí“ účast ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 35 nařízení (EU) č. 575/2013;

33) „kvalifikovanou účastí“ kvalifikovaná účast ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013;

34) „kontrolou“ kontrola ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 37 nařízení (EU) č. 575/2013;

35) „úzkým propojením“ úzké propojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 38 nařízení (EU) č. 575/2013;

36) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013;

37) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 41 nařízení (EU) č. 575/2013;

38) „povolením“ povolení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 42 nařízení (EU) č. 575/2013;

39) „domovským členským státem“ domovský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 43 nařízení (EU) č. 575/2013;

40) „hostitelským členským státem“ hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 nařízení (EU) č. 575/2013;

41) „centrálními bankami ESCB“ centrální banky ESCB ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 45 nařízení (EU) č. 575/2013;

42) „centrálními bankami“ centrální banky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 46 nařízení (EU) č. 575/2013;

43) „konsolidovanou situací“ konsolidovaná situace ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 47 nařízení (EU) č. 575/2013;

▼B

44) „konsolidovaným základem“ konsolidovaný základ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 48 nařízení (EU) č. 575/2013;

45) „subkonsolidovaným základem“ subkonsolidovaný základ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 49 nařízení (EU) č. 575/2013;

46) „finančním nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 50 nařízení (EU) č. 575/2013;

47) „kapitálem“ kapitál ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení (EU) č. 575/2013;

48) „operačním rizikem“ operační riziko ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 52 nařízení (EU) č. 575/2013;

49) „snižováním úvěrového rizika“ snižování úvěrového rizika ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 57 nařízení (EU) č. 575/2013;

50) „sekuritizací“ sekuritizace ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 61 nařízení (EU) č. 575/2013;

51) „sekuritizovanou pozicí“ sekuritizovaná pozice ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 62 nařízení (EU) č. 575/2013;

52) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ sekuritizační jednotka pro speciální účel ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 66 nařízení (EU) č. 575/2013;

53) „zvláštními penzijními výhodami“ zvláštní penzijní výhody účel ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 73 nařízení (EU) č. 575/2013;

54) „obchodním portfoliem“ obchodní portfolio ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 86 nařízení (EU) č. 575/2013;

55) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 92 nařízení (EU) č. 575/2013;

56) „pákou“ páka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 93 nařízení (EU) č. 575/2013;

57) „rizikem nadměrné páky“ riziko nadměrné páky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 94 nařízení (EU) č. 575/2013;

58) „externími ratingovými agenturami“ externí ratingové agentury ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 98 nařízení (EU) č. 575/2013;

59) „interními přístupy“ přístup založený na interním ratingu uvedený v čl. 143 odst. 1, přístup založený na interních modelech uvedený v článku 221, přístup založený na vlastních odhadech uvedený v článku 225, pokročilé přístupy k měření uvedené v čl. 312 odst. 2, metoda interního modelu uvedená v článcích 283 a 363 a metoda interního hodnocení uvedená v čl. 259 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

▼B

2. Odkazuje-li se v této směrnici na vedoucí orgán a jsou-li podle vnitrostátního práva řídící a kontrolní funkce vedoucího orgánu přiděleny různým orgánům nebo různým složkám jednoho orgánu, určí členský stát odpovědné orgány nebo členy vedoucího orgánu v souladu se svým vnitrostátním právem, pokud není v této směrnici stanoveno jinak.

HLAVA II

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 4

Určení a pravomoci příslušných orgánů

1. Členské státy určí orgány příslušné k plnění funkcí a úkolů stanovených v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013. Uvědomí o tom Komisi a orgán EBA, přičemž uvedou případné rozdělení funkcí a úkolů.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány sledovaly činnost institucí, a případně i finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, aby mohly posoudit plnění požadavků této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013

3. Členské státy dále zajistí, aby byla přijata vhodná opatření umožňující příslušným orgánům získat údaje nezbytné k posouzení toho, zda instituce a případně finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti plní požadavky uvedené v odstavci 2, a k vyšetření možných nedodržení těchto požadavků.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odborné znalosti, zdroje, provozní kapacitu, pravomoci a nezávislost potřebné k provádění funkcí souvisejících s obezřetnostním dohledem, vyšetřováním a ukládáním sankcí stanovených v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013.

5. Členské státy požadují, aby instituce poskytovaly příslušným orgánům svého domovského členského státu veškeré informace potřebné pro posouzení, zda dodržují pravidla přijatá v souladu s touto směrnicí a s nařízením (EU) č. 575/2013. Členské státy rovněž zajistí, aby mechanismy vnitřní kontroly a správní a účetní postupy institucí za všech okolností umožňovaly ověření dodržování těchto pravidel.

6. Členské státy zajistí, aby instituce vedly záznamy o všech svých operacích a zdokumentovaly své systémy a postupy, které podléhají této směrnici a nařízení (EU) č. 575/2013, takovým způsobem, který umožní příslušným orgánům kdykoli ověřit dodržování souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013.

▼B

7. Členské státy zajistí, aby funkce dohledu podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 a veškeré další funkce příslušných orgánů byly oddělené od funkcí souvisejících s řešením problémů a na nich nezávislé. Členské státy o tom uvědomí Komisi a orgán EBA, přičemž uvedou případné rozdělení úkolů.

8. V případě, že se jsou k řešení problémů příslušné jiné orgány než příslušné orgány, zajistí členské státy, aby tyto jiné orgány na přípravě plánů řešení úpadků úzce spolupracovaly s příslušnými orgány a konzultovaly je.

Článek 5

Koordinace v rámci členských států

Je-li v některém členském státě více orgánů příslušných k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, investičními podniky a finančními institucemi, přijme daný členský stát opatření nezbytná k zavedení koordinace mezi těmito orgány.

Článek 6

Spolupráce v rámci Evropského systému finančního dohledu

Při výkonu svých povinností vezmou příslušné orgány v úvahu sbližování v oblasti nástrojů dohledu a postupů dohledu při uplatňování požadavků právních a správních předpisů přijatých podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013. Pro tento účel členské státy zajistí:

a) aby příslušné orgány jakožto subjekty, které jsou součástí Evropského systému finančního dohledu, spolupracovaly na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování výměny příslušných a spolehlivých informací mezi nimi a ostatními subjekty, které jsou součástí Evropského systému finančního dohledu, v souladu se zásadou loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii;

b) aby se příslušné orgány podílely na činnosti orgánu EBA a případně na činnosti kolegií orgánů dohledu;

c) aby příslušné orgány vynaložily veškeré úsilí, aby se řídily obecnými pokyny a doporučeními vydanými orgánem EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 093/2010 a aby se zohlednily výstrahy a doporučení vydaná ESRB podle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010;

d) aby příslušné orgány úzce spolupracovaly s ESRB;

e) aby vnitrostátní mandáty příslušných orgánů nebránily těmto orgánům v plnění povinností plynoucích z členství v orgánu EBA či případně v ESRB nebo podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013.

▼B

Článek 7

Unijní rozměr dohledu

Příslušné orgány každého členského státu při výkonu svých obecných povinností řádně zváží potenciální důsledky svých rozhodnutí pro stabilitu finančních systémů ostatních dotčených členských států, zejména v naléhavých situacích, a to na základě informací, které mají v příslušnou dobu k dispozici.

HLAVA III

PODMÍNKY PŘÍSTUPU K ČINNOSTI ÚVĚROVÝCH INSTITUCÍ

KAPITOLA 1

Obecné podmínky přístupu k činnosti úvěrových institucí

Článek 8

Povolení

1. Členské státy stanoví, že úvěrové instituce musí před zahájením své činnosti získat povolení. Aniž jsou dotčeny články 10 až 14, stanoví členské státy podmínky pro vydání tohoto povolení a sdělí je orgánu EBA.

2. EBA vypracuje návrh regulačních technických norem pro upřesnění:

a) informací poskytovaných příslušným orgánům v žádostech o povolení úvěrových institucí, včetně plánu činností uvedeného v článku 10;

b) požadavků na akcionáře a společníky s kvalifikovanou účastí podle článku 14; a

c) překážek, jež mohou bránit účinnému výkonu funkcí dohledu ze strany příslušného orgánu podle článku 14.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c) v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví standardní formuláře, šablony a postupy poskytování informací uvedeného v odst. 2 prvním pododstavci písm. a).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

4. EBA předloží Komisi návrh technických norem uvedený v odstavcích 2 a 3 do 31. prosince 2015.

Článek 9

Zákaz přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti jinými podniky nebo osobami než úvěrovými institucemi

1. Členské státy zakáží osobám nebo podnikům, které nejsou úvěrovými institucemi, vykonávat podnikatelskou činnost spočívající v přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků členským státem, orgány regionální či místní samosprávy členského státu, veřejnými mezinárodními subjekty, jichž jsou jeden či více členských států členy, nebo na případy výslovně stanovené vnitrostátními právem nebo právem Unie, za podmínky, že tyto činnosti podléhají předpisům a kontrolním opatřením určeným k ochraně vkladatelů a investorů.

Článek 10

Plán činností a organizační struktura

Členské státy vyžadují, aby byl k žádostem o povolení přiložen plán činností, z něhož budou vyplývat druhy zamýšlené činnosti a organizační struktura dané úvěrové instituce.

Článek 11

Hospodářské potřeby

Členské státy nevyžadují, aby žádost o povolení byla zkoumána z hlediska hospodářských potřeb trhu.

Článek 12

Počáteční kapitál

1. Aniž jsou dotčeny jiné obecné podmínky stanovené vnitrostátním právem, příslušné orgány odmítnou vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, pokud úvěrová instituce nemá samostatný kapitál nebo je její počáteční kapitál méně než 5 milionů EUR.

2. Počáteční kapitál zahrnuje pouze jednu nebo více položek uvedených v čl. 26 odst. 1 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce existující k 15. prosinci 1979, které nesplňují požadavky týkající se samostatného kapitálu, mohou pokračovat ve své činnosti. Mohou tyto úvěrové instituce osvobodit od požadavku stanoveného v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci.

▼B

4. Členské státy mohou vydat povolení určitým kategoriím úvěrových institucí s počátečním kapitálem nižším, než je částka uvedená v odstavci 1, za těchto podmínek:

a) počáteční kapitál není nižší než jeden milion EUR;

b) dotčené členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA důvody využití uvedené možnosti.

Článek 13

Skutečné řízení činnosti a skutečné správní ústředí

1. Příslušné orgány vydají úvěrové instituci povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce pouze tehdy, pokud její činnost skutečně řídí nejméně dvě osoby.

Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, pokud členové vedoucího orgánu nesplňují požadavky uvedené v čl. 91 odst. 1.

2. Každý členský stát vyžaduje, aby:

a) úvěrová instituce, která je právnickou osobou a která má podle vnitrostátního práva, kterým se řídí, sídlo, měla skutečné správní ústředí v členském státě, kde má své sídlo;

b) jiná úvěrová instituce než úvěrové instituce uvedené v písmenu a) měla skutečné sídlo v členském státě, který jí vydal povolení a ve kterém skutečně vykonává svou činnost.

Článek 14

Akcionáři a společníci

1. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituci, pokud jim úvěrová instituce nesdělila totožnost jejích přímých nebo nepřímých akcionářů nebo společníků, kteří v ní mají jako fyzické nebo právnické osoby kvalifikovanou účast, a výše jejich účastí, nebo 20 největších akcionářů nebo společníků, pokud žádný z akcionářů či společníků nemá kvalifikovanou účast.

Při určování toho, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast, se berou v úvahu hlasovací práva uvedená v článcích 9 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu ([1]) a podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 zmíněné směrnice.

([1]) Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

▼B

Členské státy nezohledňují hlasovací práva ani účasti, které instituce drží v důsledku upsání finančních nástrojů nebo umístění finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, zahrnutého v příloze I oddílu A bodě 6 směrnice 2004/39/ES, pokud tato práva nejsou vykonávána ani jinak využívána k zasahování do řízení emitenta a pokud jsou zcizena do jednoho roku od nabytí.

2. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, nejsou-li přesvědčeny, že akcionáři nebo společníci vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce, zejména pokud nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 23 odst. 1. Použijí se čl. 23 odst. 2 a 3 a článek 24.

3. Existují-li úzká propojení mezi úvěrovou institucí a jinými fyzickými či právnickými osobami, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li tato propojení účinnému výkonu jejich funkcí dohledu.

Příslušné orgány odmítnou vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, pokud účinnému výkonu jejich funkcí dohledu brání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právnických osob, s nimiž má úvěrová instituce úzké propojení, nebo obtíže související s uplatňováním těchto právních a správních předpisů.

Příslušné orgány vyžadují od úvěrové instituce předkládání údajů, jež potřebují ke sledování toho, zda jsou soustavně dodržovány podmínky uvedené v tomto odstavci.

Článek 15

Odmítnutí vydat povolení

Odmítne-li příslušný orgán vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, musí být rozhodnutí odůvodněno a oznámeno žadateli do šesti měsíců od obdržení žádosti, nebo je-li žádost neúplná, do šesti měsíců od obdržení úplných údajů nezbytných k rozhodnutí.

V každém případě však rozhodnutí o vydání povolení nebo o odmítnutí vydat povolení musí být přijato do dvanácti měsíců od doručení žádosti.

Článek 16

Předchozí konzultace s příslušnými orgány ostatních členských států

1. Před vydáním povolení úvěrové instituci příslušné orgány konzultují příslušné orgány druhého zúčastněného členského státu, pokud je dotčená úvěrová instituce:

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v tomto druhém členském státě;

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce povolené v tomto druhém členském státě;

▼B

c) kontrolována týmiž fyzickými nebo právnickými osobami, které kontrolují úvěrovou instituci povolenou v tomto druhém členském státě.

2. Před vydáním povolení úvěrové instituci příslušný orgán konzultuje příslušný orgán pověřený dohledem nad pojišťovnami nebo investičními podniky v dotčeném členském státě, pokud je úvěrová instituce:

a) dceřiným podnikem pojišťovny nebo investičního podniku povoleného v Unii;

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo investičního podniku povoleného v Unii;

c) kontrolována týmiž fyzickými či právnickými osobami, které kontrolují pojišťovnu nebo investiční podnik povolený v Unii.

3. Dotčené příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností členů vedoucího orgánu zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně si vyměňují jakékoliv informace týkající se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností členů vedoucího orgánu, pokud tyto informace mají význam pro vydávání povolení a pro průběžné kontroly dodržování provozních podmínek.

Článek 17

Pobočky úvěrových institucí povolených v jiném členském státě

Hostitelské členské státy nevyžadují další povolení nebo poskytnutí kapitálu pro pobočky úvěrových institucí povolených v jiných členských státech. Zřizování poboček a dohled nad nimi se řídí článkem 35, čl. 36 odst. 1, 2 a 3 a článkem 37, články 40 až 46, článkem 49 a články 74 a 75.

Článek 18

Odnětí povolení

Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané úvěrové instituci, pouze pokud úvěrová instituce:

a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;

b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;

c) nadále již nesplňuje podmínky, za nichž bylo povolení vydáno;

▼B

d) nadále již nesplňuje obezřetnostní požadavky stanovené v části třetí, čtvrté nebo šesté nařízení (EU) č. 575/2013 nebo uložené podle čl. 104 odst. 1 písm. a) nebo článku 105 této směrnice nebo nadále již není schopna plnit své závazky vůči svým věřitelům, a zejména pokud již nezajišťuje bezpečnost majetkových hodnot jí svěřených vkladateli;

e) spadá pod některý jiný případ, kdy lze podle vnitrostátních právních předpisů povolení odejmout; nebo

f) dopustí se jednoho z porušení uvedených v čl. 67 odst. 1.

Článek 19

Názvy úvěrových institucí

Úvěrové instituce mohou při výkonu své činnosti bez ohledu na předpisy hostitelského členského státu o používání slov „banka“, „spořitelna“ nebo jiných obdobných označení užívat na celém území Unie týž název, jaký užívají v členském státě, kde mají své skutečné sídlo. Při nebezpečí záměny může hostitelský členský stát z důvodu ujasnění požadovat, aby byl název doplněn vysvětlujícím dodatkem.

Článek 20

Oznámení vydání a odnětí povolení

1. Příslušné orgány oznámí orgánu EBA každé povolení vydané podle článku 8.

2. EBA zveřejní na své internetové stránce seznam, který obsahuje názvy všech úvěrových institucí, jimž bylo vydáno povolení, a pravidelně jej aktualizuje.

3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě poskytne dotčeným příslušným orgánům a orgánu EBA veškeré informace o skupině úvěrových institucí v souladu s čl. 14 odst. 3, čl. 74 odst. 1 a čl. 109 odst. 2, zejména o právní a organizační struktuře skupiny a o její správě a řízení.

4. Seznam uvedený v odstavci 2 tohoto článku zahrnuje názvy úvěrových institucí, které nedosahují kapitálu uvedeného v čl. 12 odst. 1, a tyto úvěrové instituce identifikuje.

5. Příslušné orgány oznámí každé odnětí povolení orgánu EBA spolu s odůvodněním tohoto odnětí.

Článek 21

Výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

1. Příslušné orgány mohou udělit výjimku z požadavků stanovených v článcích 10, 12 a čl. 13 odst. 1 této směrnice, pokud jde o úvěrovou instituci uvedenou v článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013, a to v souladu s podmínkami stanovenými v uvedeném článku.

▼B

Členské státy mohou zachovat nebo využít stávající vnitrostátní právo týkající se uplatnění této výjimky, pokud není v rozporu s touto směrnicí nebo nařízením (EU) č. 575/2013.

2. Pokud příslušné orgány uplatňují výjimku uvedenou v odstavci 1, vztahují se články 17, 33, 34 a 35, čl. 36 odst. 1 až 3 a články 39 až 46, hlava VII kapitola 2 oddíl II a hlava VII kapitola 4 na celek tvořený ústředním subjektem společně s přidruženými institucemi.

KAPITOLA 2

Kvalifikovaná účast v úvěrové instituci

Článek 22

Oznamování a posuzování navrhovaných nabytí

1. Členské státy stanoví, že každá fyzická či právnická osoba nebo takové osoby jednající ve vzájemné shodě (dále jen „navrhovaný nabyvatel“), které přijaly rozhodnutí přímo nebo nepřímo nabýt kvalifikovanou účast v úvěrové instituci nebo přímo nebo nepřímo takovou účast zvýšit, což by vedlo k tomu, že by podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, dosáhl jedné z prahových hodnot 20 %, 30 % nebo 50 % nebo ji překročil nebo že by se úvěrová instituce stala jejich dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), to musí písemně a v předstihu před tímto nabytím oznámit příslušným orgánům dané úvěrové instituce, ve které zamýšlejí nabýt nebo zvýšit kvalifikovanou účast, a uvést výši své zamýšlené účasti a příslušné informace jak je upřesněno v souladu s čl. 23 odst. 4. Členské státy nemají povinnost uplatňovat prahovou hodnotu 30 %, pokud v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/109/ES uplatňují prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny.

2. Příslušné orgány obratem a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení podle odstavce 1 nebo dalších informací podle odstavce 3 písemně potvrdí jejich přijetí navrhovanému nabyvateli.

Příslušné orgány ve lhůtě nejvýše 60 pracovních dnů počínaje dnem písemného potvrzení o přijetí oznámení a všech dokumentů, které mají být podle požadavku členského státu k oznámení přiloženy na základě seznamu uvedeného v čl. 23 odst. 4 (dále jen „lhůta pro posouzení“), provedou posouzení stanovené v čl. 23 odst. 1 (dále jen „posouzení“).

Příslušné orgány uvědomí navrhovaného nabyvatele při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

3. Pokud je to nutné, mohou příslušné orgány během lhůty pro posouzení, a nejpozději v její 50. pracovní den, požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

▼B

Na dobu mezi dnem žádosti příslušných orgánů o informace a obdržením odpovědi na tuto žádost od navrhovaného nabyvatele se lhůta pro posouzení přeruší. Přerušení nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušné orgány mohou podle svého uvážení vznést jakoukoliv další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést k přerušení lhůty pro posouzení.

4. Příslušné orgány mohou přerušení uvedené v odst. 3 druhém pododstavci prodloužit až na 30 pracovních dnů, jestliže se navrhovaný nabyvatel nachází nebo je-li regulován ve třetí zemi či je-li fyzickou nebo právnickou osobou, která nepodléhá dohledu podle této směrnice či směrnic 2009/65/ES, 2009/138/ES nebo 2004/39/ES.

5. Pokud se příslušné orgány rozhodnou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím, vyrozumí o tom písemně do dvou pracovních dnů od ukončení posuzování a před uplynutím lhůty pro posouzení navrhovaného nabyvatele a své rozhodnutí zdůvodní. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového rozhodnutí na žádost navrhovaného nabyvatele zveřejnit. To nebrání členským státům, aby příslušnému orgánu umožnily zveřejnit tyto informace bez žádosti navrhovaného nabyvatele.

6. Pokud příslušné orgány nevyjádří písemně nesouhlas s navrhovaným nabytím ve lhůtě pro posouzení, považuje se navrhované nabytí za schválené.

7. Příslušné orgány mohou stanovit a v případě potřeby prodloužit maximální lhůtu pro dokončení navrhovaného nabytí.

8. Členské státy nesmějí pro oznamování přímých nebo nepřímých nabytí hlasovacích práv nebo základního kapitálu příslušným orgánům a pro jejich schvalování těmito orgány stanovit požadavky přísnější, než jsou stanoveny v této směrnici.

9. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro společné postupy, formuláře a šablony ke konzultačnímu procesu mezi příslušnými orgány uvedenými v článku 24.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 31. prosince 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 23

Kritéria posouzení

1. S ohledem na možný vliv navrhovaného nabyvatele na úvěrovou instituci posuzují příslušné orgány při posuzování oznámení uvedeného v čl. 22 odst. 1 a informací uvedených v čl. 22 odst. 3 za účelem zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce, v níž je navrhováno nabytí, vhodnost navrhovaného nabyvatele a finanční rozumnost navrhovaného nabytí podle těchto kritérií:

a) pověst navrhovaného nabyvatele;

▼B

b) pověst, znalosti, dovednosti a zkušenosti, jak je stanoveno v čl. 91 odst. 1, všech členů vedoucího orgánu a všech členů vrcholného vedení, kteří budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti úvěrové instituce;

c) finanční zdraví navrhovaného nabyvatele, zejména ve vztahu k vykonávané a plánované činnosti v úvěrové instituci, v níž je navrhováno nabytí;

d) skutečnost, zda bude úvěrová instituce schopna dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky na základě této směrnice, nařízení (EU) č. 575/2013, a případně jiného práva Unie, zejména směrnic 2002/87/ES a 2009/110/ES, včetně skutečnosti, zda má skupina, jejíž součástí se úvěrová instituce stane, strukturu umožňující výkon účinného dohledu, účinnou výměnu informací mezi příslušnými orgány a vymezení působnosti mezi příslušnými orgány;

e) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovaným nabytím dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ([1]) nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

2. Příslušné orgány mohou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím pouze tehdy, pokud je to na základě kritérií stanovených v odstavci 1 důvodné nebo pokud informace předložené navrhovaným nabyvatelem nejsou úplné.

3. Členské státy nestanoví žádné předběžné podmínky co do výše účasti, které je třeba dosáhnout, ani neumožňují svým příslušným orgánům posuzovat navrhované nabytí z hlediska hospodářských potřeb trhu.

4. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení a jež je třeba poskytnout příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 22 odst. 1. Požadované informace musí být přiměřené a musí odpovídat povaze navrhovaného nabyvatele a navrhovaného nabytí. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování nemají význam.

5. Bez ohledu na čl. 22 odst. 2, 3 a 4, pokud byly příslušnému orgánu oznámeny dva nebo více návrhů na nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti ve stejné úvěrové instituci, přistupuje příslušný orgán ke všem navrhovaným nabyvatelům nediskriminačním způsobem.

([1]) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼B

Článek 24

Spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány se při posuzování navzájem plně konzultují, pokud je navrhovaným nabyvatelem:

a) úvěrová instituce, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik nebo správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES (dále jen „správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

b) mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny, zajišťovny, investičního podniku nebo správcovské společnosti SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

c) fyzická nebo právnická osoba, která kontroluje úvěrovou instituci, pojišťovnu, zajišťovnu, investiční podnik nebo správcovskou společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí.

2. Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou podstatné nebo relevantní pro posouzení. K tomuto účelu si na požádání vzájemně sdělují veškeré užitečné informace a z vlastního podnětu sdělují veškeré podstatné informace. V rozhodnutí příslušného orgánu, který vydal povolení úvěrové instituci, v níž je navrhováno nabytí, se uvedou veškeré názory nebo výhrady příslušného orgánu pověřeného dohledem nad navrhovaným nabyvatelem.

Článek 25

Oznámení v případě odprodeje

Členské státy stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba, která přijala rozhodnutí přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, to musí písemně a v předstihu před tímto odprodejem oznámit příslušným orgánům a uvést výši své dotčené účasti. Tato osoba musí rovněž oznámit příslušným orgánům každé rozhodnutí snížit svou kvalifikovanou účast tak, že by podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, klesl pod 20 %, 30 % nebo 50 % nebo tak, že by úvěrová instituce přestala být jejím dceřiným podnikem. Členské státy nemají povinnost uplatňovat prahovou hodnotu 30 %, pokud v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/109/ES uplatňují prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny.

Článek 26

Informační povinnosti a sankce

1. Jakmile úvěrová instituce zjistí, že v ní došlo k nabytí nebo zcizení kapitálové účasti, na jejichž základě došlo k překročení prahových hodnot nebo poklesu pod prahové hodnoty uvedené v čl. 22 odst. 1 a v článku 25, uvědomí o tom příslušné orgány.

▼B

Nejméně jednou ročně úvěrové instituce přijaté k obchodování na regulovaném trhu sdělí příslušným orgánům jména akcionářů a společníků držících kvalifikované účasti a výši těchto účastí, jak vyplývá například z informací získaných na výroční valné hromadě akcionářů a společníků nebo z plnění předpisů vztahujících se na společnosti přijaté k obchodování na regulovaném trhu.

2. Jestliže by vliv osob uvedených v čl. 22 odst. 1 mohl mít nepříznivý dopad na obezřetné a řádné řízení instituce, stanoví členské státy, že příslušné orgány učiní opatření nezbytná k ukončení tohoto stavu. Tato opatření mohou, s výhradou článků 65 až 72, spočívat v soudních příkazech, v sankcích proti členům vedoucího orgánu a manažerům nebo pozastavení hlasovacích práv spojených s podíly drženými dotyčnými akcionáři nebo společníky úvěrové instituce.

Obdobná opatření se použijí vůči fyzickým nebo právnickým osobám, které nesplní povinnost předběžného hlášení stanovené v čl. 22 odst. 1 a s výhradou článků 65 až 72.

Dojde-li k nabytí účasti přes nesouhlas příslušných orgánů, stanoví členské státy, aniž jsou dotčeny jiné uplatnitelné sankce, že výkon odpovídajících hlasovacích práv je pozastaven nebo že odevzdané hlasy jsou neplatné nebo mohou být prohlášeny za neplatné.

Článek 27

Kritéria pro kvalifikované účasti

Při zjišťování, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast uvedená v článcích 22, 25 a 26, se zohledňují hlasovací práva uvedená v článcích 9, 10 a 11 směrnice 2004/109/ES a podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.

Při zjišťování, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast uvedená v článku 26, nezohledňují členské státy hlasovací práva ani podíly, které instituce případně drží v důsledku upsání finančních nástrojů nebo umístění finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, zahrnutého v příloze I oddílu A bodě 6 směrnice 2004/39/ES, pokud tato práva nejsou vykonávána ani jinak využívána k zasahování do řízení emitenta a pokud jsou zcizena do jednoho roku od nabytí.

HLAVA IV

POČÁTEČNÍ KAPITÁL INVESTIČNÍCH PODNIKŮ

Článek 28

Počáteční kapitál investičních podniků

1. Počáteční kapitál investičních podniků tvoří pouze jedna nebo více položek uvedených v čl. 26 odst. 1 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 575/2013.

▼B

2. Investiční podniky jiné než ty, které jsou uvedeny v článku 29, musí mít počáteční kapitál ve výši 730 000 EUR.

Článek 29

Počáteční kapitál konkrétních typů investičních podniků

1. Počáteční kapitál ve výši 125 000 EUR musí mít investiční podnik, který neobchoduje s žádnými finančními nástroji na vlastní účet ani neupisuje finanční nástroje s pevným závazkem převzetí, ale který drží peníze nebo cenné papíry klientů a který nabízí jednu nebo více z těchto služeb:

a) přijímání a předávání objednávek investorů na finanční nástroje;

b) provádění objednávek investorů na finanční nástroje;

c) správu jednotlivých portfolií investic do finančních nástrojů.

2. Příslušné orgány mohou dovolit investičnímu podniku, který provádí pokyny investorů ohledně finančních nástrojů, aby tyto nástroje držel na vlastní účet, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

a) tyto pozice vznikají pouze v důsledku toho, že se podniku nepodařilo přesně porovnat objednávky investorů;

b) celková tržní hodnota všech takových pozic nepřesahuje 15 % počátečního kapitálu podniku;

c) podnik splňuje požadavky stanovené v článcích 92 až 95 a v části čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013;

d) tyto pozice jsou svou povahou náhodné a dočasné a jsou striktně omezeny na dobu potřebnou k provedení příslušné transakce.

3. Členské státy mohou snížit částku uvedenou v odstavci 1 na 50 000 EUR, pokud není podnik oprávněn držet peníze nebo cenné papíry klientů, obchodovat na vlastní účet nebo upisovat finanční nástroje s pevným závazkem převzetí.

4. Držení pozic investičního portfolia ve finančních nástrojích za účelem investování kapitálu není považováno za obchodování na vlastní účet, pokud jde o služby stanovené v odstavci1, nebo pro účely odstavce 3.

▼B

Článek 30

Počáteční kapitál místních podniků

Místní podniky musí mít počáteční kapitál ve výši 50 000 EUR, pokud požívají svobody usazování nebo volného pohybu služeb uvedených v článku 31 nebo 32 směrnice 2004/39/ES.

Článek 31

Podniky, které nemají povolení držet peníze nebo cenné papíry klientů

1. Podniky uvedené v čl. 4 odst. 1 bodu 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 musí mít:

a) počáteční kapitál ve výši 50 000 EUR;

b) pojištění profesní odpovědnosti, které pokrývá celé území Unie, nebo jinou podobnou záruku proti odpovědnosti z porušení povinné péče při výkonu povolání v hodnotě nejméně 1 000 000 EUR na jednu pojistnou událost a souhrnně 1 500 000 EUR na všechny pojistné události za jeden rok;

c) kombinaci počátečního kapitálu a pojištění profesní odpovědnosti, ze které vyplývá rovnocenná výše krytí jako podle písmen a) nebo b).

Komise pravidelně přezkoumává částky uvedené v prvním pododstavci.

2. Pokud je podnik uvedený v čl. 4 odst. 1 bodu 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 registrován i podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění ([1]), musí splňovat požadavek stanovený v čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice a musí mít:

a) počáteční kapitál ve výši 25 000 EUR;

b) pojištění profesní odpovědnosti, které pokrývá celé území Unie, nebo jinou podobnou záruku proti odpovědnosti z porušení povinné péče při výkonu povolání v hodnotě nejméně 500 000 EUR na jednu pojistnou událost a souhrnně 750 000 EUR na všechny pojistné události za jeden rok;

c) kombinaci počátečního kapitálu a pojištění profesní odpovědnosti, ze které vyplývá rovnocenná výše krytí jako podle písmen a) nebo b).

Článek 32

Ustanovení o ochraně předchozího stavu

1. Odchylně od čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 1 a 3 a článku 30 mohou členské státy i nadále povolovat investiční podniky a podniky podle článku 30, které existovaly již ke dni 31. prosince 1995 nebo před tímto dnem a jejichž kapitál nedosahuje úrovně počátečního kapitálu stanoveného pro ně v čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 1 nebo 3 či článku 30.

([1]) Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

▼B

Kapitál těchto investičních podniků nebo podniků neklesne pod nejvyšší vztažnou hodnotu vypočítanou po 23. březnu 1993. Tato vztažná hodnota je průměrná denní výše kapitálu vypočtená za dobu šesti měsíců předcházejících datu výpočtu. Vypočítává se každých šest měsíců pro příslušné předchozí období.

2. Jestliže kontrolu investičního podniku nebo podniku, na který se vztahuje odstavec 1, převezme jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, která jej kontrolovala ke dni 31. prosince 1995 nebo před tímto dnem, musí kapitál daného investičního podniku nebo podniku dosáhnout alespoň úrovně uvedené v čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 1 nebo 3 či článku 30, přičemž toto neplatí v případě prvního převodu dědictvím po 31. prosinci 1995, pokud je tento převod schválen příslušnými orgány a pokud se jedná o dobu nejvýše deseti let po uvedeném převodu.

3. Pokud dochází k fúzi dvou nebo více investičních podniků nebo podniků, na něž se vztahuje článek 30, nemusí kapitál podniku vzniklého fúzí dosáhnout úrovně, která je stanovena v čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 1 nebo 3 či článku 30. V průběhu kteréhokoliv období, kdy nebylo dosaženo úrovně stanovené v čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 1 nebo 3 či článku 30, však nesmí kapitál podniku vzniklého fúzí klesnout pod celkovou výši kapitálu fúzujících podniků v okamžiku fúze.

4. Kapitál investičních podniků a podniků, na něž se vztahuje článek 30, nesmí klesnout pod úrovně stanovené v čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 1 nebo 3, článku 30 a odstavcích 1 a 3 tohoto článku.

5. Pokud příslušné orgány usoudí, že k zajištění solventnosti takových investičních podniků a podniků je nezbytné, aby byly splněny požadavky stanovené v odstavci 4, odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí.

HLAVA V

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE SVOBODY USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB

KAPITOLA 1

Obecné zásady

Článek 33

Úvěrové instituce

Členské státy stanoví, že činnosti uvedené v příloze I mohou být na jejich území provozovány v souladu s článkem 35, čl. 36 odst. 1, 2 a 3, čl. 39 odst. 1 a 2 a články 40 až 46 buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb kteroukoliv úvěrovou institucí, jež byla povolena a jež podléhá dohledu příslušných orgánů jiného členského státu, pokud se vydané povolení vztahuje na tyto činnosti.

▼B

Článek 34

Finanční instituce

1. Členské státy stanoví, že činnosti vyjmenované v příloze I mohou být na jejich území provozovány v souladu s článkem 35, čl. 36 odst. 1, 2 a 3, čl. 39 odst. 1 a 2 a články 40 až 46 buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb kteroukoliv finanční institucí jiného členského státu, která je dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo společným dceřiným podnikem dvou nebo více úvěrových institucí, jejíž společenská smlouva a stanovy povolují tyto činnosti a která splňuje všechny následující podmínky:

a) mateřský podnik nebo podniky byly povoleny jakožto úvěrové instituce v členském státě, jehož právem se finanční instituce řídí;

b) dotyčné činnosti jsou skutečně provozovány na území zmíněného členského státu;

c) mateřský podnik nebo podniky drží alespoň 90 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu finanční instituce;

d) mateřský podnik nebo podniky splňují požadavky příslušných orgánů, pokud se jedná o obezřetné řízení finanční instituce, a prohlásily se souhlasem příslušných orgánů domovského členského státu, že ručí společně a nerozdílně za závazky finanční instituce;

e) na finanční instituci se skutečně vztahuje, zvláště pokud jde o dotyčné činnosti, konsolidovaný dohled nad mateřským podnikem nebo každým z mateřských podniků podle hlavy VII kapitoly 3 této směrnice a části první hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013, zejména za účelem požadavků na kapitál stanovených v článku 92 uvedeného nařízení, kontroly velkých expozic stanovené v části čtvrté uvedeného nařízení a omezení účastí, jak je stanoví články 89 a 90 uvedeného nařízení.

Příslušné orgány domovského členského státu ověří dodržování podmínek stanovených v prvním pododstavci a, vystaví finanční instituci osvědčení, jež musí být přiloženo k oznámení uvedenému v článcích 35 a 39.

2. Přestane-li finanční instituce uvedená v odst. 1 prvním pododstavci plnit některé ze stanovených podmínek, oznámí to příslušné orgány domovského členského státu příslušným orgánům hostitelského členského státu a činnosti provozované uvedenou finanční institucí v hostitelském členském státě se začnou řídit právem hostitelského členského státu.

▼B

3. Odstavce 1 a 2 se obdobně použijí na dceřiné podniky finanční instituce uvedené v odst. 1 prvním pododstavci.

KAPITOLA 2

Právo úvěrových institucí na usazování

Článek 35

Požadavek na oznamování a vzájemné působení mezi příslušnými orgány

1. Úvěrová instituce, která hodlá zřídit pobočku na území jiného členského státu, to oznámí příslušným orgánům svého domovského členského státu.

2. Členské státy stanoví, že každá úvěrová instituce, která hodlá zřídit pobočku v jiném členském státě, v oznámení podle odstavce 1 uvede všechny tyto údaje:

a) členský stát, na jehož území hodlá zřídit pobočku;

b) plán činností pobočky, uvádějící mimo jiné zamýšlené druhy činnosti a organizační uspořádání pobočky;

c) adresu v hostitelském členském státě, na které lze obdržet dokumentaci;

d) jména osob, které budou odpovídat za řízení pobočky.

3. Nemají-li příslušné orgány domovského členského státu důvod k pochybnostem o přiměřenosti správního uspořádání nebo o finančním stavu úvěrové instituce s ohledem na její zamýšlenou činnost, sdělí údaje podle odstavce 2 do tří měsíců od obdržení veškerých údajů příslušným orgánům hostitelského členského státu a zároveň o tom uvědomí úvěrovou instituci.

Příslušné orgány domovského členského státu rovněž sdělí výši a složení kapitálu úvěrové instituce a součet jejích požadavků na kapitál podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013.

Odchylně od druhého pododstavce příslušné orgány domovského členského státu v případě uvedeném v článku 34 sdělí výši a složení kapitálu finanční instituce a celkové objemy rizikových expozic vypočtených podle čl. 92 odst. 3 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013 její mateřské úvěrové instituce.

4. Pokud příslušné orgány domovského členského státu odmítnou sdělit údaje podle odstavce 2 příslušným orgánům hostitelského členského státu, odůvodní toto odmítnutí dotčené úvěrové instituci do tří měsíců od obdržení veškerých údajů.

Proti odmítnutí nebo nevydání stanoviska se lze odvolat k soudu domovského členského státu.

▼B

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací oznamovaných podle tohoto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví standardní formuláře, šablony a postupy uvedeného oznamování.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. EBA předloží Komisi návrh technických norem uvedený v odstavcích 5 a 6 do 1. ledna 2014.

Článek 36

Zahájení činnosti

1. Dříve než pobočka úvěrové instituce zahájí činnost, učiní příslušné orgány hostitelského členského státu do dvou měsíců od obdržení údajů podle článku 35 přípravy k dohledu nad úvěrovou institucí v souladu s kapitolou 4 a případně stanoví podmínky, jimiž se řídí výkon této činnosti v hostitelském členském státě z důvodů obecného zájmu.

2. Po obdržení sdělení od příslušných orgánů hostitelského členského státu nebo po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1, nebylo-li sdělení učiněno, může být pobočka zřízena a může zahájit svou činnost.

3. Změní-li se některý z údajů sdělovaných podle čl. 35 odst. 2 písm. b), c) nebo d), sdělí to úvěrová instituce nejpozději jeden měsíc před uskutečněním této změny písemně příslušným orgánům domovského členského státu a hostitelského členského státu, aby mohly příslušné orgány domovského členského státu přijmout rozhodnutí v návaznosti na oznámení podle článku 35 a příslušné orgány hostitelského členského státu rozhodnout, jaké stanoví podmínky pro změnu podle odstavce 1 tohoto článku.

4. U poboček, které zahájily svou činnost v souladu s platnými předpisy hostitelského členského státu před 1. lednem 1993, se má za to, že byly předmětem postupů stanovených v článku 35 a odstavcích 1 a 2 tohoto článku. Od 1. ledna 1993 se na ně vztahuje odstavec 3 tohoto článku, články 33 a 52 a kapitola 4.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací oznamovaných podle tohoto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví standardní formuláře, šablony a postupy uvedeného oznamování.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. EBA předloží Komisi návrh technických norem uvedený v odstavcích 5 a 6 do 1. ledna 2014.

Článek 37

Informace o zamítnutí

Členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA počet a povahu případů, v nichž došlo k odmítnutí sdělení informací podle článku 35 a čl. 36 odst. 3.

Článek 38

Agregace poboček

Má-li úvěrová instituce sídlo v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se tyto provozovny za jedinou pobočku.

KAPITOLA 3

Výkon volného pohybu služeb

Článek 39

Postup oznamování

1. Úvěrová instituce, která hodlá poprvé zahájit činnost na území jiného členského státu v rámci volného pohybu služeb, oznámí příslušným orgánům domovského členského státu činnosti uvedené v příloze I, které hodlá provozovat.

2. Příslušné orgány domovského členského státu uvědomí o tomto oznámení uvedeném v odstavci 1 do jednoho měsíce od obdržení příslušné orgány hostitelského členského státu.

3. Tímto článkem nejsou dotčena práva nabytá úvěrovými institucemi poskytujícími služby před 1. lednem 1993.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací oznamovaných podle tohoto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví standardní formuláře, šablony a postupy uvedeného oznamování.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA předloží Komisi návrh technických norem uvedený v odstavcích 4 a 5 do 1. ledna 2014.

KAPITOLA 4

Pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu

Článek 40

Požadavky na podávání zpráv

Příslušné orgány hostitelských členských států mohou vyžadovat, aby jim všechny úvěrové instituce, které mají pobočky na jejich území, podávaly pravidelně zprávy o své činnosti na jejich území.

Tyto zprávy lze vyžadovat pouze pro informační nebo statistické účely, za účelem uplatňování čl. 51 odst. 1, nebo za účelem dohledu v souladu s touto kapitolou. Na tyto informace se vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 53 odst. 1.

Příslušné orgány hostitelských členských států mohou zejména vyžadovat informace od úvěrových institucí uvedených v prvním pododstavci, aby mohly posoudit, zda je pobočka významná podle čl. 51 odst. 1.

Článek 41

Opatření přijímaná příslušnými orgány domovského členského státu ve vztahu k činnosti provozované v hostitelském členském státu

1. Pokud příslušné orgány hostitelského členského státu na základě informací získaných podle článku 50 od příslušných orgánů domovského členského státu zjistí, že úvěrová instituce, která má pobočku nebo poskytuje služby na jeho území, splňuje v souvislosti s činnostmi vykonávanými v uvedeném hostitelském členském státě jednu z následujících podmínek, informuje příslušné orgány domovského členského státu:

a) úvěrová instituce nedodržuje vnitrostátní ustanovení, kterými se provádí tato směrnice, či nařízení (EU) č. 575/2013;

b) existuje významné riziko, že úvěrová instituce nebude dodržovat vnitrostátní ustanovení, kterými se provádí tato směrnice, či nařízení (EU) č. 575/2013.

▼B

Příslušné orgány domovského členského státu neprodleně přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčná úvěrová instituce své nedodržení předpisů napraví, nebo přijme opatření k odvrácení rizika nedodržení předpisů. Příslušné orgány domovského členského státu neprodleně tato opatření oznámí příslušným orgánům hostitelského členského státu.

2. Mají-li příslušné orgány hostitelského členského státu za to, že příslušné orgány domovského členského státu nesplnily nebo nesplní své povinnosti podle odst. 1 druhého pododstavce, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu upozornit na záležitost orgán EBA a požadovat jeho pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Postupuje-li EBA podle uvedeného článku, přijme rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení do 24 hodin. EBA může příslušným orgánům pomoci při dosahování dohody rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení.

Článek 42

Odůvodnění a oznamování

Opatření učiněná podle čl. 41 odst. 1 nebo článků 43 či 44, obsahující sankce nebo omezení svobody poskytování služeb či svobody usazování, musí být řádně odůvodněna a oznámena dotčené úvěrové instituci.

Článek 43

Předběžná opatření

1. Dříve než příslušné orgány hostitelského členského státu uplatní postup stanovený v článku 41, mohou v naléhavých situacích před přijetím opatření příslušnými orgány domovského členského státu nebo reorganizačních opatření uvedených v článku 3 směrnice 2001/24/ES přijmout jakákoliv předběžná opatření potřebná k ochraně proti finanční nestabilitě, která by vážným způsobem ohrozila kolektivní zájmy vkladatelů, investorů a klientů v hostitelském členském státě.

2. Předběžná opatření podle odstavce 1 jsou přiměřená svému účelu, kterým je chránit před finanční nestabilitou, která by vážným způsobem ohrozila kolektivní zájmy vkladatelů, investorů a klientů v hostitelském členském státě. Taková předběžná opatření mohou zahrnovat pozastavení plateb. Nevedou k upřednostňování věřitelů úvěrové instituce v hostitelském členském státě před věřiteli v jiných členských státech.

3. Veškerá předběžná opatření podle odstavce 1 pozbývají účinku, když správní nebo soudní orgány domovského členského státu přijmou reorganizační opatření podle článku 3 směrnice 2001/24/ES.

4. Příslušné orgány hostitelského členského státu ukončí předběžná opatření, když se domnívají, že se tato opatření stala zastaralými podle článku 41, pokud nepozbudou účinku podle odstavce 3 tohoto článku.

▼B

5. O předběžných opatřeních přijatých podle odstavce 1 se bez zbytečného odkladu uvědomí Komise, EBA a příslušné orgány ostatních dotčených členských států.

Mají-li příslušné orgány domovského členského státu nebo jakéhokoliv jiného dotčeného členského státu proti opatřením přijatým příslušnými orgány hostitelského členského státu námitky, mohou upozornit na záležitost orgán EBA a požadovat jeho pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Postupuje-li EBA podle uvedeného článku, přijme rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení do 24 hodin. EBA může příslušným orgánům pomoci při dosahování dohody rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení.

Článek 44

Pravomoci hostitelských členských států

Hostitelské členské státy mohou, aniž jsou dotčeny články 40 a 41, vykonávat pravomoci, které jim byly svěřeny podle této směrnice za účelem přijetí vhodných opatření k předcházení nebo trestání porušení pravidel přijatých podle této směrnice nebo z důvodů obecného zájmu, k němuž dojde na jejich území To zahrnuje možnost zabránit úvěrové instituci zahajovat další operace na jejich území.

Článek 45

Opatření po odnětí povolení

Příslušné orgány domovského členského státu neprodleně uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu o případném odnětí povolení. Příslušné orgány hostitelského členského státu učiní vhodná opatření, aby zabránily dotčené úvěrové instituci zahajovat další operace na jeho území a aby ochránily zájmy vkladatelů.

Článek 46

Reklama

Nic v této kapitole nebrání úvěrovým institucím se skutečným sídlem v jiném členském státě nabízet své služby všemi dostupnými sdělovacími prostředky v hostitelském členském státě, není-li to v rozporu s případnými předpisy o formě a obsahu takové reklamy, přijatými z důvodů obecného zájmu.

HLAVA VI

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 47

Oznamování poboček ze třetích zemí a podmínky přístupu na trhy těchto zemí pro úvěrové instituce s těmito pobočkami

1. Členské státy neuplatňují vůči pobočkám úvěrových institucí, jež mají skutečné sídlo ve třetí zemi, předpisy upravující přístup k činnosti a její výkon, jež by je zvýhodňovaly před pobočkami úvěrových institucí se skutečným sídlem v Unii.

▼B

2. Příslušné orgány oznámí Komisi, orgánu EBA a Evropskému bankovnímu výboru zřízenému rozhodnutím Komise 2004/10/ES ([1]) veškerá povolení vydaná úvěrovým institucím se skutečným sídlem ve třetí zemi pro jejich pobočky.

3. Unie může v dohodách uzavřených s jednou nebo více třetími zeměmi sjednat použití ustanovení, jež poskytnou pobočkám úvěrové instituce, která má skutečné sídlo ve třetí zemi, rovné zacházení na celém území Unie.

Článek 48

Spolupráce s orgány dohledu třetích zemí při dohledu na konsolidovaném základě

1. Komise může na žádost některého z členských států nebo z vlastního podnětu předkládat Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu dohledu na konsolidovaném základě nad:

a) institucemi, jejichž mateřské podniky mají skutečné sídlo ve třetí zemi;

b) institucemi ve třetích zemích, jejichž mateřské podniky, a to instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, mají skutečné sídlo v Unii.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 jsou uzavírány zejména k zajištění, aby:

a) příslušné orgány členských států mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu na základě konsolidované finanční situace nad institucemi, finančními holdingovými společnostmi a smíšenými finančními holdingovými společnostmi nacházejícími se v Unii, které mají dceřiné podniky, jež jsou institucemi nebo finančními institucemi ve třetí zemi, nebo které v nich mají účast;

b) orgány dohledu třetích zemí mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu nad mateřskými podniky se skutečným sídlem na jejich území, které mají dceřiné podniky, jež jsou institucemi nebo finančními institucemi v jednom nebo více členských státech, nebo které v nich mají účast;

c) EBA mohl získávat od příslušných orgánů členských států informace obdržené od vnitrostátních orgánů třetích zemí podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Aniž je dotčen článek 218 Smlouvy o fungování EU, přezkoumá Komise za pomoci Evropského bankovního výboru výsledky jednání uvedených v odstavci 1 a výsledný stav.

([1]) Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 36.

▼B

4. EBA je nápomocen Komisi při provádění úkolů podle tohoto článku v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA VII

OBEZŘETNOSTNÍ DOHLED

KAPITOLA 1

Zásady obezřetnostního dohledu

Oddíl I

Pravomoci a povinnosti domovského a hostitelského členského státu

Článek 49

Pravomoc příslušných orgánů domovského a hostitelského členského státu

1. Obezřetnostní dohled nad institucí včetně činností provozovaných v souladu s články 33 a 34 vykonávají příslušné orgány domovského členského státu, aniž jsou dotčena ustanovení této směrnice, která stanoví příslušnost orgánů hostitelského členského státu.

2. Odstavec 1 nebrání dohledu na konsolidovaném základě.

3. Opatření přijatá hostitelským členským státem nesmí stanovit diskriminaci nebo omezení založené na skutečnosti, že instituce je povolena v jiném členském státě.

Článek 50

Spolupráce na dohledu

1. Příslušné orgány dotčených členských států úzce spolupracují při dohledu nad činností institucí, zejména nad činností provozovanou prostřednictvím pobočky v jednom nebo více členských státech jiných než stát, v němž mají skutečné sídlo. Tyto orgány si navzájem poskytují veškeré informace o řízení a vlastnictví těchto institucí, jež mohou usnadnit dohled nad nimi a zkoumání podmínek pro vydání povolení, jakož i veškeré informace, jež mohou usnadnit sledování institucí, zvláště ve vztahu k likviditě, platební schopnosti, pojištění vkladů, omezení velkých expozic, dalších faktorů, které mohou mít vliv na systémové riziko dané instituce, správním a účetním postupům a mechanismům vnitřní kontroly.

2. Příslušné orgány domovského členského státu poskytnou příslušným orgánům hostitelských členských států okamžitě veškeré informace a zjištění související s dohledem nad likviditou v souladu s částí šestou nařízení (EU) č. 575/2013 a hlavou VII kapitolou 3 této směrnice o činnostech, které daná instituce provádí prostřednictvím svých poboček, pokud jsou tyto informace a zjištění významné pro ochranu vkladatelů nebo investorů v hostitelském členském státě.

▼B

3. Příslušné orgány domovského členského státu informují příslušné orgány všech hostitelských členských států okamžitě v případě, že se vyskytne nebo se dá přiměřeně předpokládat, že se vyskytne tlak na likviditu. Tyto informace musí obsahovat také podrobné údaje o plánování a provádění plánu obnovy a o všech opatřeních obezřetnostního dohledu přijatých v této souvislosti.

4. Příslušné orgány domovského členského státu sdělí a vysvětlí na žádost příslušných orgánů hostitelského členského státu, jak byly zohledněny informace a zjištění, které příslušné orgány hostitelského státu poskytly. Pokud se po sdělení informací a zjištění příslušné orgány hostitelského členského státu domnívají, že příslušné orgány domovského členského státu nepřijaly vhodná opatření, mohou příslušné orgány daného hostitelského členského státu poté, co informovaly příslušné orgány domovského členského státu a orgán EBA, přijmout k ochraně zájmů vkladatelů, investorů a dalších osob, jimž jsou poskytovány služby, nebo k ochraně stability finančního systému vhodná opatření, aby zabránily dalšímu porušování předpisů.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu nesouhlasí s opatřením, které mají přijmout příslušné orgány hostitelského členského státu, mohou postoupit záležitost orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Postupuje-li EBA podle uvedeného článku, rozhodne do jednoho měsíce.

5. Příslušné orgány mohou upozornit orgán EBA na situace, kdy byla žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací, zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno. Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování EU, může EBA v těchto případech postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA může příslušným orgánům pomáhat při dosahování dohody o výměně informací podle tohoto článku rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací uvedených v tomto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro žádosti o sdílení informací, které mohou usnadnit dohled nad institucemi.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. EBA předloží Komisi návrh technických norem uvedený v odstavcích 6 a 7 do 1. ledna 2014.

▼B

Článek 51

Významné pobočky

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou požádat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě v případech, kdy se použije čl. 112 odst. 1, nebo příslušné orgány domovského členského státu o to, aby pobočka instituce jiné než investičního podniku, na který se vztahuje článek 95 nařízení (EU) č. 575/2013, byla považována za významnou.

V žádosti uvede důvody, proč by se pobočka měla považovat za významnou, zejména s ohledem na následující skutečnosti:

a) zda tržní podíl pobočky v oblasti vkladů překračuje 2 % vkladů v hostitelském členském státě;

b) pravděpodobný dopad pozastavení nebo ukončení činnosti instituce na systémovou likviditu a platební, clearingové a vypořádací systémy v hostitelském členském státě;

c) velikost a význam pobočky co do počtu klientů v kontextu bankovního nebo finančního systému hostitelského členského státu.

Příslušné orgány domovského i hostitelského členského státu a, pokud se použije čl. 112 odst. 1, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě učiní vše, co je v jejich silách, aby bylo dosaženo společného rozhodnutí o označení pobočky za významnou.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do dvou měsíců od doručení požadavku podle prvního pododstavce, rozhodnou příslušné orgány hostitelského členského státu samy ve lhůtě dalších dvou měsíců, zda je pobočka významná. Při rozhodování zohlední příslušné orgány hostitelského členského státu případné názory a výhrady orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě či příslušných orgánů domovského členského státu.

Rozhodnutí uvedená ve třetím a čtvrtém pododstavci se uvádějí v dokumentu, který obsahuje řádné odůvodnění a zasílají se dotčeným příslušným orgánům; tato rozhodnutí se považují za rozhodná a příslušné orgány dotčených členských států je použijí.

Označení pobočky za významnou nemá vliv na práva a povinnosti příslušných orgánů podle této směrnice.

2. Příslušné orgány domovského členského státu v případě založení významné pobočky sdělí příslušným orgánům hostitelského členského státu informace uvedené v čl. 117 odst. 1 písm. c) a d) a provedou úkony uvedené v čl. 112 odst. 1 písm. c), a to ve spolupráci s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

Pokud příslušný orgán domovského členského státu zjistí naléhavou situaci podle čl. 114 odst. 1, neprodleně uvědomí orgány uvedené v čl. 58 odst. 4 a v čl. 59 odst. 1.

▼B

Příslušné orgány domovského členského státu sdělí příslušným orgánům hostitelských členských států, kde jsou významné pobočky usazeny, výsledky hodnocení rizik institucí s takovými pobočkami ve smyslu článku 97, případně v článku 113 odst. 2. Zároveň sdělí rozhodnutí podle článků 104 a 105, pokud jsou uvedená hodnocení a rozhodnutí významná pro tyto pobočky.

Příslušné orgány domovských členských států konzultují příslušné orgány hostitelských členských států, kde jsou významné pobočky usazeny, o provozních opatřeních požadovaných v čl. 86 odst. 11, je-li to významné pro rizika likvidity u měny hostitelského členského státu.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu nekonzultovaly příslušné orgány hostitelského členského státu nebo v případě, že po provedení těchto konzultací příslušné orgány hostitelského členského státu trvají na tom, že provozní opatření vyžadovaná podle čl. 86 odst. 11 nejsou dostačující, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu postoupit záležitost orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. V případě, kdy se nepoužije článek 116, příslušné orgány dohledu nad institucí s významnými pobočkami v jiných členských státech zřídí v zájmu usnadnění spolupráce podle odstavce 2 tohoto článku a článku 50 kolegium orgánů dohledu a budou mu předsedat. Zřízení a fungování kolegia se opírá o písemné ujednání, které po konzultaci s dotčenými příslušnými orgány stanoví příslušný orgán domovského členského státu. Příslušný orgán domovského členského státu rozhodne, které příslušné orgány se zúčastňují schůzí nebo práce kolegia.

Příslušný orgán domovského členského státu zohlední při přijímání tohoto rozhodnutí význam, který má pro tyto orgány činnost dohledu, jež má být naplánována nebo koordinována, zejména potenciální dopad na stabilitu finančního systému dotčených členských států podle článku 7 a povinnosti podle odstavce 2 tohoto článku.

Příslušný orgán domovského členského státu plně a předem informuje všechny členy kolegia o pořádání uvedených schůzí, o hlavních otázkách, o nichž se má jednat, a o činnosti, která se bude zvažovat. Příslušný orgán domovského členského státu rovněž všechny členy kolegia plně a včas informuje o činnosti prováděné na těchto schůzkách nebo o prováděných opatřeních.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění obecných podmínek pro činnost kolegií orgánů dohledu.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem ke stanovení běžného fungování kolegií orgánů dohledu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat tyto prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

6. EBA předloží Komisi návrh technických norem uvedený v odstavcích 4 a 5 do 31. prosince 2014.

Článek 52

Šetření na místě a kontrola v pobočkách zřízených v jiném členském státě

1. Hostitelské členské státy stanoví, že v případě instituce povolené v jiném členském státě provozující činnost prostřednictvím pobočky mohou příslušné orgány domovského členského státu poté, co o tom uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu, samy nebo prostřednictvím svých zmocněnců prošetřovat na místě informace uvedené v článku 50 a kontrolovat tyto pobočky.

2. Příslušné orgány domovského členského státu mohou také za účelem kontroly poboček použít některý z postupů stanovených v článku 118.

3. Příslušné orgány hostitelského členského státu mají pravomoc provádět v konkrétních případech šetření na místě a kontroly zaměřené na činnosti, které provozují pobočky institucí na jejich území, a vyžádat si od dané pobočky informace týkající se jejích činností a určené pro účely dohledu, považují-li to za významné z důvodu stability finančního systému v hostitelském členském státě. Před provedením takových šetření a kontrol, konzultují příslušné orgány hostitelského členského státu příslušné orgány domovského členského státu. Po provedení těchto šetření a kontrol příslušné orgány hostitelského členského státu sdělí příslušným orgánům domovského členského státu získané informace a zjištění mající význam pro hodnocení rizika dané instituce nebo stability finančního systému v hostitelském členském státě. Příslušné orgány domovského členského státu tyto informace a tato zjištění náležitě zohlední při sestavování svých programů dohledových šetření podle článku 99, mimo jiné s ohledem na stabilitu finančního systému v hostitelském členském státě.

4. Šetření na místě a kontroly poboček se provádí v souladu s právem členského státu, v němž jsou šetření nebo kontroly prováděny.

Oddíl II

Výměna informací a profesní tajemství

Článek 53

Profesní tajemství

1. Členské státy stanoví, že všechny osoby pracující v současnosti nebo v minulosti pro příslušné orgány a auditoři a odborníci jednající jménem příslušných orgánů, jsou vázáni profesním tajemstvím.

▼B

Důvěrné informace, které tyto osoby, auditoři nebo odborníci získají při výkonu svých povinností mohou sdělit pouze v souhrnné nebo obecné podobě, z níž nelze určit totožnost jednotlivých úvěrových institucí, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem.

Byl-li však na úvěrovou instituci vyhlášen konkurs nebo nařízena likvidace, lze v občanském soudním řízení sdělit důvěrné informace, které se nedotýkají třetích osob účastnících se pokusu o záchranu úvěrové instituce.

2. Odstavec 1 nebrání vzájemné výměně informací mezi příslušnými orgány nebo předávání informací orgánům ESRB, EBA nebo Evropskému orgánu dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([1]) v souladu s touto směrnicí, s nařízením (EU) č. 575/2013, dalšími směrnicemi použitelnými pro úvěrové instituce a s článkem 15 nařízení (EU) č. 1092/2010, s články 31, 35 a 36 nařízení (EU) č. 1093/2010 a s články 31 a 36 nařízení (EU) č. 1095/2010. Na tyto informace se vztahuje odstavec 1.

3. Odstavec 1 nebrání příslušným orgánům, aby zveřejnily výsledek zátěžových testů provedených v souladu s článkem 100 této směrnice nebo článkem 32 nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo předaly výsledky zátěžových testů orgánu EBA za účelem zveřejňování výsledků celounijních zátěžových testů tímto orgánem.

Článek 54

Použití důvěrných informací

Příslušné orgány, které obdrží důvěrné informace podle článku 53, využijí tyto informace pouze při výkonu svých povinností a pouze pro některý z následujících účelů:

a) prověření toho, zda jsou splněny podmínky pro přístup k činnosti úvěrových institucí a k usnadnění sledování podmínek výkonu této činnosti na nekonsolidovaném nebo konsolidovaném základě, zejména s důrazem na likviditu, platební schopnost, velké expozice, správní a účetní postupy a mechanismy vnitřní kontroly;

b) ukládání sankcí;

c) v řízení při opravném prostředku proti rozhodnutí příslušného orgánu, včetně soudního řízení podle článku 72;

d) v soudním řízení zahájeném podle zvláštních ustanovení právních předpisů Unie přijatých v oblasti úvěrových institucí.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼M1

Článek 54a

Články 53 a 54 nejsou dotčeny vyšetřovací pravomoci Evropského parlamentu podle článku 226 Smlouvy o fungování EU.

▼B

Článek 55

Dohody o spolupráci

Členské státy a EBA mohou v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010 s orgány dohledu třetích zemí nebo s orgány či subjekty třetích zemí podle článku 56 a čl. 57 odst. 1 této směrnice, uzavírat dohody o spolupráci upravující výměnu informací pouze tehdy, pokud sdělené informace podléhají záruce, že jsou dodrženy požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1 této směrnice. Účelem této výměny informací je plnění úkolů zmíněných orgánů nebo subjektů v oblasti dohledu.

Pocházejí-li informace z jiného členského státu, jsou sdělovány pouze s výslovným souhlasem orgánů, které je poskytly, nebo případně mohou být sdělovány pouze pro účely, ke kterým tyto orgány udělily souhlas.

Článek 56

Výměna informací mezi orgány

Při výkonu funkcí dohledu nejsou čl. 53 odst. 1 a článek 54 překážkou výměny informací mezi příslušnými orgány v rámci jednoho členského státu, mezi příslušnými orgány v různých členských státech nebo mezi příslušnými orgány a dále uvedenými orgány:

a) orgány příslušnými k dohledu nad jinými subjekty finančního sektoru, jakož i orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy;

b) orgány nebo subjekty odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech prostřednictvím makroobezřetnostních pravidel;

c) subjekty zabývajícími se reorganizací nebo orgány usilujícími o ochranu stability finančního systému;

d) systémy ochrany na smluvním základě nebo institucionálními systémy ochrany uvedené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

e) subjekty zúčastněnými na likvidaci a konkursu institucí a na dalších obdobných řízeních;

f) osobami příslušnými k provádění statutárního auditu účetnictví institucí, pojišťoven a finančních institucí.

Ustanoveními čl. 53 odst. 1 a článku 54 není dotčena možnost poskytovat subjektům spravujícím systémy pojištění vkladů a systémy pro odškodnění investorů informace, které potřebují pro výkon svých funkcí.

Na obdržené informace se v každém případě vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1.

▼B

Článek 57

Výměna informací s orgány dohledu

1. Bez ohledu na články 53, 54 a 55 mohou členské státy povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány odpovědnými za dohled nad:

a) subjekty zúčastněnými na likvidaci a konkursu institucí a na dalších obdobných řízeních;

b) systémy ochrany na smluvním základě nebo institucionálními systémy ochrany uvedenými v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) osobami pověřenými výkonem zákonem stanoveného auditu účetnictví institucí, pojišťoven a finančních institucí.

2. V případech uvedených v odstavci 1 požadují členské státy splnění alespoň těchto podmínek:

a) že jsou informace vyměněny za účelem výkonu úkolů uvedených v odstavci 1;

b) že získané informace podléhají požadavkům profesního tajemství alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1;

c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, že nejsou sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

3. Bez ohledu na články 53, 54 a 55 mohou členské státy za účelem posílení stability a integrity finančního systému povolit výměnu informací mezi svými příslušnými orgány a orgány nebo subjekty příslušnými ze zákona pro zjišťování a vyšetřování případů porušení práva obchodních společností.

V takových případech členské státy požadují splnění alespoň těchto podmínek:

a) že jsou informace vyměňovány za účelem zjišťování a vyšetřování případů porušení práva obchodních společností;

b) že získané informace podléhají požadavkům profesnímu tajemství alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1;

c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, že nejsou sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

4. Provádějí-li orgány nebo subjekty uvedené v odstavci 1 zjišťování nebo vyšetřování s pomocí, jejíž povaha vyplývá z jejich konkrétní pravomoci, osob k tomu pověřených, které nejsou zaměstnanci veřejné správy, může členský stát rozšířit možnost výměny informací stanovenou v odst. 3 prvním pododstavci na tyto osoby za podmínek upřesněných v odst. 3 druhém pododstavci.

5. Příslušné orgány sdělí orgánu EBA názvy orgánů nebo subjektů, kterým smějí být sdělovány informace podle tohoto článku.

▼B

6. Pro uplatnění odstavce 4 sdělí orgány nebo subjekty uvedené v odstavci 3 příslušným orgánům, které sdělily dotyčnou informaci, jména a přesné vymezení úkolů osob, jimž má být informace předána.

Článek 58

Předávání informací týkajících se měnových, systémových a platebních aspektů a aspektů ochrany vkladů

1. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání příslušným orgánům v tom, aby předávaly níže uvedeným orgánům nebo subjektům informace určené k plnění jejich úkolů:

a) centrálním bankám ESCB a jiným subjektům s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové orgány, mají-li tyto informace význam pro výkon jejich úkolů stanovených právními předpisy, včetně provádění měnové politiky a souvisejícího zajištění likvidity, dohledu nad platebními, clearingovými a vypořádacími systémy a ochrany stability finančního systému;

b) systémům ochrany na smluvním základě nebo institucionálním systémům ochrany uvedeným v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) případně jiným orgánům veřejné moci odpovědným za dohled nad platebními systémy;

d) ESRB, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“ nebo „orgán EIOPA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([1]), orgánu ESMA, jsou-li dané informace významné pro výkon jejich úkolů stanovených v nařízeních (EU) č. 1092/2010, (EU) č. 1094/2010 nebo (EU) č. 1095/2010.

Členské státy přijmou vhodná opatření, jimiž odstraní překážky bránící příslušným orgánům v tom, aby předávaly informace v souladu s prvním pododstavcem.

2. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání orgánům nebo subjektům uvedeným v odstavci 1 sdělovat příslušným orgánům informace, které pro ně jsou nezbytné pro účely článku 54.

3. Informace obdržené v souladu s odstavci 1 a 2 podléhají požadavkům profesního tajemství alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby v naléhavé situaci podle čl. 114 odst. 1 příslušné orgány neprodleně sdělily informace centrálním bankám ESCB, pokud mají tyto informace význam pro výkon jejich úkolů stanovených právními předpisy, včetně provádění měnové politiky a souvisejícího zajištění likvidity, dohledu nad platebními, clearingovými a vypořádacími systémy a ochrany stability finančního systému, a ESRB, pokud mají tyto informace význam pro výkon jejích úkolů stanovených právními předpisy.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼B

Článek 59

Předávání informací jiným subjektům

1. Členské státy mohou, bez ohledu na čl. 53 odst. 1 a článku 54, na základě ustanovení stanovených vnitrostátní právem povolit sdělování určitých informací jiným ústředním orgánům své státní správy odpovědným za přípravu právních předpisů týkajících se dohledu nad institucemi, finančními institucemi a pojišťovnami, jakož i inspektorům pověřeným těmito orgány.

Tyto informace však lze sdělit jen tehdy, je-li to nezbytné z důvodů obezřetnostního dohledu, prevence a řešení úpadku institucí. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, osoby mající přístup k těmto informacím podléhají požadavkům profesního tajemství alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1.

V naléhavé situaci podle čl. 114 odst. 1 členské státy umožní příslušným orgánům sdělit orgánům uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce ve všech dotčených členských státech informace, které jsou pro ně významné.

2. Členské státy mohou povolit sdělování určitých informací týkajících se obezřetnostního dohledu nad institucemi parlamentním vyšetřovacím výborům v jejich členském státě, účetním dvorům v jejich členském státě a jiným subjektům zodpovědným za vyšetřování v jejich členském státě za těchto podmínek:

a) že tyto subjekty mají pověření podle vnitrostátního práva předpisy pro vyšetřování a zkoumání činností orgánů příslušných k dohledu nad institucemi nebo pro přípravu právních předpisů týkajících se takového dohledu;

b) že jsou dané informace nezbytné pro výkon tohoto pověření uvedeného v písmenu a);

c) že osoby mající přístup k těmto informacím podléhají požadavkům profesního tajemství podle vnitrostátních právních předpisů alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1;

d) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, že nejsou sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a jsou sdělovány výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Pokud sdělení informací o obezřetnostním dohledu zahrnuje zpracování osobních údajů, při každém zpracování subjekty uvedenými v prvním pododstavci musí být dodrženy příslušné vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES.

Článek 60

Sdělování informací získaných při šetření na místě a kontrolách

Členské státy zajistí, že informace obdržené na základě čl. 52 odst. 3, čl. 53 odst. 2 a článku 56 a informace získané při šetření na místě nebo kontrolách podle čl. 52 odst. 1 a 2 smějí být sdělovány podle článku 59 pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které tyto informace poskytly, nebo příslušných orgánů členského státu, v němž bylo provedeno šetření na místě nebo kontrola.

▼B

Článek 61

Sdělování informací týkajících se clearingové nebo vypořádací služby

1. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání příslušným orgánům členského státu sdělovat informace uvedené v článcích 53, 54 a 55 clearingovému středisku nebo obdobnému subjektu oprávněnému vnitrostátními právními předpisy poskytovat clearingové nebo vypořádací služby pro některý z jejich vnitrostátních trhů, mají-li za to, že je nutné jim tyto informace sdělit, aby bylo zajištěno řádné fungování těchto orgánů v případě selhání nebo možnosti selhání některého hospodářského subjektu. Obdržené informace podléhají požadavkům profesního tajemství alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1.

2. Členské státy však zajistí, aby informace obdržené na základě čl. 53 odst. 2 byly dále sdělovány za okolností uvedených v odstavci 1 výhradně s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které tyto informace poskytly.

Článek 62

Zpracování osobních údajů

Zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES a případně nařízením (ES) č. 45/2001.

Oddíl III

Povinnosti osob odpovědných za právní kontrolu výročních a konsolidovaných účetních závěrek

Článek 63

Povinnosti osob odpovědných za právní kontrolu výročních a konsolidovaných účetních závěrek

1. Členské státy zajistí, aby každá osoba oprávněná v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek ([1]), která v rámci instituce plní úkoly uvedené v článku 51 směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností ([2]), článku 37 směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách ([3]) nebo článku 73 směrnice 2009/65/ES nebo jiný úkol stanovený právními předpisy, byla alespoň povinna bezodkladně sdělit příslušným orgánům každou skutečnost nebo rozhodnutí týkající se dané instituce, jež zjistila při plnění svého úkolu a jež by mohly:

a) představovat zásadní porušení právních nebo správních předpisů, které stanoví podmínky pro povolení nebo které konkrétně upravují provozování činnosti institucí;

b) ovlivnit plynulé fungování instituce;

([1]) Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.
([2]) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.
([3]) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

▼B

c) způsobit, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim bude udělen výrok s výhradou.

Členské státy zajistí alespoň, aby osoba uvedená v prvním pododstavci měla rovněž povinnost oznamovat veškeré skutečnosti nebo rozhodnutí, jež zjistí při plnění úkolu uvedeného v prvním pododstavci v podniku, který má úzké propojení plynoucí ze vztahu kontroly s institucí, v níž tato osoba plní svůj úkol.

2. Sdělí-li osoby oprávněné ve smyslu směrnice 2006/43/ES v dobré víře příslušným orgánům skutečnosti nebo rozhodnutí uvedené v odstavci 1, nepovažuje se to za porušení jakéhokoliv omezení poskytování informací, jak je stanoví smlouva nebo právní či správní předpis, a u těchto osob nevzniká žádná odpovědnost. Tyto skutečnosti se současně sdělí vedoucímu orgánu instituce, neexistují-li přesvědčivé důvody k tomu, aby tak učiněno nebylo.

Oddíl IV

Pravomoci týkající se dohledu, pravomoc ukládat sankce a právo na odvolání

Článek 64

Pravomoci v oblasti dohledu a pravomoci ukládat sankce

1. Příslušné orgány mají pro zasahování do činnosti institucí veškeré pravomoci v oblasti dohledu, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné, zejména včetně práva odejmout povolení v souladu s článkem 18, pravomocí požadovaných podle článku 102 a pravomocí stanovených v článcích 104 a 105.

2. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci v oblasti dohledu a pravomoci ukládat sankce v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem jakýmkoliv z níže uvedených způsobů:

a) přímo;

b) ve spolupráci s jinými orgány;

c) na svou odpovědnost přenesením pravomocí na takové orgány;

d) podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.

Článek 65

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů v oblasti dohledu podle článku 64 a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření použitelné v případě porušení vnitrostátních ustanovení, kterými se provádí tato směrnice, a nařízení (EU) č. 575/2013, a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění toho, aby byla uvedená pravidla uplatňována. Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví správní sankce v případě porušení, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení. Správní sankce a jiná správní opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy institucím, finančním holdingovým společnostem a smíšeným finančním holdingovým společnostem vznikají povinnosti uvedené v odstavci 1, mohly být v případě porušení vnitrostátních ustanovení k provedení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 575/2013, s výhradou podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy, uloženy sankce členům vedoucího orgánu institucí a jiným fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za porušení.

3. Příslušné orgány mají veškeré pravomoci pro shromažďování informací a pro šetření, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné. Aniž jsou dotčena jiná příslušná ustanovení stanovená v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013, mezi tyto pravomoci patří:

a) pravomoc požadovat poskytnutí všech informací nutných k provádění úkolů příslušných orgánů, včetně informací, které mají být předávány v pravidelných intervalech a ve specifikovaných formátech pro účely dohledu a související statistické účely, a to od těchto fyzických nebo právnických osob:

   i) instituce usazené v dotčeném členském státě;

   ii) finanční holdingové společnosti usazené v dotčeném členském státě;

   iii) smíšené finanční holdingové společnosti usazené v dotčeném členském státě;

   iv) holdingové společnosti se smíšenou činností usazené v dotčeném členském státě;

   v) osoby náležející k subjektům uvedeným v bodech i) až iv);

   vi) třetí strany, na které subjekty uvedené v bodech i) až iv) převedly provozní funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu;

b) pravomoc provádět veškerá nezbytná šetření jakékoli osoby uvedené v písm. a) bodě i) až vi) usazené nebo nacházející se v dotčeném členském státě, pokud je to nezbytné k výkonu úkolů příslušných orgánů, včetně:

   i) práva vyžadovat předložení dokladů;

   ii) zkoumat knihy a záznamy osob uvedených v písm. a) bodech i) až vi) a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;

   iii) získávat písemná nebo ústní vysvětlení od všech osob uvedených v písm. a) bodech i) až vi) nebo jejich zástupců nebo zaměstnanců; a

   iv) vyslechnout jakoukoli jinou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření;

▼B

c) pravomoc vykonávat podle dalších podmínek stanovených právem Unie veškeré nezbytné kontroly v obchodních prostorách právnických osob uvedených v písm. a) bodech i) až vi) a jakýchkoli jiných podniků, na něž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě, kde příslušný orgán vykonává dohled na konsolidovaném základě s výhradou předchozího uvědomění dotčených příslušných orgánů. Pokud je k provedení kontroly podle vnitrostátního práva třeba povolení soudního orgánu, o toto povolení se požádá.

Článek 66

Správní sankce a jiná správní opatření za porušení požadavků pro povolení a požadavků pro nabývání kvalifikovaných účastí

1. Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy obsahovaly správní sankce a jiná správní opatření, přinejmenším pokud jde o:

a) činnost přijímání vkladů a jiných splatných prostředků od veřejnosti, aniž by se jednalo o úvěrovou instituci v rozporu s článkem 9;

b) zahájení činnosti úvěrové instituce bez získání povolení v rozporu s článkem 9;

c) přímé či nepřímé nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci nebo další přímé či nepřímé zvýšení takové kvalifikované účasti v úvěrové instituci, v důsledku něhož podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu dosáhne prahových hodnot uvedených v čl. 22 odst. 1 nebo je překročí nebo se tím úvěrová instituce stane dceřinou společností, aniž by o tom byly písemně informovány příslušné orgány úvěrové instituce, v níž má být nabyta nebo zvýšena kvalifikovaná účast, během lhůty pro posouzení nebo přes nesouhlas příslušných orgánů, v rozporu s čl. 22 odst. 1;

d) přímé nebo nepřímé zcizení kvalifikované účasti v úvěrové instituci nebo snížení kvalifikované účasti tak, že poměr hlasovacích práv nebo kapitálová účast poklesne pod prahové hodnoty uvedené v článku 25 nebo tak, že úvěrová instituce přestane být dceřinou společností, aniž by to bylo písemně oznámeno příslušným orgánům.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 správní sankce a jiná správní opatření, která lze použít, zahrnovala alespoň:

a) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost a povahu daného porušení;

b) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od tohoto chování a jeho opakování;

▼B

c) v případě právnické osoby správní peněžité sankce ve výši až 10 % celkového ročního čistého obratu včetně hrubých výnosů tvořených výnosy z úroků a podobnými výnosy, výnosy z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým nebo pevným výnosem a výnosy z poplatků a provizí podle článku 316 nařízení (EU) č. 575/2013, daného podniku v předchozím hospodářském roce,

d) v případě fyzické osoby správní peněžitou sankci ve výši až 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně ke dni 17. července 2013;

e) správní peněžitou sankci ve výši až dvojnásobku výše výhody získané z porušení, lze-li výši této výhody zjistit;

f) pozastavení hlasovacích práv akcionáře nebo akcionářů odpovědných za porušení uvedená v odstavci 1.

Je-li podnik uvedený v prvním pododstavci písm. c) dceřiným podnikem mateřského podniku, příslušnými hrubými výnosy jsou hrubé výnosy vyplývající z konsolidované účetní závěrky daného mateřského podniku v předchozím hospodářském roce.

Článek 67

Další ustanovení

1. Tento článek se vztahuje alespoň na jakýkoli z těchto případů:

a) instituce získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;

b) instituce, když se dozvěděla o nabytí či zcizení účasti na svém kapitálu, které způsobuje nárůst nebo pokles účasti nad nebo pod jednu z prahových hodnot uvedených v čl. 22 odst. 1 nebo článku 25, neinformuje příslušné orgány o tomto nabytí či zcizení, v rozporu s čl. 26 odst. 1 prvním pododstavcem;

c) instituce kotovaná na regulovaném trhu uvedeném v seznamu, který zveřejní ESMA v souladu s článkem 47 směrnice 2004/39/ES, neinformuje nejméně jednou ročně příslušné orgány o jménech akcionářů a společníků, kteří mají kvalifikovanou účast, a o výši těchto účastí, v rozporu s čl. 26 odst. 1 druhým pododstavcem této směrnice;

d) instituce nezavede systém správy a řízení požadovaný příslušnými orgány v souladu s vnitrostátními ustanoveními, jimiž se provádí článek 74;

e) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi v rozporu s požadavky čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, o dodržování povinnosti splňovat požadavky na kapitál stanovené v článku 92 uvedeného nařízení, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;

f) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi uvedenými v článku 101 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;

▼B

g) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi o velké expozici v rozporu s požadavky čl. 394 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;

h) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi o likviditě v rozporu s požadavky čl. 415 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;

i) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi týkajícími se pákového poměru v rozporu s požadavky čl. 430 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;

j) instituce opakovaně nebo soustavně neudržuje likvidní aktiva v rozporu s požadavky článku 412 nařízení (EU) č. 575/2013;

k) instituce je vystavena expozici přesahující limity stanovené v článku 395 nařízení (EU) č. 575/2013;

l) instituce je vystavena úvěrovému riziku sekuritizované pozice, aniž by splňovala podmínky stanovené článkem 405 nařízení (EU) č. 575/2013;

m) instituce nezpřístupní informace v rozporu s požadavky čl. 431 odst. 1, 2 a 3 nebo čl. 451 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo poskytne informace neúplné či nepřesné;

n) instituce provede výplatu držitelům nástrojů zahrnutých v kapitálu instituce v rozporu s článkem 141 této směrnice nebo v případech, kdy články 28, 51 nebo 63 nařízení (EU) č. 575/2013 zakazují takové výplaty držitelům nástrojů zahrnutých v kapitálu instituce;

o) bylo zjištěno, že instituce nese odpovědnost za závažné porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě směrnice 2005/60/ES;

p) instituce umožňuje jedné osobě nebo více osobám, které nesplňují požadavky podle článku 91, stát se nebo zůstat členem vedoucího orgánu.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 správní sankce a jiná správní opatření, které lze použít, zahrnovaly alespoň:

a) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost a povahu daného porušení;

b) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od tohoto chování a jeho opakování;

c) v případě instituce odnětí povolení pro instituci v souladu s článkem 18;

d) s výhradou čl. 65 odst. 2 dočasný zákaz vykonávat funkce v rámci institucí pro člena vedoucího orgánu instituce nebo jinou fyzickou osobu považovanou za odpovědnou;

▼B

e) v případě právnické osoby správní peněžité sankce ve výši až 10 % celkového ročního čistého obratu včetně hrubých výnosů tvořených výnosy z úroků a podobnými výnosy, výnosy z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým/pevným výnosem a výnosy z poplatků nebo provizí v souladu s článkem 316 nařízení (EU) č. 575/2013, daného podniku v předchozím hospodářském roce;

f) v případě fyzické osoby správní peněžitou sankci ve výši až 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně ke dni 17. července 2013;

g) správní peněžitou sankci ve výši až dvojnásobku výše zisku získaného z porušení nebo ztráty, které se porušením dotyčná osoba vyhnula, lze-li výši této výhody zjistit.

Je-li podnik uvedený v prvním pododstavci písm. e) dceřiným podnikem mateřského podniku, příslušnými hrubými výnosy jsou hrubé výnosy vyplývající z konsolidované účetní závěrky daného mateřského podniku v předchozím hospodářském roce.

Článek 68

Zveřejňování správních sankcí

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány na svých oficiálních internetových stránkách zveřejnily alespoň veškeré správní sankce, proti nimž již není možné podat odvolání a jež jsou uložené za porušení ustanovení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici nebo nařízení (EU) č. 575/2013 včetně informací o typu a povaze porušení a totožnosti fyzické nebo právnické osoby, jíž jsou sankce uloženy, bez zbytečného odkladu poté, co byla tato osoba informována o takových sankcích,

Pokud členské státy povolí zveřejnění sankcí, proti nimž je možné podat odvolání, příslušné orgány bez zbytečného odkladu rovněž zveřejní na svých internetových stránkách informace o situaci ohledně odvolání a o jeho výsledku.

2. Příslušné orgány zveřejní sankce anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy, ve všech níže uvedených případech:

a) pokud je při uložení sankcí fyzické osobě s ohledem na povinné předchozí posouzení zjevné, že zveřejnění osobních údajů je nepřiměřené;

b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;

c) v případě, že by zveřejnění, pokud to lze zjistit, způsobilo zúčastněným institucím nebo fyzickým osobám nepřiměřenou škodu.

Pokud je pravděpodobné, že okolnosti uvedené v prvním pododstavci v přiměřené době pominou, může být zveřejnění podle odstavce 1 případně o takovou dobu odloženo.

▼B

3. Příslušné orgány zajistí, aby informace zveřejněné podle odstavců 1 nebo 2 na jejich oficiálních internetových stránkách zůstaly po dobu nejméně pěti let. Osobní údaje se ponechají na oficiálních internetových stránkách příslušného orgánu pouze po dobu, která je nezbytně nutná v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů.

4. Do 18. července 2015 předloží EBA Komisi zprávu o zveřejňování sankcí členskými státy na základě anonymity, jak je uvedeno v odstavci 2, a zejména pokud jsou v tomto směru mezi členskými státy významné rozdíly. EBA dále předloží Komisi zprávu o veškerých významných rozdílech, pokud jde o dobu, po niž jsou zveřejněny sankce podle vnitrostátního práva.

Článek 69

Výměna informací o sankcích a vedení centrální databáze orgánem EBA

1. Příslušné orgány informují orgán EBA o veškerých správních sankcích, včetně trvalých zákazů, uložených podle článků 65, 66 a 67, včetně odvolání v této souvislosti a o jejich výsledcích, přičemž tyto informace podléhají požadavkům profesního tajemství uvedeným v čl. 53 odst. 1. EBA vede centrální databázi správních sankcí, o nichž dostala zprávy, výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány. Tato databáze se zpřístupní pouze příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány.

2. Posuzuje-li příslušný orgán dobrou pověst pro účely čl. 13 odst. 1, čl. 16 odst. 3, čl. 91 odst. 1 a článku 121, konzultuje databázi správních sankcí orgánu EBA. Pokud dojde ke změně situace nebo k úspěšnému odvolání, EBA na žádost příslušných orgánů vypustí nebo aktualizuje příslušné záznamy v databázi.

3. Příslušné orgány ověří v souladu se svým vnitrostátním právem existenci záznamu o relevantním odsouzení dotyčné osoby v rejstříku trestů. Pro tyto účely se vyměňují informace v souladu s rozhodnutím 2009/316/SVV a rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV, ve znění vnitrostátních prováděcích právních předpisů.

4. EBA spravuje internetové stránky s odkazy na zveřejnění správních sankcí příslušnými orgány podle článku 68 a uvádí časové období, po které jednotlivé státy správní sankce zveřejňují.

Článek 70

Účinné ukládání sankcí a výkon pravomoci příslušných orgánů ukládat sankce

Při stanovení typu správních sankcí nebo jiných správních opatření a výše správních peněžitých sankcí členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohlednily všechny příslušné okolnosti, případně včetně:

a) závažnosti a doby trvání porušení;

▼B

b) stupně odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení;

c) finanční situace fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení, vyplývající například z celkového obratu právnické osoby nebo z ročního příjmu fyzické osoby;

d) významu nabytého zisku nebo ztráty, které se fyzická nebo právnická osoba odpovědná za porušení vyhnula, pokud je lze stanovit;

e) ztrát třetích stran způsobených porušením, pokud je lze stanovit;

f) úrovně spolupráce fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení s příslušným orgánem;

g) předchozích porušení ze strany fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení;

h) všech případných systémových důsledků porušení.

Článek 71

Ohlašování porušení

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly účinné a spolehlivé mechanismy na podporu hlášení hrozících nebo skutečných porušení vnitrostátních ustanovení, kterými se provádí tato směrnice, a nařízení (EU) č. 575/2013 příslušným orgánům.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:

a) konkrétní postupy pro přijímání oznámení případů porušení a jejich následnou kontrolu;

b) vhodnou ochranu pro zaměstnance institucí, kteří ohlásí porušení, k němuž došlo v rámci dané instituce, minimálně před odvetou, diskriminací nebo dalšími druhy nespravedlivého zacházení;

c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která ohlásí porušení, i fyzické osoby, která je údajně odpovědná za porušení, v souladu se směrnicí 95/46/ES;

d) jasná pravidla, která zajistí ve všech případech důvěrnost osoby, která ohlásí porušení, k nimž došlo v rámci příslušné instituce, ledaže je zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným soudním řízením.

3. Členské státy požadují, aby měly instituce zavedené vhodné postupy pro své zaměstnance pro interní hlášení porušení prostřednictvím zvláštního, nezávislého a samostatného komunikačního kanálu.

Takový způsob komunikace může být rovněž stanoven ujednáními zajištěnými sociálními partnery. Uplatní se zde stejná ochrana, jako je uvedena v odst. 2 písm. b), c) a d).

▼B

Článek 72

Právo na odvolání

Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí a opatření přijatá při provádění právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí nebo nařízením (EU) č. 575/2013 vztahovalo právo na odvolání. Členské státy rovněž zajistí, aby se na případ, kdy nebylo vydáno rozhodnutí do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahuje veškeré údaje vyžadované podle vnitrostátních ustanovení provádějících tuto směrnici, vztahovalo právo na odvolání.

KAPITOLA 2

Přezkumné procesy

Oddíl I

Interní postup pro hodnocení kapitálové přiměřenosti

Článek 73

Vnitřně stanovený kapitál

Instituce musí mít zavedeny spolehlivé, efektivní a komplexní strategie a postupy pro stanovení a průběžné udržování hodnoty, typů a rozdělení vnitřně stanoveného kapitálu, který považují za odpovídající k pokrytí povahy a úrovně rizik, kterým jsou nebo mohou být vystaveny.

Tyto strategie a postupy se pravidelně interně přezkoumávají, aby se zajistilo, že zůstávají komplexní a úměrné povaze, rozsahu a složitosti činností dotčené instituce.

Oddíl II

Systémy, postupy a mechanismy institucí

Pododdíl 1

Obecné zásady

Článek 74

Vnitřní správa a řízení, ozdravné plány a plány řešení úpadku

1. Instituce mají spolehlivé systémy správy a řízení, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními odpovědnostmi, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a hlášení rizik, jimž je nebo může být instituce vystavena, přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádné správy a účetních postupů, a zásady a postupy odměňování, které odpovídají náležitému a účinnému řízení rizik a podporují je.

▼B

2. Systémy, postupy a mechanismy uvedené v odstavci 1 musí být komplexní a úměrné povaze, rozsahu a složitosti rizika spojeného s modelem podnikání a s činností instituce. Zohlední se technická kritéria stanovená v článcích 76 až 95.

3. EBA vydá pokyny pro systémy, postupy a mechanismy uvedené v odstavci 1 v souladu s odstavcem 2.

4. Příslušné orgány zajistí, aby po výrazném zhoršení finanční situace instituce byly zavedeny ozdravné plány pro nápravu a plány řešení úpadků. Požadavky na instituce, aby vypracovaly, udržovaly nebo aktualizovaly ozdravné plány a na orgány příslušné k řešení úpadků, aby po konzultaci s příslušnými orgány připravily plány řešení úpadků, mohou být v souladu se zásadou proporcionality omezeny, pokud se příslušné orgány po konzultaci vnitrostátního makroobezřetnostního orgánu domnívají, že selhání konkrétní instituce nebude mít negativní vliv na finanční trhy, jiné instituce nebo podmínky financování mimo jiné vzhledem k její velikosti, modelu podnikání nebo propojenosti s jinými institucemi nebo s finančním systémem obecně.

Instituce v souladu se zásadou proporcionality úzce spolupracují s orgány příslušnými k řešení úpadků, a poskytují jim veškeré informace nezbytné pro přípravu a vypracování proveditelných plánů pro řešení úpadků, jež stanoví možnosti pro řádné řešení problémů institucí v případě selhání.

V souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 1093/2010 je orgán EBA oprávněn účastnit se a přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků.

V tomto ohledu je orgán EBA informován a oprávněn účastnit se zasedání týkajících se vytváření a koordinace ozdravných plánů a plánů řešení úpadků. Kdykoli jsou taková zasedání nebo činnosti organizovány, obdrží EBA v předstihu úplné informace o jejich organizaci, hlavních otázkách k jednání a krocích, které mají být zváženy.

Článek 75

Dohled nad zásadami odměňování

1. Příslušné orgány shromažďují informace zveřejněné v souladu s kritérii pro zveřejňování údajů stanovenými v čl. 450 odst. 1 písm. g), h) a i) nařízení (EU) č. 575/2013 a používají tyto informace ke srovnávání trendů a postupů odměňování. Příslušné orgány poskytují tyto informace orgánu EBA.

2. EBA vydá pokyny pro řádné zásady odměňování, které jsou v souladu se zásadami stanovenými v článcích 92 až 95. Pokyny zohledňují zásady řádné politiky odměňování uvedené v doporučení Komise 2009/384/ES ze dne 30. dubna 2009 o politice odměňování v odvětví finančních služeb ([1]).

([1]) Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 22.

▼B

ESMA úzce spolupracuje s orgánem EBA při vypracování pokynů pro zásady odměňování pro kategorie zaměstnanců, kteří se podílejí na zajišťování investičních služeb a činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2004/39/ES.

EBA používá informace, které obdrží od příslušných orgánů v souladu s odstavcem 1, ke srovnávání trendů a postupů odměňování na úrovni Unie.

3. Příslušné orgány shromažďují informace o počtu fyzických osob na instituci, nacházejících se v příjmové skupině nejméně 1 milion EUR, jejichž finanční odměna v dané instituci dosahuje za jeden finanční rok 1 milionu EUR nebo více, včetně informací o jejich pracovních povinnostech, příslušné oblasti činnosti, hlavních složkách mzdy, prémiích, odměnách vázaných na plnění dlouhodobých cílů a příspěvcích na důchodové zabezpečení. Uvedené informace předají orgánu EBA, který je zveřejní na souhrnném základě pro domovský členský stát za použití jednotného formátu. EBA může vypracovat pokyny usnadňující provádění tohoto odstavce a zajistit soulad shromážděných informací.

Pododdíl 2

Technická kritéria pro organizaci a řízení rizik

Článek 76

Řízení rizik

1. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán schvaloval a pravidelně přehodnocoval strategie a zásady pro přijímání, řízení, sledování a snižování rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena, včetně rizik vyplývajících z makroekonomického prostředí, v němž instituce působí, a to v závislosti na hospodářském cyklu.

2. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán věnoval dostatek času zvážení problematiky rizik. Vedoucí orgán se aktivně podílí na zajištění toho, aby byly vyčleněny adekvátní zdroje na řízení všech významných rizik, jimiž se zabývá tato směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, a dále na oceňování aktiv, využívání externích ratingů a na interní modely spojené s těmito riziky. Instituce vymezí hierarchické vztahy vůči vedoucímu orgánu pokrývající všechna významná rizika a politiky v oblasti řízení rizik a jejich změny.

3. Členské státy zajistí, aby instituce, které jsou významné, pokud jde o jejich velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost jejich činností, zřídily výbor pro rizika složený z členů vedoucího orgánu, kteří v dané instituci nevykonávají žádnou výkonnou funkci. Členové výboru pro rizika mají přiměřené znalosti, dovednosti a odbornost, aby mohli plně pochopit a sledovat strategii v oblasti rizik a ochotu instituce podstupovat rizika.

▼B

Výbor pro rizika poskytuje poradenství vedoucímu orgánu pro celkovou současnou a budoucí ochotu instituce podstupovat rizika a její strategii v oblasti rizik a je vedoucímu orgánu nápomocen při dohledu nad prováděním uvedené strategie vrcholným vedením. Vedoucímu orgánu přísluší celková odpovědnost za rizika.

Výbor pro rizika přezkoumá, zda ceny aktiv a pasiv nabízené klientům plně zohledňují model podnikání instituce a její strategii v oblasti rizik. Pokud ceny neodrážejí řádně rizika v souladu s modelem podnikání a strategií v oblasti rizik, výbor pro rizika předloží vedoucímu orgánu plán směřující k nápravě.

Příslušné orgány mohou povolit instituci, která není považována za významnou podle prvního pododstavce, aby sloučila výbor pro rizika a výbor pro audit podle článku 41 směrnice 2006/43/ES. Členové smíšených výborů musí mít znalosti, dovednosti a odborné zkušenosti potřebné jak ve výboru pro rizika, tak ve výboru pro audit.

4. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán v rámci své kontrolní funkce a výbor pro rizika, pokud je zřízen, měly odpovídající přístup k informacím o rizikovém stavu instituce, ale také k útvaru řízení rizik a k vnějším poradenským službám, je-li to nutné a vhodné.

Vedoucí orgán v rámci své kontrolní funkce a výbor pro rizika, pokud je zřízen, určují povahu, objem, formát a četnost informací týkajících se rizik, které mají získávat. S cílem přispět k zavedení zásad a postupů řádného odměňování výbor pro rizika přezkoumá, aniž jsou dotčeny úkoly výboru pro odměňování, zda pobídky stanovené v systému odměňování zohledňují rizika, kapitál, likviditu a pravděpodobnost a načasování zisku.

5. Členské státy v souladu s požadavkem přiměřenosti stanoveným v čl. 7. odst. 2 směrnice Komise 2006/73/ES ([1]) zajistí, aby měly instituce útvar řízení rizik, který je nezávislý na provozních útvarech a má dostatečnou pravomoc, váhu, zdroje a přístup k vedoucímu orgánu.

Členské státy zajistí, aby útvar řízení rizik zajišťoval identifikaci, změření a řádné oznámení veškerých závažných rizik. Zajistí, aby se útvar řízení rizik aktivně podílel na zpracování strategie instituce v oblasti rizik a na všech závažných rozhodnutích v této oblasti a aby byle schopen podat kompletní pohled na celý rozsah rizik instituce.

([1]) Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř.věst. L 241, 2.9.2006, s. 26).

▼B

V případě potřeby členské státy zajistí, aby byl útvar řízení rizik schopen podávat hlášení přímo vedoucímu orgánu v rámci jeho kontrolní funkce, nezávisle na vrcholném vedení, a tomuto orgánu mohl sdělovat pochybnosti a případně jej varovat, vyvíjí-li se určité riziko způsobem, který má nebo může mít vliv na instituci, aniž jsou dotčeny povinnosti vedoucího orgánu v rámci jeho kontrolní nebo řídící funkce v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013.

Vedoucí útvaru řízení rizik je nezávislým členem vrcholného vedení s jasně vymezenou odpovědností pro řízení rizik. V případě, že povaha, rozsah a složitost činností instituce neposkytují důvody pro jmenování zvláštního pracovníka do této funkce, může tuto funkci vykonávat jiný člen vedení v rámci instituce za předpokladu, že nedojde ke střetu zájmů.

Vedoucí útvaru řízení rizik může být odvolán pouze s předchozím souhlasem vedoucího orgánu v rámci jeho kontrolní funkce a v případě potřeby má kdykoliv přímý přístup k vedoucímu orgánu v rámci jeho kontrolní funkce.

Uplatňováním této směrnice není dotčeno uplatňování směrnice 2006/73/ES na investiční podniky.

Článek 77

Interní přístupy k výpočtu kapitálových požadavků

1. Příslušné orgány motivují instituce, které jsou významné s ohledem na jejich velikost, vnitřní organizaci, povahu, rozsah a složitost jejich činností k tomu, aby rozvíjely kapacitu pro interní hodnocení úvěrového rizika a ve větší míře uplatňovaly přístup založený na interním ratingu pro výpočet kapitálových požadavků pro úvěrové riziko v případě, že jsou jejich expozice významné v absolutním měřítku a že zároveň mají velký počet významných protistran. Tímto článkem není dotčeno plnění kritérií stanovených v části třetí hlavě I kapitole 3 oddílu 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Příslušné orgány zohlední povahu, rozsah a složitost činností dané instituce a sledují, zda nespoléhá při posuzování úvěruschopnosti určitého subjektu nebo finančního nástroje výhradně nebo mechanicky na externí ratingy.

3. Příslušné orgány motivují instituce s ohledem na jejich velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost jejich činností k tomu, aby rozvíjely kapacitu pro interní hodnocení specifického rizika a ve větší míře používaly interní modely pro výpočet kapitálových požadavků pro specifické riziko dluhových nástrojů v obchodním portfoliu spolu s interními modely pro výpočet kapitálových požadavků ke krytí rizika selhání a migrace v případě, že jsou jejich expozice vůči specifickému riziku významné v absolutním měřítku a mají velký počet významných pozic v dluhových nástrojích různých emitentů.

▼B

Tímto článkem není dotčeno dodržování kritérií stanovených v části třetí hlavě IV kapitole 5 oddílech 1 až 5 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro zpřesnění pojmu „expozice specifickému riziku jsou významné v absolutním měřítku“ uvedeného v odst. 3 prvním pododstavci a limitů pro velký počet významných protistran a pozic v dluhových nástrojích různých emitentů.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 78

Srovnávací dohled nad interními přístupy k výpočtu kapitálových požadavků

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce, jimž je povoleno používat interní přístupy pro výpočet objemů rizikově vážených expozic nebo kapitálových požadavků s výjimkou operačního rizika, podávaly zprávy o výsledcích výpočtů svých interních přístupů pro své expozice nebo pozice, které jsou uvedeny ve srovnávacích portfoliích. Výsledky svých výpočtů spolu s vysvětlením metodik použitých na jejich provedení předkládají instituce příslušnému orgánu ve vhodné frekvenci, nejméně jednou ročně.

2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce předávaly příslušným orgánům a orgánu EBA výsledky výpočtů uvedených v odstavci 1 v souladu se šablonou vyvinutou orgánem EBA v souladu s odstavcem 8. Pokud se příslušné orgány rozhodnou, že vyvinou konkrétní portfolia, učiní tak v konzultaci s orgánem EBA a zajistí, aby instituce podávaly zprávy o výpočtech odděleně od výsledků výpočtů pro portfolia EBA.

3. Příslušné orgány sledují na základě informací předložených institucemi v souladu s odstavcem 1 rozsah objemů rizikově vážených expozic nebo případně kapitálových požadavků, s výjimkou operačního rizika, pro expozice nebo transakce v rámci srovnávacího portfolia, které vyplývají z interních přístupů těchto institucí. Nejméně jednou ročně provedou příslušné orgány posouzení kvality těchto přístupů a věnují přitom zvláštní pozornost zejména:

a) těm přístupům, které prokazují významné rozdíly, pokud jde o kapitálové požadavky pro stejné expozice,

b) přístupům, v rámci kterých existuje zvlášť vysoká nebo nízká různorodost, a rovněž přístupům, v rámci kterých dochází k významného a systematickému podhodnocování kapitálových požadavků.

EBA vypracuje zprávu s cílem napomoci příslušným orgánům při posuzování kvality interních přístupů na základě informací uvedených v odstavci 2.

▼B

4. V případě, že se některé instituce zásadním způsobem liší od většiny ostatních nebo že škála výsledků je příliš široká v důsledku různorodosti postupu, příslušné orgány prozkoumají příčiny a přijmou nápravná opatření v případě, že bude možné jasně určit, že přístup instituce vede k podhodnocování kapitálových požadavků, které není možné připsat rozdílům v existujících rizicích expozic nebo pozic.

5. Příslušné orgány zajistí, aby jejich rozhodnutí o vhodnosti nápravných opatření podle odstavce 4 byla v souladu se zásadou, že taková opatření musí zachovávat cíle interního přístupu, a proto:

a) nevedou ke standardizaci nebo k preferovaným postupům,

b) nevytváří nesprávné pobídky, nebo

c) jejich výsledkem není stádní chování.

6. EBA může vydávat pokyny a doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, pokud to považuje za nutné na základě informací a posouzení podle odstavců 2 a 3 tohoto článku s cílem zlepšit postupy dohledu nebo postupy institucí týkající se interních přístupů.

7. EBA vypracuje návrh regulačních technických norem pro upřesnění:

a) postupů pro sdílení posouzení provedených v souladu s odstavcem 3 mezi příslušnými orgány a s EBA;

b) standardů pro posouzení prováděné příslušnými orgány podle odstavce 3.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění:

a) šablon, definic a řešení v oblasti informačních technologií, které se použijí v Unii při podávání zpráv podle odstavce 2;

b) srovnávacího portfolia nebo srovnávacích portfolií podle odstavce 1.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. Do 1. dubna 2015 a po konzultaci s orgánem EBA předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, jak funguje srovnávání interních modelů včetně oblasti působnosti příslušného modelu. V případě potřeby bude po zprávě následovat legislativní návrh.

▼B

Článek 79

Úvěrové riziko a riziko protistrany

Příslušné orgány zajistí, aby:

a) poskytování úvěrů bylo založeno na rozumných a jednoznačně stanovených kritériích a postup pro schvalování úvěrů, dodatků k nim, jejich obnovování a refinancování je jasně stanoven;

b) instituce měly zavedeny interní metodiky umožňující hodnocení úvěrového rizika expozic vůči jednotlivým dlužníkům, cenným papírům nebo sekuritizačním pozicím a úvěrového rizika na úrovni portfolia. Zejména se interní metodiky nesmí výhradně nebo mechanicky spoléhat na externí rating. Jestliže jsou kapitálové požadavky založeny na ratingu externí ratingové agentury (ECAI) nebo je expozice bez ratingu, neznamená to, že by instituce neměly zvážit další významné informace pro hodnocení jejich rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu;

c) průběžná správa a sledování různých portfolií a expozic představujících úvěrové riziko pro instituce byly prováděny efektivními systémy, a to včetně identifikace a řízení problémových úvěrů a tvorby odpovídajících úprav ocenění a rezerv;

d) rozložení úvěrových portfolií odpovídalo cílovým trhům instituce a její celkové úvěrové strategii.

Článek 80

Zbytkové riziko

Příslušné orgány zajistí, aby bylo riziko, že uznatelné techniky snižování úvěrového rizika používané institucí nebudou tak účinné, jak se předpokládalo, řešeno a ovlivňováno mimo jiné prostřednictvím zásad a postupů uvedených v písemné formě.

Článek 81

Riziko koncentrace

Příslušné orgány zajistí, aby bylo riziko koncentrace vyplývající z expozic vůči každé protistraně, včetně ústředních protistran, ekonomicky spjatých skupin protistran a protistran ve stejném odvětví hospodářství či stejné zeměpisné oblasti, protistran vykonávajících stejnou činnost nebo obchodujících se stejnou komoditou, z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména riziko spojené s velkou nepřímou expozicí, například vůči stejnému vydavateli kolaterálu, řešeno a ovlivňováno mimo jiné prostřednictvím zásad a postupů uvedených v písemné formě.

Článek 82

Rizika sekuritizace

1. Příslušné orgány zajistí, aby rizika plynoucí ze sekuritizačních transakcí, v nichž jsou úvěrové instituce investorem, původcem nebo sponzorem, včetně rizik ztráty dobré pověsti, která vznikají ve vztahu ke komplexním strukturám či produktům, byla hodnocena a řešena prostřednictvím vhodných politik a postupů tak, aby se zajistilo, že v rozhodnutích týkajících se hodnocení a řízení rizik je plně zohledněna ekonomická podstata dané transakce.

▼B

2. Příslušné orgány zajistí, aby měly instituce, které jsou původcem sekuritizace revolvingových expozic s doložkou o předčasném umoření, likviditní plány, které řeší dopady jak plánovaného, tak předčasného umořování.

Článek 83

Tržní riziko

1. Příslušné orgány zajistí, aby byly zavedeny zásady a postupy pro identifikaci, měření a řízení veškerých podstatných zdrojů a vlivu tržních rizik.

2. Je-li krátká pozice splatná dříve než dlouhá pozice, příslušné orgány zajistí, aby instituce přijaly také opatření proti riziku nedostatku likvidity.

3. Vnitřně stanovený kapitál musí být přiměřený významným tržním rizikům, na něž se nevztahuje kapitálový požadavek.

Instituce, které při výpočtu kapitálových požadavků pro poziční rizika v souladu s částí třetí hlavou IV kapitolou 2 nařízení (EU) č. 575/2013 odečetly své pozice u jedné nebo více akcií, které tvoří akciový index oproti jedné nebo více pozicím future akciového indexu nebo jiného produktu akciového indexu, musí mít dostatek vnitřně stanoveného kapitálu na pokrytí základního rizika ztráty způsobeného tím, že se hodnota future nebo jiného produktu nepohybuje plně v souladu s hodnotou základních akcií. Instituce musí mít dostatek vnitřně stanoveného kapitálu také v případě, kdy drží opačné pozice v termínových smlouvách na indexy a akcie, které nejsou identické co do splatnosti, složení, nebo obojího.

V případě postupu podle článku 345 nařízení (EU) č. 575/2013 instituce zajistí, aby měly dostatečný vnitřně stanovený kapitál na pokrytí rizika ztráty, které existuje v době mezi přijetím prvního závazku a následujícím pracovním dnem.

Článek 84

Úrokové riziko investičního portfolia

Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly systémy identifikace, hodnocení a řízení rizika vyplývajícího z dopadů případných změn v úrokových sazbách na investiční portfolio instituce.

Článek 85

Operační riziko

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly zásady a postupy pro hodnocení a řízení expozice vůči operačnímu riziku, včetně rizik modelů a pokrytí méně četných, ale vysoce rizikových událostí. Pro účely těchto zásad a postupů instituce jasně zformulují, co tvoří podstatu operačního rizika.

▼B

2. Příslušné orgány zajistí vypracování pohotovostních plánů a plánů zachování provozu instituce, které zajistí schopnost instituce provozovat dále svoji činnost a omezit ztráty v případě závažného přerušení podnikatelské činnosti.

Článek 86

Riziko likvidity

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce měly důkladné strategie, zásady, postupy a systémy pro účely identifikace, měření, řízení a sledování rizika likvidity pro vhodný soubor časových horizontů, včetně horizontu jednoho dne (intra-day), aby bylo zajištěno, že instituce udržují přiměřenou výši likviditních rezerv. Tyto strategie, zásady, postupy a systémy jsou přizpůsobeny liniím podnikání, měnám, pobočkám a právnickým osobám a obsahují přiměřené mechanismy rozložení nákladů likvidity, výhod a rizik.

2. Strategie, zásady, postupy a systémy uvedené v odstavci 1 jsou úměrné složitosti, profilu rizika, rozsahu činnosti institucí a toleranci k riziku stanovené vedoucím orgánem a odrážejí význam instituce v každém členském státě, v němž instituce provádí svou činnost. Instituce sdělují toleranci k riziku všem příslušným liniím podnikání.

3. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zohlednily povahu, rozsah a složitost svých činností a měly profily rizik likvidity, které jsou v souladu s profily požadovanými pro dobře fungující a spolehlivý systém a nepřesahují rámec požadovaného.

Příslušné orgány sledují vývoj v souvislosti s profily rizik likvidity, například koncepce výrobků a jejich množství, řízení rizik, politiky financování a koncentrace financování.

Příslušné orgány přijmou účinná opatření, pokud by vývoj podle druhého pododstavce mohl vést k nestabilitě jednotlivých institucí nebo k systémové nestabilitě.

Příslušné orgány informují orgán EBA o veškerých opatřeních provedených podle třetího pododstavce.

EBA předloží případně doporučení v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010.

4. Příslušné orgány zajistí, aby instituce vypracovaly metodiku identifikace, měření, řízení a sledování pozic financování. Tyto metodiky budou obsahovat významné stávající a plánované peněžní toky v rámci aktiv, pasiv, podrozvahových položek, jakož i peněžní toky z nich plynoucí, včetně podmíněných pasiv a možného dopadu rizika poškození dobré pověsti.

5. Příslušné orgány zajistí, aby instituce rozlišovaly mezi aktivy zatíženými zástavním právem a nezatíženými aktivy, která jsou vždy dostupná, zejména v naléhavých situacích. Zajistí rovněž, aby instituce zohledňovaly právnickou osobu, ve které aktiva spočívají, zemi, v níž jsou aktiva v souladu se zákonem vedena v registru nebo na účtu a jejich způsobilost, a sledují, jak lze aktiva včas mobilizovat.

▼B

6. Příslušné orgány zajistí, aby instituce také braly ohled na stávající právní, regulační a provozní omezení možných převodů likvidity a nezatížených aktiv mezi subjekty jak v rámci Evropského hospodářského prostoru, tak mimo něj.

7. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zvážily různé nástroje snižování rizik likvidity, včetně systému omezení a likviditních rezerv, aby se mohly vyrovnat s celým rozsahem různých krizových událostí, a adekvátně diverzifikovanou strukturu financování a přístup ke zdrojům financování. Tato opatření jsou pravidelně přezkoumávána.

8. Příslušné orgány zajistí, aby instituce nejméně jednou ročně zvážily alternativní scénáře pro likviditní pozice a faktory snižující riziko a provedly přezkum předpokladů, na kterých jsou založena rozhodnutí ohledně pozice financování. Pro tyto účely se alternativní scénáře zabývají zejména podrozvahovými položkami a ostatními podmíněnými pasivy, včetně pasiv sekuritizačních jednotek pro speciální účel nebo jiných jednotek pro speciální účel, jak je uvedeno v nařízení (EU) č. 575/2013, ve vztahu k nimž je instituce v pozici sponzora nebo poskytuje významnou podporu likvidity.

9. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zvážily možný dopad alternativních scénářů určených pro konkrétní instituci či pro celý trh a kombinovaných alternativních scénářů. Zváží se rozdílná časová období a různé stupně krizových podmínek.

10. Příslušné orgány zajistí, aby instituce přizpůsobily své strategie, vnitřní zásady a limity rizika likvidity a vypracovaly efektivní pohotovostní plány, přičemž zohlední výsledek alternativních scénářů uvedených v odstavci 8.

11. Příslušné orgány zajistí, aby instituce měly plány na obnovení likvidity stanovující přiměřené strategie a řádná prováděcí opatření k řešení možných deficitů likvidity i ve vztahu k pobočkám usazeným v jiném členském státě. Příslušné orgány zajistí, aby tyto plány byly institucemi nejméně jednou ročně prověřovány a aktualizovány na základě výsledku alternativních scénářů stanovených v odstavci 8 a hlášeny vrcholnému vedení, které je schvaluje, aby bylo možné vnitřní zásady a postupy odpovídajícím způsobem upravovat. Instituce přijmou předem nezbytná provozní opatření, aby mohly být plány na obnovení likvidity okamžitě použity. U úvěrových institucí tato provozní opatření zahrnují držení kolaterálu okamžitě dostupného pro financování centrální bankou. Patří sem držení kolaterálu v měně jiného členského státu nebo v měně třetí země, kde má úvěrová instituce expozice, a z provozních důvodů na území hostitelského členského státu nebo třetí země, jejíž měně je instituce vystavena.

▼B

Článek 87

Riziko nadměrné páky

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce měly zavedeny zásady a postupy pro identifikaci, řízení a sledování rizika nadměrné páky. Ukazatele rizika nadměrné páky zahrnují pákový poměr stanovený v souladu s článkem 429 nařízení (EU) č. 575/2013 a nesoulad mezi aktivy a pasivy.

2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce řešily riziko nadměrné páky preventivně a braly náležitě v úvahu možné zvýšení rizika nadměrné páky způsobené snižováním kapitálu instituce z důvodu předpokládaných nebo realizovaných ztrát v závislosti na příslušných účetních pravidlech. Instituce tak budou schopny se vyrovnat s celým rozsahem různých krizových událostí, pokud jde o riziko nadměrné páky.

Pododdíl 3

Správa a řízení

Článek 88

Systémy správy a řízení

1. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán stanovil zavedení systémů správy a řízení zajišťujících účinné a obezřetné řízení instituce, včetně oddělení neslučitelných funkcí v dané organizaci a předcházení střetu zájmů, dohlížel nad ním a nesl za něj odpovědnost.

Uvedené systémy jsou v souladu s těmito zásadami:

a) vedoucí orgán musí za instituci nést celkově odpovědnost, schvalovat provádění strategických cílů, strategie v oblasti rizika a interní správy a řízení instituce a provádět dohled v této oblasti;

b) vedoucí orgán musí zajistit integritu systémů účetnictví a finančního výkaznictví, včetně finanční a provozní kontroly a dodržování práva a příslušných norem;

c) vedoucí orgán musí dohlížet nad postupy zveřejňování informací a komunikacemi;

d) vedoucí orgán musí nést odpovědnost za provádění účinného dohledu nad vrcholným vedením;

e) předseda vedoucího orgánu v rámci své kontrolní funkce nad institucí, nesmí současně vykonávat funkci výkonného ředitele v téže instituci, ledaže k tomu má oprávnění vydané institucí a povolení příslušných orgánů.

Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán sledoval a pravidelně hodnotil účinnost systému správy a řízení dané instituce a učinil příslušné kroky k řešení nedostatků.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby instituce, které jsou významné, pokud jde o jejich velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost jejich činností, zřídily výbor pro jmenování složený z členů vedoucího orgánu, kteří v dané instituci nevykonávají žádnou výkonnou funkci.

Výbor pro jmenování vykonává tyto činnosti:

a) určuje a doporučuje ke schválení vedoucímu orgánu nebo ke schválení valné hromadě kandidáty na uvolněná místa ve vedoucím orgánu, posuzuje vyváženost znalostí, dovedností, rozmanitosti a zkušeností vedoucího orgánu a vypracuje popis činností a schopností požadovaných pro konkrétní funkci a odhadne předpokládaný časový rozsah závazku;

   Výbor pro jmenování rovněž rozhodne o cílovém zastoupení méně zastoupeného pohlaví ve vedoucím orgánu a připraví strategii, jak zvýšit počet zástupců méně zastoupeného pohlaví ve vedoucím orgánu, aby se dosáhlo stanoveného cíle. Cíl, strategie a její uplatňování se zveřejní v souladu s čl. 435 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;

b) pravidelně a alespoň jednou ročně hodnotí strukturu, velikost, složení a činnost vedoucího orgánu a předkládá vedoucímu orgánu doporučení ohledně jakýchkoliv změn;

c) pravidelně a alespoň jednou ročně hodnotí znalosti, dovednosti a zkušenosti jednotlivých členů vedoucího orgánu a vedoucího orgánu jako celku a podává vedoucímu orgánu příslušné zprávy;

d) pravidelně přezkoumává politiku vedoucího orgánu v otázkách výběru a jmenování ve vrcholném vedení a předkládá doporučení vedoucímu orgánu.

Výbor pro jmenování při plnění svých povinnosti průběžně a v co největší míře zohledňuje potřebu zajistit, aby rozhodování vedoucího orgánu neovládala jediná osoba nebo malá skupina osob způsobem, který by byl škodil zájmům příslušných institucí jako celku.

Výbor pro jmenování má možnost používat veškeré druhy zdrojů, které považuje za vhodné, včetně externího poradenství, a dostává za tímto účelem dostatečné finanční prostředky.

Pokud vedoucí orgán nemá podle vnitrostátních právních předpisů žádné pravomoci v procesu výběru a jmenování kteréhokoli ze svých členů, tento odstavec se nepoužije.

Článek 89

Podávání zpráv podle jednotlivých zemí

1. Od 1. ledna 2015 vyžadují členské státy od každé instituce, aby každý rok zveřejňovala tyto informace na konsolidovaném základě za účetní období a s rozlišením podle členského státu a podle třetí země, v nichž má instituce provozovnu:

a) název(názvy), povahu činností a zeměpisnou oblast;

▼B

b) obrat;

c) počet zaměstnanců přepočtený na ekvivalenty zaměstnanců na plný pracovní úvazek;

d) výkaz zisků nebo ztrát před zdaněním;

e) daň ze zisku nebo ztráty;

f) získanou veřejnou podporu.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy od institucí požadují první zveřejnění informací uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) ke dni 1. července 2014.

3. Do 1. července 2014 předávají všechny mezinárodně určené globální systémově významné instituce povolené v Unii Komisi informace uvedené v odst. 1 písm. d), e) a f) na důvěrném základě. Komise případně po konzultaci s orgány EBA, EIOPA a ESMA obecně posoudí potenciální negativní hospodářské důsledky zveřejnění tohoto druhu informací, včetně dopadu na konkurenceschopnost, dostupnost investic a úvěrů a stabilitu finančního systému. Do 31. prosince 2014 předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

V případě, že Komise ve zprávě identifikuje významné negativní účinky, zváží předložení odpovídajícího legislativního návrhu na změnu povinnosti zveřejňovat informace podle odstavce 1 a může v souladu s čl. 145 písm. h) rozhodnout o odložení této povinnosti. Komise provede každý rok přezkum nezbytnosti prodloužení tohoto odkladu.

4. Informace uvedené v odstavci 1 jsou předmětem auditu v souladu se směrnicí 2006/43/ES a, pokud je to možné, se zveřejňují jako příloha ročních účetních závěrek, nebo případně konsolidovaných finančních výkazů dotčené instituce.

5. V případě úpravy povinnosti zveřejňovat informace stanovené v tomto článku v budoucích právních aktech Unie nad rámec stanovený v tomto článku, se tento článek stane nepoužitelným a bude tedy zrušen.

Článek 90

Zveřejňování informací o návratnosti aktiv

Instituce ve své výroční zprávě v rámci klíčových ukazatelů zveřejní návratnost aktiv přepočtenou na čistý zisk dělený celkovou bilanční sumou institucí.

Článek 91

Vedoucí orgán

1. Členové vedoucího orgánu musí vždy mít dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti k výkonu svých povinností. Celkové složení vedoucího orgánu odpovídajícím způsobem odráží širokou škálu zkušeností. Členové vedoucího orgánu musí splňovat zejména požadavky stanovené v odstavcích 2 až 8.

▼B

2. Všichni členové vedoucího orgánu věnují dostatečný čas výkonu svých funkcí v instituci.

3. Člen vedoucího orgánu může kombinovat více funkcí ve vedoucím orgánu současně, avšak s ohledem na konkrétní okolnosti a povahu, rozsah a složitost činností dané instituce. Pokud nezastupují členský stát, smějí členové vedoucího orgánu instituce, která je významná, pokud jde o její velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost jejích činností, od 1. července 2014 zastávat funkce pouze v jedné z níže uvedených kombinací funkcí člena ve vedoucím orgánu zároveň:

a) jedna funkce výkonného člena ve vedoucím orgánu se dvěma funkcemi nevýkonného člena;

b) čtyři funkce nevýkonného člena ve vedoucím orgánu.

4. Pro účely odstavce 3 se jako jedno členství počítá:

a) funkce výkonného nebo nevýkonného člena ve vedoucím orgánu v rámci stejné skupiny;

b) funkce výkonného a nevýkonného člena v rámci:

i) institucí, které spadají do stejného institucionálního systému ochrany, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo

ii) podniků (včetně nefinančních subjektů), v nichž má instituce kvalifikovanou účast.

5. Funkce člena ve vedoucím orgánu organizací, které nesledují převážně obchodní cíle, se pro účely odstavce 3 nezohledňuje.

6. Příslušné orgány mohou udělit členům vedoucího orgánu povolení k tomu, aby zastávali jednu další funkci nevýkonného člena ve vedoucím orgánu. Příslušné orgány pravidelně informují orgán EBA o těchto povoleních.

7. Vedoucí orgán má dostatečné kolektivní znalosti, dovednosti a zkušenosti, aby rozuměl činnostem instituce, včetně hlavních rizik.

8. Každý člen vedoucího orgánu jedná čestně, bezúhonně a používá vlastní názory při účinném posuzování a případném vznášení konstruktivních připomínek k rozhodnutím vrcholného vedení a při účinném kontrolování a sledování rozhodování osob ve vedení instituce.

9. Instituce věnují dostatečné lidské a finanční zdroje na zaškolení a přípravu členů vedoucího orgánu.

10. Členské státy nebo příslušné orgány požadují, aby instituce a jejich výbory pro jmenování při náboru členů svých vedoucích orgánů používaly širokou škálu vlastností a schopností a aby za tímto účelem prováděly politiku podporující rozmanitost v rámci vedoucího orgánu.

▼B

11. Příslušné orgány shromažďují informace zveřejněné v souladu s čl. 435 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a používají je pro srovnání postupů zajišťování rozmanitosti. Příslušné orgány poskytují tyto informace orgánu EBA. EBA použije tyto informace pro srovnání postupů zajišťování rozmanitosti na úrovni Unie.

12. EBA vydá pokyny pro upřesnění těchto pojmů:

a) věnování dostatečného času výkonu funkcí člena vedoucího orgánu s ohledem na konkrétní okolnosti a povahu, rozsah a složitost činností dané instituce;

b) dostatečné kolektivní znalosti, dovednosti a zkušenosti vedoucího orgánu podle odstavce 7;

c) čestné, bezúhonné jednání a používání vlastních názorů člena vedoucího orgánu podle odstavce 8;

d) dostatečné lidské a finanční zdroje věnované pro zaškolení a přípravu členů vedoucího orgánu podle odstavce 9;

e) rozmanitost zohledňovaná při výběru členů vedoucího orgánu podle odstavce 10.

EBA vydá tyto pokyny do 31. prosince 2015.

13. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucím orgánu obsažená ve vnitrostátním právu.

Článek 92

Zásady odměňování

1. Příslušné orgány zajistí uplatnění odstavce 2 tohoto článku a článků 93, 94 a 95 u institucí na úrovni skupiny, mateřské společnosti a dceřiných společností, včetně těch, které byly vytvořeny v offshore finančních centrech.

2. Příslušné orgány zajistí, aby při vytváření a uplatňování zásad celkového odměňování zahrnujícího mzdy a zvláštní penzijní výhody pro kategorie zaměstnanců, včetně vrcholného vedení, zaměstnanců odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik a zaměstnanců v kontrolních funkcích, pro všechny zaměstnance, kterým je vyplácena celková odměna, díky níž se dostávají do stejné příjmové skupiny jako vrcholné vedení, a zaměstnance odpovědné za činnosti spojené s podstupováním rizik, jejichž činnosti mají podstatný vliv na jejich rizikový profil, dodržovaly instituce následující zásady způsobem a v rozsahu, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností:

a) zásady odměňování jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik a takové řízení rizik podporují a nepovzbuzují k podstupování rizik překračujícímu úroveň rizika tolerovaného institucí;

b) zásady odměňování jsou v souladu se strategií podnikání, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy instituce a zahrnují opatření na předcházení střetu zájmů;

▼B

c) vedoucí orgán instituce v rámci své kontrolní funkce přijímá a pravidelně přezkoumává obecné zásady odměňování a odpovídá za dozor nad jejich uplatňováním;

d) uplatňování zásad odměňování je nejméně jednou ročně podrobeno centrální a nezávislé interní kontrole s cílem ujistit se, zda jsou dodržovány zásady a postupy odměňování přijaté vedoucím orgánem v rámci jeho kontrolní funkce;

e) zaměstnanci v kontrolních funkcích jsou nezávislí na obchodních útvarech, nad nimiž vykonávají dohled, mají odpovídající pravomoc a jsou odměňováni podle míry plnění cílů spojených s jejich funkcemi, nezávisle na výsledcích oblastí činnosti, které kontrolují;

f) na odměňování členů vrcholného vedení odpovědných za řízení rizik a dodržování předpisů dohlíží přímo výbor pro odměňování uvedený v článku 95, a pokud takový výbor není zřízen, vedoucí orgán v rámci své kontrolní funkce.

g) zásady odměňování při zohlednění vnitrostátních kritérií pro stanovování mezd, jasně rozlišují mezi kritérii pro stanovení:

   i) základní pevné části odměny, která by měla především odrážet příslušné odborné zkušenosti a organizační odpovědnost, jak jsou stanoveny v popisu pracovní náplně zaměstnance v rámci podmínek pracovního poměru, a

   ii) pohyblivé složky odměny, která by měla odrážet udržitelný výkon přizpůsobený riziku, jakož i výkon nad rámec toho, co je požadováno ke splnění popisu pracovní náplně zaměstnance v rámci podmínek pracovního poměru.

Článek 93

Instituce, které těží ze státních zásahů

V případě institucí, které těží ze státních zásahů, se kromě zásad stanovených v čl. 92 odst. 2 použijí tyto zásady:

a) pohyblivá složka odměny je přísně omezena na procentní podíl čistých výnosů, pokud je tato odměna neslučitelná s udržováním řádného kapitálu a včasného ukončení státní podpory;

b) příslušné orgány požadují, aby instituce restrukturalizovaly odměňování způsobem, který je v souladu s řádným řízením rizik a dlouhodobým růstem, mimo jiné včetně toho, aby případně stanovily omezení pro odměňování členů vedoucího orgánu instituce;

c) členům vedoucího orgánu instituce se žádná pohyblivá složka odměny nevyplácí, pokud to není odůvodněné.

▼B

Článek 94

Pohyblivé složky odměny

1. Kromě zásad uvedených v čl. 92 odst. 2 a za podmínek shodných s podmínkami uvedenými ve zmíněném článku se na pohyblivé složky odměny použijí tyto zásady:

a) je-li odměna vázána na výsledky, je celková částka odměny založena na kombinaci posouzení výsledků daného jednotlivce a obchodního útvaru a posouzení celkových výsledků instituce, přičemž při posuzování výsledků daného jednotlivce se přihlíží ke kritériím finančního i nefinančního charakteru;

b) posuzování výsledků je zasazeno do víceletého rámce, aby se zajistilo, že proces posouzení bude založen na dlouhodobějších výsledcích a že skutečně vyplacené výkonnostní složky odměny budou rozloženy do období, v němž je zohledněn příslušný hospodářský cyklus úvěrové instituce a její obchodní rizika;

c) celková výše pohyblivé složky odměny neomezuje schopnost instituce posilovat svůj kapitál;

d) smluvně zaručená pohyblivá složka odměny neodpovídá řádnému řízení rizik ani zásadě odměny za výkon, a tudíž není zařazena do budoucích plánů odměňování;

e) smluvně zaručená pohyblivá složka odměny je poskytována výjimečně a pouze v souvislosti s náborem nových zaměstnanců a za předpokladu, že instituce má zdravou a silnou kapitálovou základnu, a je omezena na první rok zaměstnání;

f) pevná a pohyblivá složka celkové odměny jsou přiměřeně vyváženy a pevná složka tvoří dostatečně velkou část celkové odměny, aby umožňovala provádění plně flexibilního systému vyplácení pohyblivé složky odměny, včetně možnosti nevyplacení pohyblivé složky odměny;

g) instituce stanoví vhodný poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou celkové odměny, přičemž platí tyto zásady:

   i) proměnlivá složka nepřesahuje 100 % pevné složky celkové odměny každého jednotlivce. Členské státy mohou stanovit maximální procentní podíl na nižší úrovni.

   ii) Členské státy mohou akcionářům nebo vlastníkům či společníkům instituce umožnit schválení vyšší maximální úrovně poměru mezi pevnou a pohyblivou složkou odměny za předpokladu, že celková úroveň proměnlivé složky nepřesáhne 200 % pevné složky celkové odměny každého jednotlivce. Členské státy mohou stanovit maximální procentní podíl na nižší úrovni.

▼B

Vyšší poměr podle prvního pododstavce tohoto bodu se vždy schvaluje tímto postupem:

— akcionáři či vlastníci nebo společníci instituce jednají na základě podrobného doporučení vypracovaného institucí, obsahujícího důvody pro požadované schválení a jeho rozsah, včetně uvedení počtu zaměstnanců, na než se bude vztahovat, jejich funkce, a očekávaný dopad na požadavek udržovat řádný kapitálový základ,

— akcionáři či vlastníci nebo společníci instituce jednají alespoň 66 % většinou za předpokladu, že je zastoupeno minimálně 50 % akcií nebo rovnocenných vlastnických podílů, nebo v případě nesplnění této podmínky, jednají 75 % většinou zastoupených vlastnických podílů,

— instituce uvědomí všechny akcionáře či vlastníky nebo společníky instituce o tom, že se bude žádat o souhlas podle prvního pododstavce tohoto bodu, a předem stanoví přiměřenou lhůtu.

— instituce neprodleně uvědomí příslušný orgán o doporučení, které vydala svým akcionářům nebo vlastníkům či společníkům, i o navrhovaném vyšším maximálním poměru a příslušných důvodech a musí být schopna příslušnému orgánu prokázat, že navrhovaný vyšší poměr není v rozporu s povinnostmi instituce podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, s ohledem zejména na kapitálové požadavky instituce,

— instituce neprodleně uvědomí příslušný orgán o rozhodnutích přijatých jejími akcionáři nebo společníky, a to včetně veškerých vyšších maximálních poměrů podle prvního pododstavce tohoto bodu, které byly schváleny, a příslušné orgány využijí obdržené informace ke srovnání postupů institucí v tomto ohledu. Příslušné orgány poskytují tyto informace orgánu EBA, který je zveřejní na souhrnném základě pro domovský členský stát za použití jednotného formátu. EBA může vypracovat pokyny usnadňující provádění této odrážky a zajistit soulad shromážděných informací.

— zaměstnanci, jichž se uvedená vyšší maximální úroveň pohyblivé složky odměny uvedené v tomto bodu přímo týká, nesmějí případně přímo ani nepřímo uplatňovat jakákoli hlasovací práva, která mohou mít coby akcionáři, vlastníci nebo společníci instituce;

iii) Členské státy mohou institucím umožnit uplatnění diskontní sazby uvedené v druhém pododstavci tohoto bodu na maximálně 25 % celkové pohyblivé složky odměny za předpokladu, že je vyplacena prostřednictvím nástrojů, jež jsou odloženy na dobu nejméně pěti let. Členské státy mohou stanovit maximální procentní podíl na nižší úrovni.

▼B

EBA připraví a do 31. března 2014 zveřejní pokyny k použitelné pomyslné diskontní sazbě, přičemž zohlední veškeré příslušné faktory včetně míry inflace a rizika, jehož součástí je délka odkladu. V pokynech EBA k diskontní sazbě se zejména vezme v úvahu způsob, jak motivovat k využívání nástrojů odložených na dobu nejméně pěti let;

h) platby spojené s předčasným ukončením smlouvy odrážejí výsledky dosažené v průběhu doby a jsou koncipovány tak, aby nebyly odměnou za selhání či porušení povinností;

i) odměna, která souvisí s náhradou nebo vyplacením ze smlouvy v předchozím zaměstnání musí zajistit soulad s dlouhodobými zájmy instituce, včetně retence, odkladu, výkonu a ustanovení o zpětném získání;

j) měření výsledků používané jako základ pro výpočet pohyblivých složek odměny nebo celkových pohyblivých složek odměny zahrnuje úpravu o všechny druhy současných a budoucích rizik a zohledňuje náklady kapitálu a potřebnou likviditu;

k) stanovení pohyblivých složek odměny v rámci instituce také zohlední všechny druhy stávajících a budoucích rizik;

l) významná část, avšak v každém případě alespoň 50 % každé pohyblivé složky odměny se skládá z vyváženého poměru mezi:

   i) akciemi nebo rovnocennými vlastnickými podíly v závislosti na právní struktuře dotyčné instituce nebo nástroji spojenými s akciemi či rovnocennými nepeněžními nástroji v případě nekotované instituce, a

   ii) je-li to možné jinými nástroji ve smyslu článku 52 nebo článku 63 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo jinými nástroji, které lze plně přeměnit na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo odepsat, tak aby v každém případě odpovídajícím způsobem odrážely dlouhodobou úvěrovou kvalitu instituce a byly odpovídajícím způsobem využity pro účely pohyblivé složky odměny.

Nástroje uvedené v tomto bodě podléhají vhodné politice zadržování, jejímž účelem je přizpůsobit pobídky dlouhodobějším zájmům instituce. Členské státy nebo jejich příslušné orgány mohou omezit druhy a rysy těchto nástrojů či případně některé nástroje zakázat. Tento bod se uplatní jak na tu část pohyblivé složky odměny, jež byla v souladu s písmenem m) odložena, tak na tu část pohyblivé složky odměny, která odložena nebyla;

m) výplata podstatné části, avšak v každém případě alespoň 40 % pohyblivé složky odměny, se odkládá na dobu, která není kratší než tři až pět let a která náležitým způsobem odpovídá povaze činnosti, rizikům s ním spojeným a činnostem vykonávaným dotyčným zaměstnancem.

▼B

Odměna, která má být vyplacena v souladu s podmínkami odkladu splatnosti, se nepřiznává rychleji, než by tomu bylo na poměrném základě. V případě pohyblivé složky odměny představující zvlášť vysokou částku se odkládá výplata alespoň 60 % této částky. Délka této doby odkladu odpovídá hospodářskému cyklu, povaze činnosti, rizikům s ní spojeným a činnostem vykonávaným dotyčným zaměstnancem;

n) pohyblivá složka odměny, včetně části s odloženou splatností, se vyplácí či převádí pouze v případě, že je tento krok udržitelný na základě finanční situace instituce jako celku a odůvodněný výsledky instituce, obchodního útvaru a dotyčného jednotlivce.

Aniž jsou dotčeny obecné zásady vnitrostátního smluvního a pracovního práva, celková pohyblivá složka odměny je obvykle podstatně snížena, pokud jsou finanční výsledky instituce slabé či záporné, což se uplatní jak na stávající odměny, tak i na snižování již dříve vydělaných částek, a to i prostřednictvím systému malusů či zpětného vymáhání částek;

Až 100 % celkové pohyblivé složky odměny podléhá systému malusů či zpětného vymáhání částek. Konkrétní kritéria pro použití systému malusů či zpětného vymáhání částek stanoví instituce. Tato kritéria se vztahují zejména na situace, kdy zaměstnanec:

i) se účastnil nebo nesl odpovědnost za jednání, které vedlo k významným ztrátám pro instituci;

ii) nesplnil odpovídající normy způsobilosti a korektnosti.

o) penzijní politika je v souladu se strategií podnikání, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy instituce.

Pokud zaměstnanec instituci opustí před odchodem do důchodu, instituce zadrží zvláštní penzijní výhody po dobu pěti let v podobě nástrojů uvedených v písmeni l). Pokud některý zaměstnanec odejde do důchodu, zvláštní penzijní výhody by tomuto zaměstnanci měly být vyplaceny v podobě nástrojů uvedených v písmeni l) a měly by být zadržovány po dobu pěti let;

p) zaměstnanci se musí zavázat, že nebudou používat osobní zajišťovací strategie či pojištění spojené s odměnou či odpovědností, jimiž by mohli ohrozit důsledky provázání s riziky, které bylo zakotveno v systémech jejich odměňování;

q) pohyblivá složka odměny není vyplácena s využitím nástrojů či metod, jež umožňují nedodržet tuto směrnici nebo nařízení (EU) č. 575/2013.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, pokud jde o stanovení kategorií nástrojů, které splňují podmínky stanovené v odst. 1 písm. l) bodu ii) a pokud jde o kvalitativní a vhodná kvantitativní kritéria k určení kategorií zaměstnanců, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil institucí, jak je uvedeno v čl. 92 odst. 2.

▼B

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 31. března 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 95

Výbor pro odměňování

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce, které jsou významné, pokud jde o jejich velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost jejich činnosti, zřídily výbor pro odměňování. Výbor pro odměňování je složen tak, aby mohl kompetentně a nezávisle posuzovat zásady a postupy odměňování a pobídky vytvořené pro řízení rizik, kapitálu a likvidity.

2. Příslušné orgány zajistí, aby výbor pro odměňování odpovídal za přípravu rozhodnutí týkajících se odměňování, včetně rozhodnutí, která mají důsledky pro riziko dotyčné instituce a její řízení rizik, a rozhodnutí, která mají být přijata vedoucím orgánem. Předseda a členové výboru pro odměňování jsou členy vedoucího orgánu, kteří v dané instituci nezastávají žádné výkonné funkce. Jestliže je vnitrostátními právními předpisy stanoveno, že ve vedoucím orgánu jsou zastoupeni zaměstnanci, členem výboru pro odměňování je jeden nebo více zástupců zaměstnanců. Při přípravě takových rozhodnutí zohlední výbor pro odměňování dlouhodobé zájmy akcionářů, investorů a dalších zúčastněných stran dané instituce a veřejný zájem.

Článek 96

Provozování internetových stránek o správě a řízení společnosti a odměnách

Instituce provozující internetové stránky na nich poskytují vysvětlení, jakým způsobem splňují požadavky uvedené v článcích 88 až 95.

Oddíl III

Proces dohledu a hodnocení

Článek 97

Proces dohledu a hodnocení

1. S ohledem na technická kritéria obsažená v článku 98 příslušné orgány přezkoumají systémy, strategie, postupy a mechanismy, které úvěrové instituce zavedly za účelem splnění požadavků stanovených touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013, a vyhodnotí:

a) rizika, kterým instituce jsou nebo mohou být vystaveny;

▼B

b) rizika, jež instituce představuje pro finanční systém s ohledem na zjišťování a měření systémového rizika podle článku 23 nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo případně na doporučení ESRB; a

c) rizika odhalená při zátěžovém testování s ohledem na povahu, rozsah a složitost činností instituce.

2. Rozsah přezkumu a hodnocení podle odstavce 1 pokrývá všechny požadavky této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Příslušné orgány na základě přezkumu a hodnocení podle odstavce 1 určí, zda opatření, strategie, postupy a mechanismy zavedené institucemi a kapitál a likvidita, které tyto instituce drží, zajišťují řádné řízení a pokrytí těchto rizik.

4. Příslušné orgány stanoví frekvenci a intenzitu přezkumů a hodnocení podle odstavce 1 s ohledem na velikost, systémovou důležitost, povahu, rozsah a složitost činností dotyčné instituce a zohlední přitom zásadu proporcionality. Přezkum a hodnocení se aktualizuje nejméně jednou ročně u institucí, na které se vztahují programy dohledových šetření podle čl. 99 odst. 2.

5. Členské státy zajistí, aby kdykoli z přezkumu vyplyne, že některá instituce může představovat systémové riziko v souladu s článkem 23 nařízení (EU) č. 1093/2010, příslušné orgány po získání výsledků přezkumu bez odkladu informovaly orgán EBA.

Článek 98

Technická kritéria pro dohled a hodnocení

1. Kromě úvěrových, tržních a operačních rizik musí přezkum a hodnocení prováděné příslušnými orgány podle článku 97 zahrnovat alespoň:

a) výsledky zátěžového testování prováděného institucemi podle článku 177 nařízení (EU) č. 575/2013 při použití přístupu založeného na interním ratingu;

b) expozici vůči riziku koncentrace a jeho řízení ze strany institucí, včetně jejich dodržování požadavků stanovených v části čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013 a v článku 81 této směrnice;

c) důkladnost, vhodnost a způsob použití zásad a postupů zavedených institucemi pro řízení zbytkového rizika spojeného s používáním uznaných technik snižování úvěrového rizika;

d) míru, do níž je kapitál držený institucí vůči aktivům, které sekuritizovala, odpovídající vzhledem k ekonomické podstatě dané transakce, včetně dosaženého stupně převodu rizika;

▼B

e) expozici institucí vůči riziku likvidity, měření a řízení rizika likvidity institucemi, včetně vypracování analýz alternativního scénáře, řízení faktorů snižujících riziko (zejména úrovně, skladby a kvality likviditních rezerv) a efektivních pohotovostních plánů;

f) působení vlivů rozložení rizika a způsob, jakým jsou tyto vlivy začleněny do systému měření rizika;

g) výsledky zátěžových testů prováděné institucemi pomocí interního modelu pro výpočet kapitálových požadavků z hlediska tržního rizika podle části třetí hlavy IV kapitoly 5 nařízení (EU) č. 575/2013;

h) zeměpisnou oblast expozic instituce;

i) model podnikání instituce.

j) posuzování systémového rizika podle kritérií uvedených v článku 97.

2. Pro účely odst. 1 písm. e) příslušné orgány pravidelně provádějí komplexní posouzení celkového řízení rizika likvidity institucemi a podporují vypracování řádných vnitřních metodik. Při provádění těchto přezkumů příslušné orgány berou v úvahu úlohu institucí na finančních trzích. Příslušné orgány v jednom členském státě rovněž řádně zohlední možný dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech.

3. Příslušné orgány musí sledovat, zda instituce poskytla skrytou podporu sekuritizaci. Jestliže se zjistí, že instituce poskytla skrytou podporu více než v jednom případě, musí příslušný orgán učinit nezbytná opatření odrážející zvýšené očekávání, že instituce v budoucnu poskytne podporu své sekuritizaci, takže nedosáhne významného převodu rizika.

4. Pro účely čl. 97 odst. 3 této směrnice příslušné orgány zváží, zda úpravy ocenění přijaté pro pozice nebo portfolia v obchodním portfoliu podle článku 105 nařízení (EU) č. 575/2013 umožní instituci prodat nebo krátkodobě zajistit své pozice, aniž by došlo za běžných tržních podmínek k významné ztrátě.

5. Do přezkumu a hodnocení prováděného příslušnými orgány se zahrne expozice institucí vůči úrokovému riziku vyplývajícímu z investičního portfolia. Opatření se přijmou alespoň u institucí, jejichž ekonomická hodnota poklesne o více než 20 % jejich kapitálu v důsledku náhlé a neočekávané změny úrokových sazeb o 200 bazických bodů, nebo v důsledku takové změny, jak je definována v pokynech orgánu EBA.

▼B

6. Přezkum a hodnocení prováděné příslušnými orgány zahrnuje expozici institucí vůči riziku nadměrné páky, o němž svědčí ukazatele nadměrné páky, včetně pákového poměru stanoveného v souladu s článkem 429 nařízení (EU) č. 575/2013. Při určení přiměřenosti pákového poměru institucí a systémů, strategií, postupů a mechanismů, které instituce zavedly pro řízení rizika nadměrné páky, příslušné orgány vezmou v úvahu model podnikání těchto institucí.

7. Přezkum a hodnocení prováděné příslušnými orgány zahrnuje systémy správy a řízení institucí, jejich podnikovou kulturu a schopnost členů vedoucího orgánu vykonávat jejich povinnosti. Při výkonu přezkumu a hodnocení musí mít příslušné orgány alespoň přístup k programům jednání vedoucího orgánu a jeho výborů a k souvisejícím podkladovým dokumentům a výsledkům interního a externího hodnocení činnosti vedoucího orgánu.

Článek 99

Program dohledových šetření

1. Příslušné orgány přijmou nejméně jednou ročně program dohledových šetření pro instituce, nad nimiž vykonávají dohled. Tento program přihlíží k procesu dohledu a hodnocení podle článku 97. Obsahuje tyto informace:

a) uvedení toho, jak příslušné orgány hodlají plnit své úkoly a rozdělovat své zdroje;

b) určení institucí, které mají být předmětem zvýšeného dohledu, a opatření přijatá pro tento dohled podle odstavce 3;

c) plán kontrol v objektu používaném institucí, včetně jejích poboček a dceřiných podniků usazených v jiných členských státech, v souladu s články 52, 119 a 122.

2. Programy dohledových šetření zahrnují tyto instituce:

a) instituce, u nichž výsledky zátěžových testů uvedených v čl. 98 odst. 1 písm. a) a g) a v článku 100 nebo výsledek procesu dohledu a hodnocení podle článku 97 naznačují výrazná rizika pro jejich průběžné finanční zdraví nebo porušení vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, a nařízení (EU) č. 575/2013;

b) instituce, které představují systémové riziko pro finanční systém;

c) jakoukoliv jinou instituci, u níž příslušné orgány považují uvedenou kontrolu za nezbytnou.

3. Pokud je to považováno za vhodné podle článku 97, přijmou se v případě potřeby především tato opatření:

a) zvýšení počtu nebo frekvence kontrol dané instituce na místě;

b) stálá přítomnost příslušného orgánu v dané instituci;

▼B

c) podávání dalších nebo častějších zpráv ze strany instituce;

d) další nebo častější přezkum provozních, strategických nebo plánů podnikání instituce;

e) tematické kontroly pro sledování konkrétních rizik, která se pravděpodobně projeví.

4. Přijetí programu dohledových šetření příslušným orgánem domovského členského státu nebrání příslušným orgánům hostitelského členského státu provádět v jednotlivých případech šetření na místě a kontroly zaměřené na činnosti, které provádějí pobočky institucí na jejich území podle čl. 52 odst. 3.

Článek 100

Zátěžové testování v rámci dohledu

1. Příslušné orgány provádějí v případě potřeby, avšak alespoň jednou ročně, zátěžové testy u institucí, u nichž vykonávají dohled, které napomáhají procesu dohledu a hodnocení podle článku 97.

2. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny pro zajištění toho, aby příslušné orgány používaly společné metodiky při provádění ročních zátěžových testů v rámci dohledu.

Článek 101

Průběžný přezkum svolení používat interní přístupy

1. Příslušné orgány pravidelně, nejméně jednou za 3 roky, přezkoumávají, jak instituce dodržují požadavky týkající se přístupů, jejichž použití pro výpočet kapitálových požadavků v souladu s částí třetí nařízení (EU) č. 575/2013 vyžaduje předchozí svolení příslušných orgánů. Zejména se zaměřují na změny v podnikatelské činnosti dané instituce a na provádění těchto přístupů u nových produktů. Jestliže jsou u některého z interních přístupů instituce zjištěny významné změny v zachycování rizika, příslušné orgány zajistí nápravu těchto přístupů nebo přijmout vhodné kroky ke zmírnění jejich dopadů, např. požadovat vyšší multiplikační faktory nebo navýšení kapitálu či přijmout jiná vhodná a účinná opatření.

2. Příslušné orgány zejména přezkoumávají a hodnotí, zda daná instituce používá u těchto přístupů dobře zpracované a aktualizované metody a postupy.

3. Jestliže u interního modelu tržního rizika naznačuje velký počet překročení uvedených v článku 366 nařízení (EU) č. 575/2013, že model není nebo přestal být dostatečně přesný, zruší příslušné orgány svolení používat interní model nebo uloží vhodná opatření k zajištění jeho okamžitého zlepšení.

▼B

4. Jestliže instituce získala svolení používat přístup, který vyžaduje svolení příslušných orgánů před jeho použitím pro výpočet kapitálových požadavků v souladu s částí třetí nařízení (EU) č. 575/2013, ale přestala splňovat požadavky pro použití tohoto přístupu, příslušné orgány požádají instituci, aby jim buď uspokojivě prokázala, že dopad neplnění uvedených požadavků je při použití podle nařízení (EU) č. 575/2013 nevýznamný, nebo aby předložila plán na včasné obnovení souladu s uvedenými požadavky a stanovila lhůtu pro jeho provedení. Příslušné orgány vyžadují úpravy plánu, je-li nepravděpodobné, že bude dosaženo plného souladu, nebo je-li stanovená lhůta nevhodná. Pokud není pravděpodobné, že daná instituce bude schopna obnovit soulad v rámci příslušného termínu, a případně pokud uspokojivě neprokázala, že dopad neplnění je nevýznamný, svolení používat přístup se zruší nebo omezí na oblasti, které splňují uvedené požadavky nebo u nichž lze dosáhnout souladu v rámci příslušného termínu.

5. Na podporu konzistentní spolehlivosti interních přístupů v Evropské unii analyzuje EBA interní přístupy u různých institucí, včetně konzistentnosti provádění definice selhání a způsobu, jakým tyto instituce řeší podobná rizika nebo expozice.

EBA vypracuje v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, v nichž se stanoví měřítka na základě uvedené analýzy.

Příslušné orgány zohlední tuto analýzu a tato měřítka při přezkumu svých svolení udělovaných institucím používat interní přístupy.

Oddíl IV

Opatření a pravomoci v oblasti dohledu

Článek 102

Opatření v oblasti dohledu

1. Příslušné orgány vyžadují, aby instituce přijala včasná nezbytná opatření k nápravě problémů za těchto okolností:

a) instituce neplní požadavky této směrnice nebo nařízení (EU) č. 575/2013;

b) příslušné orgány mají důkazy o tom, že instituce pravděpodobně během následujících 12 měsíců poruší požadavky této směrnice nebo nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Pro účely odstavce 1 zahrnují pravomoci příslušných orgánů pravomoci uvedené v článku 104.

Článek 103

Použití opatření v oblasti dohledu u institucí s podobnými profily rizika

1. Jestliže příslušné orgány v souladu s článkem 97 určí, že instituce s podobnými profily rizika, jako jsou podobné modely podnikání nebo podobná zeměpisná oblast expozic, jsou nebo by mohly být vystaveny podobnému riziku nebo představovat podobné riziko pro finanční systém, mohou u těchto institucí použít proces dohledu a hodnocení podle článku 97 podobným nebo stejným způsobem. Členské státy

▼B

proto zajistí, aby příslušné orgány měly nezbytné pravomoci ukládat podobným nebo stejným způsobem těmto institucím požadavky podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, včetně zejména výkonu pravomocí dohledu podle článků 104, 105 a 106.

Druhy institucí uvedené v prvním pododstavci mohou být vymezeny zejména podle kritérií, na něž odkazuje čl. 98 odst. 1 písm. j).

2. Příslušné orgány uvědomí orgán EBA o případech, kdy použijí odstavec 1. EBA sleduje postupy dohledu a vydává obecné pokyny, v nichž upřesňuje způsob hodnocení podobných rizik a jak je možné zajistit důsledné uplatňování ustanovení odstavce 1 v celé Unii. Tyto obecné pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 104

Pravomoci dohledu

1. Pro účely článku 97, čl. 98 odst. 4, čl. 101 odst. 4 a článků 102 a 103 a uplatňování nařízení (EU) č. 575/2013 mají příslušné orgány alespoň tyto pravomoci:

a) požadovat, aby instituce držely kapitál převyšující požadavky v kapitole 4 této hlavy a v nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s prvky rizik a riziky, na něž se nevztahuje článek 1 uvedeného nařízení;

b) požadovat posílení zavedených systémů, postupů, mechanismů a prováděných strategií v souladu s články 73 a 74;

c) požadovat, aby instituce předložily plán na obnovení souladu s požadavky dohledu podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 575/2013 a stanovily lhůtu pro jeho provedení, včetně úprav tohoto plánu z hlediska rozsahu a lhůty;

d) požadovat, aby instituce používaly specifický systém tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků;

e) zakázat nebo omezit obchody, operace nebo síť institucí nebo požadovat upuštění od činností, které znamenají nadměrné riziko pro zdraví instituce;

f) požadovat snížení rizika obsaženého v činnostech, produktech a systémech institucí;

g) požadovat, aby instituce omezily pohyblivou složku odměny stanovením její výše jako procentního podílu celkových čistých výnosů v případě, že je tato složka odměny neslučitelná s udržováním řádného kapitálového základu;

h) požadovat, aby instituce využívaly čisté zisky k posílení svého kapitálu;

▼B

i) omezit nebo zakázat, aby instituce rozdělovala výnosy nebo vyplácela úroky akcionářům, společníkům nebo držitelům nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tento zákaz nepředstavuje nesplnění závazků dané instituce;

j) uložit dodatečné nebo častější podávání zpráv, včetně zpráv o kapitálové a likviditní pozici;

k) uložit zvláštní požadavky na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a pasivy;

l) požadovat poskytnutí doplňujících informací.

2. Dodatečné požadavky na kapitál uvedené v odst. 1 písm. a) uloží příslušné orgány alespoň pokud:

a) instituce nesplňuje požadavky stanovené v článcích 73 a 74 této směrnice nebo v článku 393 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) na rizika nebo prvky rizik se nevztahují požadavky na kapitál stanovené v kapitole 4 této hlavy nebo v nařízení (EU) č. 575/2013;

c) je nepravděpodobné, že by použití jiných správních opatření vedlo k dostatečnému zlepšení systémů, postupů, mechanismů a strategií ve vhodném časovém horizontu;

d) přezkum podle čl. 98 odst. 4 nebo čl. 101 odst. 4 odhalí, že neplnění požadavků ohledně používání odpovídajícího přístupu bude mít pravděpodobně za následek nedostatečné kapitálové požadavky;

e) je pravděpodobné, že rizika budou navzdory dodržení platných požadavků podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 podceněna; nebo

f) instituce oznámí příslušnému orgánu v souladu s čl. 377 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013, že výsledky zátěžových testů uvedené v daném článku významně překračují její kapitálový požadavek na portfolio obchodování s korelací.

3. Pro účely určení přiměřené úrovně kapitálu na základě přezkumu a hodnocení provedených v souladu s oddílem III příslušné orgány posoudí, zda je pro zachycení rizik, jimž instituce je či může být vystavena, nutné uložit dodatečný požadavek na kapitál přesahující kapitálový požadavek, s přihlédnutím:

a) ke kvantitativním a kvalitativním aspektům postupu hodnocení instituce uvedeného v článku 73;

b) k systémům, postupům a mechanismům instituce uvedeným v článku 74;

c) k výsledku přezkumu a hodnocení provedených v souladu s články 97 nebo 101;

d) k hodnocení systémového rizika.

▼B

Článek 105

Zvláštní požadavky na likviditu

Pro účely určení přiměřené úrovně požadavků na likviditu na základě přezkumu a hodnocení provedených v souladu s oddílem III příslušné orgány posoudí, zda je pro zachycení rizik likvidity, jimž instituce je či může být vystavena, nutné uložit zvláštní požadavek na likviditu, s přihlédnutím:

a) ke konkrétnímu modelu podnikání instituce;

b) k systémům, postupům a mechanismům instituce uvedeným v oddíle II, a zejména v článku 86;

c) k výsledku přezkumu a hodnocení provedených v souladu s článkem 97.

d) k systémovému riziku likvidity, které ohrožuje integritu finančních trhů dotčeného členského státu.

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 67 příslušné orgány by měly zvážit zejména potřebu uplatnit správní sankce nebo jiná správní opatření, a to včetněobezřetnostních poplatků, jejichž výše by měla obecně souviset s rozdílností mezi likviditní pozicí instituce a jakýmikoli požadavky v oblasti likvidity a stabilního financování stanovenými na vnitrostátní úrovni nebo úrovni Unie.

Článek 106

Zvláštní požadavky na zveřejňování informací

1. Členské státy zmocní příslušné orgány, aby mohly vyžadovat od institucí:

a) zveřejňování informací uvedených v části osmé nařízení (EU) č. 575/2013 častěji než jednou ročně a stanovit termíny zveřejňování;

b) využívání ke zveřejnění jiná místa a nosiče než účetní závěrku.

2. Členské státy zmocní příslušné orgány, aby vyžadovaly od mateřských podniků každoroční zveřejňování úplných informací nebo odpovídajících odkazů na ně, popisu jejich právní struktury, řízení a správy a organizační struktury dané skupiny institucí v souladu s čl. 14 odst. 3, čl. 74 odst. 1 a čl. 109 odst. 2.

Článek 107

Důslednost kontrol v rámci dohledu, hodnocení a opatření v oblasti dohledu

1. Příslušné orgány informují orgán EBA o:

a) fungování procesu dohledu a hodnocení uvedeného v článku 97;

b) metodice použité jako základ rozhodnutí uvedených v článcích 98, 100, 101, 102, 104 a 105 o procesech uvedených v písm. a).

▼B

EBA posoudí informace poskytnuté příslušnými orgány pro účely dosažení důslednosti v procesu kontrol v rámci dohledu a hodnocení. Může si od příslušných orgánů vyžádat doplňující informace, aby v souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1093/2010 přiměřeně dokončila toto hodnocení.

2. EBA každoročně podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o míře sjednocení uplatňování této kapitoly mezi členskými státy.

S cílem zvýšit míru jednotného uplatňování provádí EBA srovnávací hodnocení v souladu s článkem 30 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny určené příslušným orgánům, aby způsobem, který odpovídá velikosti, struktuře a vnitřní organizaci institucí a povaze, rozsahu a složitosti jejích činností dále upřesnily společné postupy a metodiky procesu dohledu a hodnocení podle odstavce 1 tohoto článku a článku 97 a společné postupy a metodiky hodnocení týkající se hodnocení organizace a řízení rizik podle článků 76 až 87, a zejména v souvislosti s rizikem koncentrace podle článku 81.

Oddíl V

Úroveň použití

Článek 108

Interní postup pro hodnocení kapitálové přiměřenosti

1. Příslušné orgány vyžadují, aby každá instituce, která není ani dceřiným podnikem v členském státě, v němž je povolena a kde je nad ní vykonáván dohled, ani mateřským podnikem, a každá instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 19 nařízení (EU) č. 575/2013, plnila povinnosti stanovené v článku 73 této směrnice na individuálním základě.

Příslušné orgány mohou upustit od požadavků stanovených v článku 73 této směrnice, pokud jde o úvěrovou instituci podle článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013.

V případě, že příslušné orgány upustí od použití kapitálových požadavků na konsolidovaném základě stanovených v článku 15 nařízení (EU) č. 575/2013, použijí se na individuálním základě požadavky článku 73 této směrnice.

2. Příslušné orgány vyžadují, aby mateřské instituce v členském státě v rozsahu a způsobem, jež stanovuje část první hlava II kapitola 2 oddíly 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, splňovaly povinnosti stanovené v článku 73 této směrnice na konsolidovaném základě.

▼B

3. Příslušné orgány vyžadují, aby instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě v rozsahu a způsobem, jež stanovuje část první hlava II kapitola 2 oddíly 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, plnily povinnosti stanovené v článku 73 této směrnice na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

V případě, že mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě kontroluje více než jednu instituci, použije se první pododstavec pouze na instituci, na niž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě podle článku 111.

4. Příslušné orgány vyžadují, aby dceřiné instituce uplatňovaly požadavky stanovené v článku 73 na subkonsolidovaném základě, jestliže tyto instituce nebo mateřský podnik v případě, že jím je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo společnosti spravující aktiva ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/87/ES nebo ve společnosti s takovou formou drží účast.

Článek 109

Systémy, postupy a mechanismy institucí

1. Příslušné orgány vyžadují, aby instituce plnily povinnosti stanovené v oddíle II této kapitoly na individuálním základě, pokud příslušné orgány nevyužijí výjimku stanovenou v článku 7 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Příslušné orgány vyžadují, aby mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, plnily povinnosti stanovené v oddíle II této kapitoly na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich systémy, postupy a mechanismy požadované v oddíle II této kapitoly jsou konzistentní a řádně integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, zavedly takové systémy a postupy a mechanismy ve svých dceřiných podnicích, na něž se nevztahuje tato směrnice. Takové systémy a postupy a mechanismy jsou rovněž konzistentní a řádně integrované a uvedené dceřiné podniky rovněž mohou poskytovat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu.

3. Povinnosti vyplývající z oddílu II této kapitoly týkající se dceřiných podniků, na něž se nevztahuje tato směrnice, se nepoužijí, pokud mateřská instituce v EU nebo instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU mohou prokázat příslušným orgánům, že použití oddílu II je z hlediska zákonů třetí země, kde je dceřiný podnik usazen, protiprávní.

▼B

Článek 110

Přezkum a hodnocení a opatření v oblasti dohledu

1. Příslušné orgány použijí proces přezkumu a hodnocení uvedený v oddíle III této kapitoly a opatření v oblasti dohledu uvedená v oddíle IV této kapitoly v souladu s úrovní použití požadavků nařízení (EU) č. 575/2013 uvedenou v části první hlavě II uvedeného nařízení.

2. V případě, že příslušné orgány upustí od použití kapitálových požadavků na konsolidovaném základě stanovených v článku 15 nařízení (EU) č. 575/2013, použijí se požadavky článku 97 této směrnice na dohled nad investičními podniky na individuálním základě.

KAPITOLA 3

Dohled na konsolidovaném základě

Oddíl I

Zásady provádění dohledu na konsolidovaném základě

Článek 111

Určení orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě

1. Je-li mateřský podnik mateřskou institucí v členském státě nebo mateřskou institucí v EU, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které mu vydaly povolení.

2. Je-li mateřský podnik instituce mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které vydaly povolení.

3. Je-li stejná mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, stejná mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě, stejná mateřská finanční holdingová společnost v EU nebo stejná mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU mateřským podnikem institucí povolených ve dvou nebo více členských státech, vykonávají dohled na konsolidovaném základě orgány příslušné pro instituci povolenou v členském státě, v němž byla finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost založena.

Jsou-li mateřskými podniky institucí povolených ve dvou nebo více členských státech alespoň dvě finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se skutečným sídlem v různých členských státech a v každém z těchto států existuje úvěrová instituce, vykonává dohled na konsolidovaném základě ten orgán, který je příslušný pro úvěrovou instituci s nejvyšší bilanční sumou.

▼B

4. Je-li mateřským podnikem alespoň dvou institucí povolených v Unii stejná finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost a ani jedna z daných institucí nebyla povolena v členském státě, v němž byla finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost zřízena, vykonává dohled na konsolidovaném základě ten příslušný orgán, který vydal povolení instituci s nejvyšší bilanční sumou, která se pro účely této směrnice považuje za instituci kontrolovanou mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU.

5. V konkrétních případech mohou příslušné orgány na základě vzájemné dohody upustit od kritérií uvedených v odstavcích 3 a 4, pokud by jejich použití bylo nevhodné s ohledem na dotyčné instituce a relativní význam jejich činností v různých státech, a mohou výkonem dohledu na konsolidovaném základě pověřit jiný příslušný orgán. V takových případech příslušné orgány ještě před přijetím rozhodnutí poskytnou mateřské instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU nebo instituci s nejvyšší bilanční sumou, podle toho, o který subjekt se jedná, možnost vyjádřit k uvedenému rozhodnutí své stanovisko.

6. Příslušné orgány oznámí Komisi a orgánu EBA veškeré dohody, na něž se vztahuje odstavec 5.

Článek 112

Koordinace činností dohledu orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě

1. Kromě povinností uložených touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013, plní orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě tyto úkoly:

a) koordinuje shromažďování a šíření významných nebo zásadních informací v běžných i naléhavých situacích;

b) plánuje a koordinuje činnosti dohledu v běžných situacích, a to i ve vztahu k činnostem uvedeným v hlavě VII kapitole 3, ve spolupráci se zúčastněnými příslušnými orgány;

c) plánuje a koordinuje činnosti dohledu ve spolupráci se zúčastněnými příslušnými orgány a v případě potřeby s centrálními bankami ESCB při přípravě na naléhavé situace a během nich, včetně nepříznivého vývoje v institucích nebo na finančních trzích, a využívá pokud možno stávajících způsobů komunikace na podporu krizového řízení.

2. Pokud orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě neplní úkoly uvedené v odstavci 1 nebo pokud příslušné orgány v požadované míře nespolupracují s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě při plnění úkolů uvedených v odstavci 1, může jakýkoliv z dotyčných příslušných orgánů postoupit záležitost orgánu EBA a požádat jej o pomoc podle článku 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

EBA může příslušným orgánům pomoci v případě sporu týkajícího se koordinace činností dohledu podle tohoto článku rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení.

3. Plánování a koordinace činností dohledu uvedené v odst. 1 písm. c) tohoto článku zahrnují výjimečná opatření uvedená v čl. 117 odst. 1 písm. d) a odst. 4 písm. b), přípravu společných hodnocení, provádění pohotovostních plánů a sdělení veřejnosti.

Článek 113

Společná rozhodnutí ohledně požadavků obezřetnosti pro jednotlivé instituce

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU v členském státě učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí:

a) o použití článků 73 a 97 pro stanovení přiměřenosti konsolidované úrovně kapitálu skupiny institucí s ohledem na její finanční situaci a profil rizika a požadovanou úroveň kapitálu pro použití čl. 104 odst. 1 písm. a) na všechny subjekty v rámci dané skupiny institucí a na konsolidovaném základě;

b) o opatřeních k řešení významných záležitostí a závažných zjištění týkajících se dohledu nad likviditou včetně těch, které se týkají přiměřenosti organizace a řízení rizik, jak vyžaduje článek 86, a těch, které se týkají potřeby uložení požadavků na likviditu pro konkrétní instituce v souladu s článkem 105 této směrnice.

2. Společných rozhodnutí podle odstavce 1 bude dosaženo:

a) pro účely odst. 1 písm. a) do čtyř měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží ostatním dotčeným příslušným orgánům zprávu obsahující posouzení rizika skupiny institucí v souladu s články 73 a 97 a čl. 104 odst. 1 písm. a);

b) pro účely odst. 1 písm. b) do jednoho měsíce poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží zprávu obsahující posouzení profilu rizika likvidity skupiny institucí v souladu s články 86 a 105.

Společná rozhodnutí také náležitě zohlední posouzení rizik dceřiných podniků vypracované dotčenými příslušnými orgány v souladu s články 73 a 97.

▼B

Společná rozhodnutí mají podobu dokumentů obsahujících úplná odůvodnění, které mateřské instituci v EU poskytne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě. V případě nesouhlasu konzultuje orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě na žádost kterékoliv jiného dotčeného příslušného orgánu orgán EBA. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může konzultovat orgán EBA z vlastního podnětu.

3. V případě, že příslušné orgány nedosáhnou takového společného rozhodnutí v rámci lhůt uvedených v odstavci 2, rozhodne o použití článků 73, 86 a 97, čl. 104 odst. 1 písm. a) a článku 105 na konsolidovaném základě orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po řádném zohlednění posouzení rizik dceřiných podniků provedeném příslušnými orgány. Pokud na konci lhůt uvedených v odstavci 2 kterýkoliv z dotčených příslušných orgánů předloží záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě odloží své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může EBA vydat podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím orgánu EBA. Lhůty uvedené v odstavci 2 se považují za lhůty pro smírné urovnání sporu ve smyslu daného nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo případně období jednoho měsíce nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Odpovídající příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU rozhodnou o použití článků 73, 86 a 97 a čl. 104 odst. 1 písm. a) a článku 105 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě po náležitém zohlednění názorů a výhrad vyjádřených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě. Pokud na konci kterékoliv ze lhůt uvedených v odstavci 2 kterýkoliv z dotčených příslušných orgánů postoupí záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží příslušné orgány své rozhodnutí a vyčkají na rozhodnutí, které EBA přijme podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím orgánu EBA. Lhůty uvedené v odstavci 2 se považují za lhůty pro smírné urovnání sporu ve smyslu daného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo případně období jednoho měsíce nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Rozhodnutí mají podobu dokumentu obsahujícího plná odůvodnění a zohledňují posouzení rizik, názory a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v obdobích uvedených v odstavci 2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě doručí tento dokument všem dotčeným příslušným orgánům a mateřské instituci v EU.

Pokud byl konzultován EBA, všechny příslušné orgány jeho doporučení zváží a podají vysvětlení ohledně všech významných odchylek od tohoto doporučení.

4. Společná rozhodnutí podle odstavce 1 a rozhodnutí přijatá příslušnými orgány v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 3, se považují za směrodatná a budou příslušnými orgány uplatňována v dotčených členských státech.

▼B

Společná rozhodnutí podle odstavce 1 a jakékoliv rozhodnutí přijaté v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 3, se aktualizují každoročně nebo za výjimečných okolností v případě, že příslušný orgán odpovídající za dohled nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU písemně podá plně odůvodněnou žádost orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě o aktualizaci rozhodnutí o použití čl. 104 odst. 1 písm. a) a článku 105. V tomto případě se aktualizace může provádět na dvoustranném základě, tj. může se na ní podílet orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušný orgán podávající žádost.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro zajištění jednotných podmínek uplatňování postupu společného rozhodování uvedeného v tomto článku, pokud jde o použití článků 73, 86 a 97 a čl. 104 odst. 1 písm. a) a článku 105 s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

EBA předloží Komisi návrhy prováděcích technických norem do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 114

Požadavky na informace v naléhavých situacích

1. Nastane-li naléhavá situace, včetně situace uvedené v článku 18 nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo situace nepříznivého vývoje na trzích, která by mohla ohrozit likviditu trhu a stabilitu finančního systému v jakémkoliv členském státě, v němž byly povoleny subjekty skupiny nebo v němž jsou usazeny významné pobočky uvedené v článku 51, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě uvědomí, jakmile je to možné, s výhradou kapitoly 1 oddílu 2, případně článků 54 a 58 směrnice 2004/39/ES orgán EBA a orgány uvedené v čl. 58 odst. 4 a v článku 59 a sdělí veškeré informace nezbytné k plnění jejich úkolů. Uvedené povinnosti se vztahují na všechny příslušné orgány.

Jestliže centrální banka ESCB zjistí, že nastala situace popsaná v prvním pododstavci, uvědomí, jakmile je to možné, příslušné orgány uvedené v článku 112 a orgán EBA.

Je-li to možné, využívá příslušný orgán a orgán uvedený v čl. 58 odst. 4 stávající způsoby komunikace.

2. Jestliže orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě potřebuje informace, které již byly poskytnuty jinému příslušnému orgánu, neprodleně se na něj obrátí, aby se předešlo několikanásobnému podávání informací různým orgánům zapojeným do dohledu.

▼B

Článek 115

Dohody o koordinaci a spolupráci

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní příslušné orgány uzavřou za účelem usnadnění a zavedení účinného dohledu písemnou dohodu o koordinaci a spolupráci.

V rámci těchto dohod lze orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě svěřit další úkoly a upřesnit postupy pro rozhodování a spolupráci s ostatními příslušnými orgány.

2. Orgány příslušné k vydání povolení dceřinému podniku mateřského podniku, který je institucí, mohou dvoustrannou dohodou, v souladu s článkem 28 nařízení (EU) č. 1093/2010, přenést svou pravomoc dohledu na příslušné orgány, které vydaly povolení mateřskému podniku a vykonávají nad ním dohled, aby na sebe převzaly odpovědnost za dohled nad dceřiným podnikem v souladu s touto směrnicí. O existenci a obsahu takových dohod se uvědomí orgán EBA. EBA předá tyto informace příslušným orgánům ostatních členských států a Evropskému bankovnímu výboru.

Článek 116

Kolegia orgánů dohledu

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě zřizuje kolegia orgánů dohledu s cílem usnadnit provádění úkolů uvedených v článcích 112 a 113 a čl. 114 odst. 1 a v souladu s požadavky důvěrnosti podle odstavce 2 tohoto článku a s právem Unie případně zajišťuje vhodnou koordinaci a spolupráci s orgány dohledu třetích zemí.

EBA přispívá k podpoře a sledování účinného, efektivního a systematického fungování kolegií orgánů dohledu uvedených v tomto článku, v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1093/2010. Za tímto účelem se EBA účastní těchto činností způsobem, jaký považuje za vhodný, a je v tomto ohledu považován za příslušný orgán.

Kolegia orgánů dohledu poskytnou orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, orgánu EBA a ostatním dotčeným příslušným orgánům rámec pro provedení těchto úkolů:

a) výměnu informací mezi nimi a orgánem EBA v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1093/2010;

b) dohodu o dobrovolném svěření úkolů a případném dobrovolném delegování odpovědností;

c) stanovení programů dohledových šetření uvedených v článku 99, založených na hodnocení rizika skupiny v souladu s článkem 97;

d) zvýšení účinnosti dohledu vyloučením nadbytečných duplicit požadavků dohledu, také ve vztahu k požadavkům na informace podle článku 114 a čl. 117 odst. 3;

e) důsledného uplatňování obezřetnostních požadavků podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 na všechny subjekty v rámci skupiny institucí, aniž jsou dotčeny možnosti a diskreční pravomoci, jež stanoví právo Unie;

▼B

f) použití čl. 112 odst. 1 písm. c) s ohledem na činnost ostatních fór případně zřízených v této oblasti.

2. Příslušné orgány zúčastněné v kolegiích orgánů dohledu a EBA mezi sebou úzce spolupracují. Požadavky důvěrnosti podle kapitoly 1 oddílu II této směrnice a článků 54 a 58 směrnice 2004/39/ES nebrání příslušným orgánům ve výměně informací důvěrné povahy v rámci kolegií orgánů dohledu. Zřízením a činností kolegií orgánů dohledu nejsou dotčena práva a povinnosti příslušných orgánů podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Zřízení a činnost kolegií vychází z písemných dohod uvedených v článku 115 určených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě po konzultaci s dotčenými příslušnými orgány.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění obecných podmínek pro činnost kolegií orgánů dohledu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem ke stanovení běžného fungování kolegií orgánů dohledu.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem do 31. prosince 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Kolegií orgánů dohledu se mohou účastnit příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU a příslušné orgány hostitelského členského státu, ve kterém jsou usazeny významné pobočky uvedené v článku 51, případně centrální banky ESCB, a případně orgány dohledu třetích zemí, a to s výhradou požadavků důvěrnosti, které jsou podle názoru všech příslušných orgánů rovnocenné požadavkům podle kapitoly 1 oddílu II této směrnice, případně článků 54 a 58 směrnice 2004/39/ES.

7. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předsedá schůzím daného kolegia a rozhoduje o tom, které příslušné orgány se zúčastní schůze nebo činnosti kolegia. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předem podává všem členům kolegia úplné informace o organizaci takových schůzí, o hlavních otázkách, jež mají být projednány, a o zvažovaných činnostech. Orgán provádějící dohled na konsolidovaném základě rovněž plně a včas informuje všechny členy kolegia o činnostech přijatých na uvedených schůzích nebo o provedených opatřeních.

▼B

8. Rozhodnutí orgánu provádějícího dohled na konsolidovaném základě bere ohled na významnost činnosti dohledu, která má být plánována nebo koordinována pro uvedené orgány, zejména na její potenciální dopad na stabilitu finančního systému dotčených členských států podle článku 7 a na povinnosti podle čl. 51 odst. 2.

9. S výhradou požadavků důvěrnosti podle kapitoly 1 oddílu II této směrnice, případně článků 54 a 58 směrnice 2004/39/ES informuje orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě orgán EBA o činnostech kolegia orgánů dohledu, a to i v průběhu naléhavých situací, a sdělí orgánu EBA veškeré informace, které mají zvláštní význam pro účely sbližování dohledu.

V případě sporu mezi příslušnými orgány ohledně fungování kolegií orgánů dohledu může kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupit záležitost orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

EBA může příslušným orgánům pomoci v případě sporu týkajícího se fungování kolegií orgánů dohledu podle tohoto článku rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení.

Článek 117

Povinnosti spolupráce

1. Příslušné orgány úzce spolupracují. Poskytují si informace, které jsou zásadní nebo významné pro výkon úkolů dohledu, které jim byly uloženy touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013. Za tímto účelem příslušné orgány na požádání sdělí všechny významné informace a z vlastního podnětu sdělí všechny zásadní informace.

Příslušné orgány pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 spolupracují s orgánem EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010.

Příslušné orgány poskytnou orgánu EBA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice, nařízení (EU) č. 575/2013 a podle nařízení (EU) č. 1093/2010, v souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Informace podle prvního pododstavce se považují za zásadní, jestliže mohou podstatně ovlivnit posouzení finančního zdraví instituce nebo finanční instituce v jiném členském státě.

Orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými institucemi v EU a nad institucemi, které jsou ovládány mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU, zejména předají příslušným orgánům jiných členských států, které vykonávají dohled nad dceřinými podniky těchto mateřských podniků, veškeré významné informace. Při určování rozsahu významných informací se přihlíží k významu daných dceřiných podniků ve finančním systému dotyčných členských států.

▼B

Zásadní informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují zejména tyto položky:

a) určení právní struktury a struktury správy a řízení včetně organizační struktury skupiny zahrnující všechny regulované subjekty, neregulované subjekty, neregulované dceřiné podniky, významné pobočky patřící do skupiny a mateřské podniky, v souladu s čl. 14 odst. 3, čl. 74 odst. 1 a čl. 109 odst. 2, a příslušné orgány regulovaných subjektů ve skupině;

b) postupy získávání informací od institucí, které jsou součástí skupiny, a ověřování těchto informací;

c) nepříznivý vývoj v institucích nebo v jiných subjektech skupiny, který by mohl instituce vážně ohrozit;

d) významné sankce a výjimečná opatření, které příslušné orgány přijaly v souladu s touto směrnicí, včetně zvláštního požadavku na kapitál podle článku 104 a jakéhokoliv omezení využívání pokročilého přístupu k měření pro výpočet kapitálových požadavků podle čl. 312 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Příslušné orgány mohou upozornit orgán EBA na kteroukoliv z následujících situací:

a) kdy některý příslušný orgán nesdělil informace zásadního významu nebo

b) kdy žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací, byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno.

Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování EU, může EBA postupovat v souladu s pravomocemi, které mu jsou svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

EBA může příslušným orgánům pomoci při vytváření konzistentních postupů spolupráce rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení.

3. Orgány příslušné k dohledu nad institucemi kontrolovanými mateřskou institucí v EU se obrátí, je-li to možné, na orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, jestliže potřebují informace o uplatňování přístupů a metodik stanovených touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013, které by orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě již mohl mít k dispozici.

4. Dříve než dotčené příslušné orgány přijmou rozhodnutí, které má význam pro úkoly dohledu jiných příslušných orgánů, vzájemně se konzultují ohledně následujících bodů:

a) změn ve složení akcionářů nebo v organizační či řídící struktuře úvěrových institucí ve skupině, pro něž je nutný souhlas nebo povolení příslušných orgánů; a

▼B

b) významných sankcí nebo výjimečných opatření přijatých příslušnými orgány, včetně zvláštních kapitálových požadavků podle článku 104 a jakéhokoliv omezení využívání pokročilého přístupu k měření pro výpočet kapitálových požadavků podle čl. 312 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro účely písmene b) musí být orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nad skupinou vždy konzultován.

Příslušný orgán se však může v naléhavých případech nebo v případech, kdy by konzultace s jinými příslušnými orgány mohla ohrozit účinnost rozhodnutí, rozhodnout, že od ní upustí. V takovém případě neprodleně poté, co tak rozhodne, vyrozumí ostatní příslušné orgány.

Článek 118

Ověření informací týkajících se subjektů v jiných členských státech

Přejí-li si příslušné orgány některého z členských států při uplatňování této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 v konkrétních případech ověřit informace o instituci, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, finanční instituci, podniku pomocných služeb, holdingové společnosti se smíšenou činností, dceřiném podniku uvedeném v článku 125 nebo dceřiném podniku uvedeném v čl. 119 odst. 3, které se nacházejí v jiném členském státě, požádají příslušné orgány daného členského státu, aby toto ověření mohlo být provedeno. Orgány, které žádost obdrží, vyhoví v rámci své pravomoci žádosti tak, že toto ověření samy provedou nebo umožní orgánům, jež žádost podaly, aby ověření provedly samy, nebo umožní ověření auditorem nebo odborníkem. Příslušný orgán, který o to žádal, se na své přání může zúčastnit ověření, když ho neprovádí sám.

Oddíl II

Finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti a holdingové společnosti se smíšenou činností

Článek 119

Zahrnutí holdingových společností do konsolidovaného dohledu

1. Členské státy v případě potřeby přijmou jakákoliv opatření nezbytná k zahrnutí finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností do konsolidovaného dohledu.

2. Není-li dceřiný podnik, který je institucí, zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě na základě některého z případů stanovených v článku 19 nařízení (EU) č. 575/2013 mohou příslušné orgány členského státu, v němž se nachází tento dceřiný podnik požádat mateřský podnik o informace, které jim mohou usnadnit dohled nad tímto dceřiným podnikem.

▼B

3. Členské státy umožní svým orgánům příslušným k dohledu na konsolidovaném základě, aby požádaly dceřiné podniky instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, které nejsou zahrnuty do dohledu na konsolidovaném základě, o informace uvedené v článku 122. V takovém případě platí pro předávání a ověřování těchto informací postupy podle uvedeného článku.

Článek 120

Dohled nad smíšenými finančními holdingovými společnostmi

1. Pokud smíšená finanční holdingová společnost podléhá rovnocenným ustanovením podle této směrnice a podle směrnice 2002/87/ES, zejména z hlediska dohledu vycházejícího z rizik, může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po konzultaci s ostatními příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad dceřinými podniky použít na tuto smíšenou finanční holdingovou společnost pouze směrnici 2002/87/ES.

2. Pokud smíšená finanční holdingová společnost podléhá rovnocenným ustanovením podle této směrnice a podle směrnice 2009/138/ES, zejména z hlediska dohledu vycházejícího z rizik, může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po dohodě s orgánem dohledu nad skupinou v pojišťovnictví použít na tuto smíšenou finanční holdingovou společnost pouze ustanovení směrnice týkající se nejvýznamnějšího finančního sektoru, jak je vymezeno v čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/87/ES.

3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě informuje orgány EBA a EIOPA o rozhodnutích přijatých podle odstavců 1 a 2.

4. EBA, EIOPA a ESMA vypracují prostřednictvím společného výboru uvedeného v článku 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 pokyny zaměřené na sbližování postupů v oblasti dohledu a do tří let od přijetí uvedených pokynů vypracují návrhy regulačních technických norem za stejným účelem.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.

Článek 121

Kvalifikace ředitelů

Členské státy požadují, aby členové vedoucího orgánu finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti měli pro výkon těchto funkcí dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti podle čl. 91 odst. 1, s přihlédnutím ke zvláštní úloze finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

▼B

Článek 122

Žádosti o informace a kontroly

1. Dokud nebudou koordinovány metody konsolidace, stanoví členské státy pro případy, kdy je mateřským podnikem jedné nebo více institucí holdingová společnost se smíšenou činností, že orgány příslušné k vydávání povolení a dohledu nad těmito institucemi požadují na těchto holdingových společnostech se smíšenou činností a jejich dceřiných podnicích přímo nebo prostřednictvím dceřiných podniků, které jsou institucemi, aby jim poskytly informace významné pro účely dohledu nad těmito dceřinými podniky.

2. Členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou provádět nebo nechat provádět externími inspektory kontroly na místě k ověření informací obdržených od holdingových společností se smíšenou činností a jejich dceřiných podniků. Je-li holdingová společnost se smíšenou činností nebo některý z jejích dceřiných podniků pojišťovnou, lze rovněž použít postupy podle článku 125. Nachází-li se holdingová společnost se smíšenou činností nebo některý z jejích dceřiných podniků v jiném členském státě než její dceřiný podnik, který je institucí, provede se ověření informací na místě postupem podle článku 118.

Článek 123

Dohled

1. Aniž je dotčena část čtvrtá nařízení (EU) č. 575/2013, zajistí členské státy, že v případě, kdy je mateřským podnikem jedné či více institucí holdingová společnost se smíšenou činností, vykonávají příslušné orgány pověřené dohledem nad těmito institucemi obecný dohled nad transakcemi mezi institucí a holdingovou společností se smíšenou činností a jejími dceřinými podniky.

2. Příslušné orgány požadují, aby instituce zavedly přiměřené postupy pro řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných výkaznických a účetních postupů, aby vhodným způsobem identifikovaly, měřily, sledovaly a kontrolovaly transakce se svou mateřskou holdingovou společností se smíšenou činností a jejími dceřinými podniky. Příslušné orgány požadují, aby instituce hlásily každou významnou transakci s těmito subjekty, kromě transakcí uvedených v článku 394 nařízení (EU) č. 575/2013. Tyto postupy a významné transakce podléhají kontrole příslušných orgánů.

Článek 124

Výměna informací

1. Členské státy zajistí, aby neexistovaly žádné právní překážky znemožňující podnikům zahrnutým do dohledu na konsolidovaném základě, holdingovým společnostem se smíšenou činností a jejich dceřiným podnikům nebo dceřiným podnikům uvedeným v článku 119 odst. 3 vzájemnou výměnu informací významných pro účely dohledu v souladu s článkem 110 a kapitolou 3.

2. Nacházejí-li se mateřský podnik a kterýkoliv z jeho dceřiných podniků, jež jsou institucemi, v různých členských státech, předávají si příslušné orgány těchto členských států veškeré významné informace k umožnění nebo usnadnění dohledu na konsolidovaném základě.

▼B

Nevykonávají-li příslušné orgány členského státu, v němž se nachází mateřský podnik, samy dohled na konsolidovaném základě podle článku 111, mohou být vyzvány orgány příslušnými k dohledu, aby požádaly mateřský podnik o informace významné pro účely dohledu na konsolidovaném základě a předaly je těmto orgánům.

3. Členské státy povolí výměnu informací mezi svými příslušnými orgány, jak je uvedeno v odstavci 2, s tím, že v případě finančních holdingových společností, smíšených finančních holdingových společností, finančních institucí nebo podniků pomocných služeb sběr ani držení informací neznamená, že by dotyčné příslušné orgány musely plnit úlohu dohledu ve vztahu k těmto institucím nebo podnikům samotným.

Podobně členské státy povolí svým příslušným orgánům výměnu informací, jak je uvedeno v článku 122, s tím, že sběr ani držení informací nemá za následek, že by dotyčné příslušné orgány musely plnit úlohu dohledu ve vztahu k holdingovým společnostem se smíšenou činností a jejich dceřiným podnikům, jež nejsou úvěrovými institucemi, nebo k dceřiným podnikům uvedeným v čl. 119 odst. 3.

Článek 125

Spolupráce

1. Má-li instituce, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost nebo holdingová společnost se smíšenou činností kontrolu nad jedním nebo více dceřinými podniky, jež jsou pojišťovnami nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby, ke kterým je třeba povolení, příslušné orgány a orgány pověřené veřejným úkolem dohledu nad pojišťovnami nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci, poskytují si tyto orgány navzájem informace, které zjednodušují jejich úkol a umožňují dohled nad činností a celkovou finanční situací podniků podléhajících jejich dohledu.

2. Na informace obdržené v rámci dohledu na konsolidovaném základě, a zejména na jakoukoliv výměnu informací mezi příslušnými orgány podle této směrnice, se vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedené v čl. 53 odst. 1 této směrnice v případě úvěrových institucí nebo ve směrnici 2004/39/ES v případě investičních podniků.

3. Příslušné orgány odpovědné za dohled na konsolidovaném základě zavedou seznamy finančních holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností uvedených v článku 11 nařízení (EU) č. 575/2013. Tyto seznamy předávají příslušným orgánům ostatních členských států, orgánu EBA a Komisi.

Článek 126

Sankce

V souladu s kapitolou 1 oddílem IV této hlavy členské státy zajistí, aby mohly být finančním holdingovým společnostem, smíšeným finančním holdingovým společnostem a holdingovým společnostem se smíšenou činností nebo jejich výkonným ředitelům ukládány správní sankce nebo přijímána jiná správní opatření k ukončení zjištěného protiprávního jednání, popřípadě k zamezení jeho příčin, v případě porušení právních nebo správních předpisů přijatých k provedení této kapitoly.

▼B

Článek 127

Hodnocení rovnocennosti dohledu na konsolidovaném základě v třetích zemích

1. Jestliže instituce, jejímž mateřským podnikem je instituce nebo finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se skutečným sídlem ve třetí zemi, nepodléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článku 111, posuzují příslušné orgány, zda tato instituce podléhá dohledu na konsolidovaném základě ze strany orgánu dohledu třetí země, který je rovnocenný dohledu upravenému zásadami stanovenými v této směrnici a požadavkům části první hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

Hodnocení provádí příslušný orgán, který by byl pověřený dohledem na konsolidovaném základě, pokud by se použil odstavec 3, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoliv z regulovaných subjektů povolených v Unii nebo z vlastního podnětu. Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány.

2. Komise může požádat Evropský bankovní výbor, aby poskytl obecné pokyny ohledně toho, zda je pravděpodobné, že opatření dohledu na konsolidovaném základě orgánů dohledu ve třetích zemích dosahují cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou stanoveny v této kapitole, ve vztahu k institucím, jejichž mateřský podnik má skutečné sídlo ve třetí zemi. Evropský bankovní výbor tyto pokyny průběžně přezkoumává a přihlíží ke všem změnám v opatřeních dohledu na konsolidovaném základě prováděného takovými příslušnými orgány. EBA je Komisi a Evropskému bankovnímu výboru nápomocen při výkonu uvedených úkolů, včetně hodnocení toho, zda by takové obecné pokyny měly být aktualizovány.

Příslušný orgán, který provádí hodnocení uvedené v odst. 1 prvním pododstavci, k těmto pokynům přihlíží. Pro tento účel příslušný orgán konzultuje orgán EBA před přijetím rozhodnutí.

3. Pokud takový rovnocenný dohled neexistuje, použijí členské státy na instituci obdobně tuto směrnici a nařízení (EU) č. 575/2013 nebo povolí svým příslušným orgánům uplatňovat jiné vhodné techniky dohledu, které dosahují cíle dohledu nad institucemi na konsolidovaném základě.

Tyto techniky dohledu schválí po konzultaci s ostatními dotčenými příslušnými orgány příslušný orgán, který by byl pověřený dohledem na konsolidovaném základě.

Příslušné orgány mohou zejména požadovat ustavení finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti se skutečným sídlem v Unii a uplatnit ustanovení o dohledu na konsolidovaném základě nad konsolidovanou situací této finanční holdingové společnosti nebo konsolidovanou situací této smíšené finanční holdingové společnosti.

Techniky dohledu se zaměří na dosažení cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou stanoveny v této kapitole, a oznámí se ostatním dotčeným příslušným orgánům, orgánu EBA a Komisi.

▼B

KAPITOLA 4

Kapitálové rezervy

Oddíl I

Kapitálové rezervy

Článek 128

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

1) „bezpečnostní kapitálovou rezervou“ kapitál, který je instituce povinna udržovat v souladu s článkem 129;

2) „proticyklickou kapitálovou rezervou stanovenou konkrétně pro danou instituci“ kapitál, který je instituce povinna udržovat v souladu s článkem 130;

3) „kapitálovou rezervou pro G-SVI“ kapitál, jehož držení je vyžadováno v souladu s čl. 131 odst. 4;

4) „kapitálovou rezervou pro J-SVI“ kapitál, jehož držení může být vyžadováno v souladu s čl. 131 odst. 5;

5) „kapitálovou rezervou pro krytí systémového rizika“ kapitál, který instituce je nebo může být povinna udržovat v souladu s článkem 133;

6) „požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv“ celková výše kmenového kapitálu tier 1 nutná ke splnění požadavku bezpečnostní kapitálové rezervy a případně rozšířená o následující položky:

   a) proticyklickou kapitálovou rezervu stanovenou konkrétně pro danou instituci;

   b) kapitálovou rezervu pro G-SVI;

   c) kapitálovou rezervu pro J-SVI;

   d) kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika;

7) „sazbou proticyklické kapitálové rezervy“ sazba, kterou je instituce povinna uplatňovat za účelem výpočtu proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci a která je nastavena v souladu s články 136 a 137 nebo případně příslušným orgánem třetí země;

8) „institucí s vnitrostátním povolením“ instituce, která má povolení v členském státě, na jehož území vykonává působnost určitý pověřený orgán odpovědný za stanovení sazby proticyklické kapitálové rezervy;

9) „orientačním ukazatelem kapitálové rezervy“ referenční sazba kapitálové rezervy vypočtená podle čl. 135 odst. 1;

Tato kapitola se nepoužije na investiční podniky, které nemají povolení poskytovat investiční služby uvedené v bodě 3 a 6 oddílu A přílohy I směrnice 2004/39/ES.

▼B

Článek 129

Požadavek na udržování bezpečnostní kapitálové rezervy

1. Členské státy vyžadují, aby instituce udržovaly nad rámec kmenového kapitálu tier 1 udržovaného za účelem splnění požadavku na kapitál stanoveného podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 bezpečnostní kapitálovou rezervu kmenového kapitálu tier 1 rovnající se 2,5 % celkového objemu jejich rizikové expozice vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení na individuálním a konsolidovaném základě, podle potřeby v souladu s částí první hlavou II uvedeného nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 může členský stát od požadavků stanovených v uvedeném odstavci osvobodit malé a střední investiční podniky, pokud toto osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému daného členského státu.

Rozhodnutí o uplatnění tohoto osvobození musí být plně odůvodněné a musí obsahovat vysvětlení, proč dané osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému členského státu, a přesnou definici malých a středních investičních podniků, které jsou osvobozeny.

Členský stát, který se rozhodne takové osvobození uplatnit, vyrozumí o této skutečnosti Komisi, ESRB, orgán EBA a příslušné orgány dotčených členských států.

3. Pro účely odstavce 2 určí členský stát orgán pověřený uplatňováním tohoto článku. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán.

4. Pro účely odstavce 2 se investiční podniky klasifikují jako malé a střední v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES ze 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků ([1]).

5. Instituce nesmí používat kmenový kapitál tier 1 udržovaný za účelem plnění požadavku dle odstavce 1 tohoto článku pro potřeby plnění kteréhokoli z požadavků stanovených dle článku 104.

6. V případě, že instituce nesplní v plném rozsahu požadavek dle odstavce 1 tohoto článku, bude podléhat omezením týkajícím se rozdělování výnosů uvedeným v čl. 141 odst. 2 a 3.

Článek 130

Požadavek na udržování proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci

1. Členské státy vyžadují, aby instituce udržovaly proticyklickou kapitálovou rezervu stanovenou konkrétně pro danou instituci, jež se rovná celkovému objemu jejich rizikové expozice vypočtenému v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 vynásobenému váženým průměrem sazeb proticyklické kapitálové rezervy vypočtených v souladu s článkem 140 této směrnice na individuálním a konsolidovaném základě, v souladu s požadavky části první hlavy II uvedeného nařízení.

([1]) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

2. Odchylně od odstavce 1 může členský stát od požadavků stanovených v uvedeném odstavci osvobodit malé a střední investiční podniky, pokud toto osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému daného členského státu.

Rozhodnutí o uplatnění tohoto osvobození musí být plně odůvodněné a musí obsahovat vysvětlení, proč dané osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému členského státu, a přesnou definici malých a středních investičních podniků, které jsou osvobozeny.

Členský stát, který se rozhodne takové osvobození uplatnit, vyrozumí o této skutečnosti Komisi, ESRB, orgán EBA a příslušné orgány dotčených členských států.

3. Pro účely odstavce 2 určí členský stát orgán pověřený uplatňováním tohoto článku. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán.

4. Pro účely odstavce 2 se investiční podniky klasifikují jako malé a střední v souladu s doporučením 2003/361/ES.

5. Instituce jsou povinny plnit požadavek dle odstavce 1 prostřednictvím kmenového kapitálu tier 1, který bude udržován nad rámec kmenového kapitálu tier 1 udržovaného za účelem splnění požadavku na kapitál stanoveného dle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013, požadavku na udržování bezpečnostní kapitálové rezervy podle článku 129 této směrnice a jakéhokoli požadavku stanoveného podle článku 104 této směrnice.

6. V případě, že instituce nesplní v plném rozsahu požadavek dle odstavce 1 tohoto článku, bude podléhat omezením týkajícím se rozdělování výnosů uvedeným v čl. 141 odst. 2 a 3.

Článek 131

Globální systémově významné instituce a jiné systémově významné instituce

1. Členské státy určí orgán pověřený tím, aby na konsolidovaném základě určil globální systémově významné instituce (G-SVI) a jiné systémově významné instituce (J-SVI), které jsou povoleny v rámci jejich jurisdikcí. Tímto orgánem bude příslušný orgán nebo pověřený orgán. Členské státy mohou určit více takových orgánů. Institucí G-SVI musí být mateřská instituce v EU, mateřská finanční holdingová společnost v EU, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU nebo instituce. Institucí G-SVI nemůže být instituce, která je dceřiným podnikem mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU. Institucí J-SVI může být mateřská instituce v EU, mateřská finanční holdingová společnost v EU, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU nebo instituce.

2. Metodika pro určení institucí G-SVI se zakládá na těchto kategoriích:

a) velikost skupiny;

▼B

b) propojenost skupiny s finančním systémem;

c) nahraditelnost služeb nebo finanční infrastruktury poskytovaných skupinou;

d) složitost skupiny;

e) přeshraniční činnost skupiny, včetně přeshraniční činnosti mezi členskými státy a mezi členským státem a třetí zemí.

Každá kategorie má stejnou váhu a zahrnuje kvantifikovatelné ukazatele.

Pomocí této metodiky se každému hodnocenému subjektu podle odstavce 1 přidělí celkové skóre, na jehož základě bude možné instituci G-SVI určit a zařadit do podkategorie, jak je uvedeno v odstavci 9.

3. Instituce J-SVI se určí v souladu s odstavcem 1. Posouzení systémového významu vychází přinejmenším z kteréhokoli z těchto kritérií:

a) velikost;

b) význam pro hospodářství Unie nebo příslušného členského státu;

c) význam přeshraničních činností;

d) propojenost instituce nebo skupiny s finančním systémem.

EBA vydá po konzultaci s ESRB do 1. ledna 2015 obecné pokyny týkající se kritérií pro stanovení podmínek použití tohoto odstavce ve vztahu k posuzování institucí J-SVI. Tyto obecné pokyny zohlední mezinárodní rámce pro vnitrostátní systémově významné instituce a specifické aspekty na úrovni Unie a na úrovni jednotlivých států.

4. Každá instituce G-SVI na konsolidovaném základě musí mít kapitálovou rezervu pro G-SVI, která odpovídá podkategorii, do níž je daná instituce G-SVI zařazena. Tato kapitálová rezerva je tvořena kmenovým kapitálem tier 1 a je udržována nad jeho rámec.

5. Příslušný orgán nebo pověřený orgán může na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném nebo případně individuálním základě v případě jednotlivých institucí J-SVI stanovit, že se na ně bude vztahovat povinnost kapitálové rezervy pro J-SVI až do výše 2 % celkového objemu rizikové expozice vypočítané podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a to při zohlednění kritérií pro určení institucí J-SVI. Tato kapitálová rezerva je tvořena kmenovým kapitálem tier 1 a je udržována nad jeho rámec.

6. Při stanovení požadavku na udržování kapitálové rezervy pro J-SVI příslušný orgán nebo pověřený orgán dodržuje tyto zásady:

a) kapitálová rezerva pro J-SVI nesmí mít neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránil fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářel překážky bránící jeho fungování;

b) příslušný orgán nebo pověřený orgán musí přinejmenším jednou ročně přezkoumat kapitálovou rezervu pro J-SVI.

▼B

7. Dříve, než příslušný nebo pověřený orgán stanoví nebo upraví kapitálovou rezervu pro J-SVI, informuje Komisi, ESRB, orgán EBA a příslušné a pověřené orgány dotčených členských států jeden měsíc před zveřejněním rozhodnutí uvedeného v odstavci 5. Toto oznámení obsahuje podobné informace o těchto skutečnostech:

a) odůvodnění, proč se má za to, že kapitálová rezerva pro J-SVI bude pravděpodobně účinným a přiměřeným prostředkem pro zmírnění daného rizika;

b) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu kapitálové rezervy pro J-SVI na vnitřní trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici;

c) sazba kapitálové rezervy pro J-SVI, kterou chce členský stát stanovit.

8. Aniž je dotčen článek 133 a odstavec 5 tohoto článku, pokud je určitá instituce J-SVI dceřiným podnikem instituce G-SVI nebo instituce J-SVI, jež je mateřskou institucí v EU a na niž se vztahuje povinnost kapitálové rezervy pro J-SVI na konsolidovaném základě, nepřesáhne kapitálová rezerva, která se pro danou instituci J-SVI použije na individuálním nebo subkonsolidovaném základě, vyšší z těchto úrovní:

a) 1 % celkového objemu rizikové expozice vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; a

b) sazba kapitálové rezervy pro G-SVI nebo J-SVI platná pro danou skupinu na konsolidované úrovni.

9. Rozlišuje se přinejmenším pět podkategorií institucí G-SVI. Nejnižší hranice a hranice mezi jednotlivými podkategoriemi se vymezí prostřednictvím skóre stanovených pomocí určovací metodiky. Hraniční skóre mezi sousedními podkategoriemi se jednoznačně stanoví v souladu se zásadou, podle níž mezi jednotlivými podkategoriemi dochází ke konstantnímu lineárnímu nárůstu systémového významu, což má za následek lineární nárůst výše požadovaného dodatečného kmenového kapitálu tier 1, a to s výjimkou nejvyšší podkategorie. Pro účely tohoto odstavce se systémovým významem rozumí očekávaný dopad, jaký by měly potíže dotčené instituce G-SVI na celosvětový finanční trh. Nejnižší podkategorii je přiřazena kapitálová rezerva pro G-SVI ve výši 1 % celkového objemu rizikové expozice vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitálová rezerva přiřazená jednotlivým podkategoriím se, až do čtvrté podkategorie včetně, zvyšuje po 0,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013. Na nejvyšší podkategorii kapitálové rezervy pro G-SVI se vztahuje kapitálová rezerva ve výši 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočítané podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

10. Při provádění řádného posouzení v rámci dohledu a aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 9, příslušný orgán nebo pověřený orgán může:

a) přeřadit instituci G-SVI z nižší podkategorie do vyšší podkategorie;

b) zařadit subjekt uvedený v odstavci 1, jehož celkové skóre je nižší než hraniční skóre nejnižší podkategorie, do této podkategorie nebo do vyšší podkategorie, a tím jej označit za instituci G-SVI.

▼B

11. Pokud příslušný orgán nebo pověřený orgán přijme rozhodnutí v souladu s odst. 10 písm. b), informuje o takovém rozhodnutí a jeho důvodech orgán EBA.

12. Příslušný orgán nebo pověřený orgán informuje Komisi, ESRB a orgán EBA o názvech institucí G-SVI a J-SVI a o tom, do jakých podkategorií jsou jednotlivé instituce G-SVI zařazeny, a názvy systémově významných institucí zveřejní. Příslušné orgány nebo pověřené orgány zveřejní informace o tom, do jakých podkategorií jsou jednotlivé instituce G-SVI zařazeny.

Příslušný orgán nebo pověřený orgán přezkoumá jednou ročně určení institucí G-SVI a J-SVI a zařazení jednotlivých institucí G-SVI do podkategorií, informuje o výsledku tohoto přezkumu dotčené systémově významné instituce, Komisi, ESRB a orgán EBA a zveřejní aktualizovaný seznam určených systémově významných institucí, jakož i informace o tom, do jaké podkategorie jsou jednotlivé určené instituce G-SVI zařazeny.

13. Systémově významné instituce nesmí používat kmenový kapitál tier 1 udržovaný za účelem splnění požadavků dle odstavce 4 a 5 pro potřeby splnění kteréhokoli z požadavků stanovených podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 a článků 129 a 130 této směrnice a kteréhokoli z požadavků stanovených podle článků 102 a 104 této směrnice.

14. Vztahuje-li se na skupinu na konsolidovaném základě následující, použije se v každém případě vyšší z kapitálových rezerv:

a) kapitálová rezerva pro G-SVI a kapitálová rezerva pro J-SVI;

b) kapitálová rezerva pro G-SVI, kapitálová rezerva pro J-SVI a kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika v souladu s článkem 133.

Vztahuje-li se na instituci na individuálním nebo subkonsolidovaném základě kapitálová rezerva pro J-SVI a kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika v souladu s článkem 133, použije se vyšší z těchto dvou.

15. Bez ohledu na odstavec 14, pokud se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika vztahuje na všechny expozice nacházející se v členském státě, který danou kapitálovou rezervu stanoví za účelem řešení makroobezřetnostního rizika v daném členském státě, ale nevztahuje se na expozice mimo daný členský stát, je uvedená kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika kumulativní s kapitálovou rezervou pro J-SVI nebo G-SVI uplatňovanou v souladu s tímto článkem.

16. Pokud se v určitém případě použije odstavec 14 a instituce je součástí skupiny nebo podskupiny, ke které patří G-SVI nebo J-SVI, nikdy to neznamená, že se na uvedenou instituci na individuálním základě vztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, který je nižší než součet bezpečnostní kapitálové rezervy, proticyklické kapitálové rezervy a vyšší z dvojice kapitálových rezerv zahrnující kapitálovou rezervu pro J-SVI a kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika, které se na danou instituci použijí na individuálním základě.

17. Pokud se v určitém případě použije odstavec 15 a instituce je součástí skupiny nebo podskupiny, ke které patří G-SVI nebo J-SVI, nikdy to neznamená, že se na uvedenou instituci na individuálním základě vztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, který je nižší než součet bezpečnostní kapitálové rezervy, proticyklické kapitálové rezervy a součtu kapitálové rezervy pro J-SVI a kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, které se na danou instituci použijí na individuálním základě.

▼B

18. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, s jejichž pomocí se pro účely tohoto článku upřesní metodika, podle níž příslušný orgán nebo pověřený orgán určí mateřskou instituci v EU nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v EU jakožto G-SVI, a metodika pro vymezení podkategorií a zařazení institucí G-SVI do podkategorií na základě jejich systémového významu, a to při zohlednění jakýchkoli standardů dohodnutých na mezinárodní úrovni.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do dne 30. června 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním a druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 132

Podávání zpráv

1. Komise předloží na základě mezinárodního vývoje a stanoviska orgánu EBA do 31. prosince 2015 Evropskému parlamentu a Radě zprávu ohledně možnosti rozšíření rámce pro instituce G-SVI na dodatečné druhy systémově významných institucí v rámci Unie. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

2. Do 31. prosince 2016 a po konzultaci s ESRB a orgánem EBA předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda by měla být ustanovení týkající se G-SVI uvedená v článku 131 změněna a v případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh. Jakýkoli takový návrh náležitě zohlední mezinárodní vývoj v oblasti regulace a měl by v případě potřeby přezkoumat proces přiřazování kapitálových rezerv pro J-SVI stanovených konkrétně pro danou instituci v rámci skupiny, a to při zohlednění jakéhokoli nežádoucího dopadu na provádění strukturálního oddělení v rámci členských států.

Článek 133

Požadavek na udržování kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika

1. Každý členský stát může pro finanční sektor nebo pro jedno či více pododvětví tohoto sektoru zavést povinnost kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika tvořené kmenovým kapitálem tier 1 za účelem předcházení dlouhodobým necyklickým systémovým nebo makroobezřetnostním rizikům, na které se nevztahuje nařízení (EU) č. 575/2013 a jejich zmírnění, ve smyslu rizika narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní důsledky pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě.

2. Pro účely odstavce 1 určí členský stát orgán odpovědný za stanovení kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika a určení skupin institucí, na něž se vztahuje. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán.

▼B

3. Pro účely odstavce 1 může být vyžadováno, aby instituce nad rámec kmenového kapitálu tier 1 udržovaného za účelem splnění požadavku na kapitál stanoveného podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 udržovaly kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika kmenového kapitálu tier 1 rovnající se přinejmenším 1 % na základě expozic, na než se vztahuje kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika podle odstavce 8 tohoto článku na individuálním, konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, v souladu s částí první hlavou II uvedeného nařízení. Dotčený příslušný nebo pověřený orgán může požadovat, aby instituce udržovaly kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika na individuální a konsolidované úrovni.

4. Instituce nesmí používat kmenový kapitál tier 1 udržovaný za účelem splnění požadavku dle odstavce 3 pro potřeby splnění kteréhokoli z požadavků stanovených podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 a článků 129 a 130 této směrnice a kteréhokoli z požadavků stanovených podle článků 102 a 104 této směrnice. Vztahuje-li se na skupinu určenou jakožto systémově významná instituce, na niž se na konsolidovaném základě vztahuje kapitálová rezerva pro G-SVI nebo kapitálová rezerva pro J-SVI v souladu s článkem 131, také kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika na konsolidovaném základě v souladu s tímto článkem, použije se vyšší z těchto kapitálových rezerv. Vztahuje-li se na instituci na individuálním nebo subkonsolidovaném základě kapitálová rezerva pro J-SVI v souladu s článkem 131 a kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika v souladu s tímto článkem, použije se vyšší z těchto dvou.

5. Pokud se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika vztahuje na všechny expozice nacházející se v členském státě, který danou kapitálovou rezervu stanoví za účelem řešení makroobezřetnostního rizika v daném členském státě, ale nevztahuje se na expozice mimo daný členský stát, uvedená kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika je kumulativní s kapitálovou rezervou pro J-SVI nebo G-SVI uplatňovanou v souladu s článkem 131, a to bez ohledu na odstavec 4.

6. Pokud se v určitém případě použije odstavec 4 instituce je součástí skupiny nebo podskupiny, ke které patří G-SVI nebo J-SVI, nikdy to neznamená, že se na uvedenou instituci na individuálním základě vztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, který je nižší než součet bezpečnostní kapitálové rezervy, proticyklické kapitálové rezervy a vyšší z dvojice kapitálových rezerv zahrnující kapitálovou rezervu pro J-SVI a kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika, které se na danou instituci použijí na individuálním základě.

7. Pokud se v určitém případě použije odstavec 5 a instituce je součástí skupiny nebo podskupiny, ke které patří G-SVI nebo J-SVI, nikdy to neznamená, že se na uvedenou instituci na individuálním základě vztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, který je nižší než součet bezpečnostní kapitálové rezervy, proticyklické kapitálové rezervy a součtu kapitálové rezervy pro J-SVI a kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, které se na danou instituci použijí na individuálním základě.

8. Kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se může použít na expozice nacházející se v členském státě, který danou kapitálovou rezervu stanoví, a může se rovněž použít na expozice ve třetích zemích. Kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se s výhradou odstavců 15 a 18 může rovněž použít na expozice nacházející se v jiných členských státech.

▼B

9. Kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se použije na všechny instituce nebo na jednu či více jejich podskupin, pro něž jsou orgány dotyčných členských států příslušné v souladu s touto směrnicí, a je stanoven v postupných nebo zrychlených krocích s úpravou po 0,5 procentního bodu. Pro jednotlivá pododvětví daného sektoru mohou být zavedeny různé požadavky.

10. Při stanovení požadavku na udržování kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika dodržuje příslušný orgán nebo pověřený orgán tyto zásady:

a) kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika nesmí mít neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránila fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářela překážky bránící jeho fungování;

b) příslušný orgán nebo pověřený orgán přinejmenším jednou za dva roky musí přezkoumat kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika.

11. Dříve, než příslušný nebo pověřený orgán stanoví nebo upraví sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika do výše 3 %, informuje Komisi, ESRB, orgán EBA a příslušné a pověřené orgány dotčených členských států jeden měsíc před zveřejněním rozhodnutí uvedeného v odstavci 16. Vztahuje-li se kapitálová rezerva na expozice nacházející se ve třetích zemích, příslušný orgán nebo pověřený orgán informuje rovněž orgány dohledu těchto třetích zemí. Toto oznámení obsahuje podobné informace o těchto skutečnostech:

a) systémové nebo makroobezřetnostní riziko v daném členském státě;

b) důvody, proč systémové nebo makroobezřetnostní riziko představuje svými rozměry hrozbu pro stabilitu finančního systému na vnitrostátní úrovni a opravňuje tak sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

c) odůvodnění, proč se má za to, že kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika bude pravděpodobně účinným a přiměřeným prostředkem pro zmírnění daného rizika;

d) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika na vnitřní trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici;

e) odůvodnění, proč s přihlédnutím k jejich relativní účinnosti žádná ze stávajících opatření uvedených v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 575/2013, s vyloučením článků 458 a 459 uvedeného nařízení, ať už samostatně nebo ve vzájemné kombinaci nestačí pro řešení zjištěného makroobezřetnostního nebo systémového rizika;

f) sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, kterou chce členský stát vyžadovat.

12. Dříve, než příslušný orgán nebo pověřený orgán stanoví nebo upraví sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika ve výši nad 3 %, informuje Komisi, ESRB, EBA a příslušné a pověřené orgány dotčených členských států. Vztahuje-li se kapitálová rezerva na expozice nacházející se ve třetích zemích, příslušný orgán nebo pověřený orgán informuje rovněž orgány dohledu těchto třetích zemí. Toto oznámení obsahuje podobné informace o těchto skutečnostech:

a) systémové nebo makroobezřetnostní riziko v daném členském státě;

▼B

b) důvody, proč systémové nebo makroobezřetnostní riziko představuje svými rozměry hrozbu pro stabilitu finančního systému na vnitrostátní úrovni a opravňuje tak sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

c) odůvodnění, proč se má za to, že kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika bude pravděpodobně účinným a přiměřeným prostředkem pro zmírnění daného rizika;

d) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika na jednotný trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici;

e) odůvodnění, proč s přihlédnutím k jejich relativní účinnosti žádná ze stávajících opatření v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 575/2013, s vyloučením článků 458 a 459 uvedeného nařízení, ať už samostatně nebo ve vzájemné kombinaci nestačí pro řešení zjištěného makroobezřetnostního nebo systémového rizika;

f) sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, kterou chce členský stát vyžadovat.

13. Od 1. ledna 2015 může příslušný orgán nebo pověřený orgán sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, která se vztahuje na expozice nacházející se v členském státě, který kapitálovou rezervu stanoví, a může se rovněž vztahovat na expozice ve třetích zemích, stanovit nebo upravit na úroveň až 5 %. Při stanovení nebo úpravě požadavku na sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika ve výši nad 5 % musí být dodrženy postupy uvedené v odstavci 12.

14. Má-li být sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika v souladu s odstavcem 13 stanovena v rozmezí 3 % až 5 %, příslušný orgán nebo pověřený orgán členského státu, který kapitálovou rezervu stanoví, o této skutečnosti vždy vyrozumí Komisi a před přijetím dotčených opatření vyčká na stanovisko Komise.

Je-li stanovisko Komise záporné, příslušný orgán nebo pověřený orgán členského státu, který kapitálovou rezervu stanoví, se tímto stanoviskem řídí, nebo poskytne vysvětlení, proč tak neučiní.

Je-li jedna podmnožina finančního sektoru dceřiným podnikem, jehož mateřský podnik je usazen v jiném členském státě, příslušný orgán nebo pověřený orgán vyrozumí orgány daného členského státu, Komisi a ESRB. Komise a ESRB vydají do jednoho měsíce od vyrozumění doporučení ohledně opatření přijímaných v souladu s tímto odstavcem. V případě, že se uvedené orgány neshodnou, a v případě záporného doporučení Komise i ESRB může příslušný orgán nebo pověřený orgán záležitost postoupit orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Rozhodnutí o stanovení kapitálové rezervy pro tyto expozice se pozastaví, dokud orgán EBA nevydá rozhodnutí.

15. Do jednoho měsíce od oznámení podle odstavce 12 poskytne ESRB Komisi stanovisko k tomu, zda je kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika považována za vhodnou. EBA rovněž může Komisi poskytnout k dané kapitálové rezervě stanovisko podle čl. 34 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

Do dvou měsíců od oznámení přijme Komise prováděcí akt, jímž zmocní příslušný orgán nebo pověřený orgán k přijetí navrženého opatření, a to s ohledem na případné hodnocení ze strany ESRB a EBA, a pokud je přesvědčena o tom, že kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika nemá neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránila řádnému fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářela překážky bránící jeho fungování.

16. Každý příslušný orgán nebo pověřený orgán oznámí stanovení kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika zveřejněním na příslušné internetové stránce. Toto oznámení bude obsahovat přinejmenším následující informace:

a) sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

b) instituce, na něž se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika použije;

c) odůvodnění kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

d) den, od něhož jsou instituce povinny uplatňovat stanovení nebo upravení kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika; a

e) názvy zemí, v nichž jsou expozice nacházející se v těchto zemích uznány v kapitálové rezervě pro krytí systémového rizika.

Pokud by zveřejnění podle písmene c) mohlo ohrozit stabilitu finančního systému, informace požadované podle písmena c) nebudou do oznámení zahrnuty.

17. V případě, že instituce nesplní v plném rozsahu požadavek dle odstavce 1 tohoto článku, bude podléhat omezením týkajícím se rozdělování výnosů uvedeným v čl. 141 odst. 2 a 3.

V případě, že použití těchto omezení týkajících se rozdělování výnosů má za výsledek neuspokojivé zlepšení kmenového kapitálu tier 1 instituce z hlediska příslušného systémového rizika, mohou příslušné orgány přijmout dodatečná opatření v souladu s článkem 64.

18. Po oznámení podle odstavce 11 mohou členské státy danou kapitálovou rezervu uplatňovat na všechny expozice. V případě, že se příslušný orgán nebo pověřený orgán rozhodne stanovit kapitálovou rezervu na úrovni do 3 % na základě expozic v jiných členských státech, musí být tato kapitálová rezerva stanovena rovnocenně na všechny expozice nacházející se v Unii.

Článek 134

Uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika

1. Jiné členské státy mohou uznat sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovenou v souladu s článkem 133 a mohou ji uplatňovat vůči institucím s vnitrostátním povolením u expozic nacházejících se v členském státě, který sazbu kapitálové rezervy stanoví.

2. Jestliže členský stát uzná sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika pro instituce s vnitrostátním povolením, informuje o tom Komisi, ESRB, orgán EBA a členský stát, který uvedenou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanoví.

▼B

3. Členský stát při rozhodování o tom, zda uzná sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, zohlední informace předložené v souladu s čl. 133 odst. 11, 12 nebo 13 členským státem, který dotčenou sazbu kapitálové rezervy stanoví.

4. Členský stát, který stanoví sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika v souladu s článkem 133, může požádat ESRB o vydání doporučení podle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 pro jeden či více členských států, které mohou dotčenou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika uznat.

Oddíl II

Stanovení a výpočet proticyklické kapitálové rezervy

Článek 135

Pokyny ESRB ohledně stanovení sazeb proticyklické kapitálové rezervy

1. ESRB je oprávněna vydat pro orgány pověřené členskými státy dle čl. 136 odst. 1, ve formě doporučení dle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010, pokyny ke stanovení sazeb proticyklické kapitálové rezervy, včetně:

a) zásad, jimiž se pověřené orgány budou moci řídit při rozhodování o vhodné sazbě proticyklické kapitálové rezervy, které zajistí, že tyto orgány budou k rozhodným makroekonomickým cyklům přistupovat řádně, a které budou nápomocné řádnému a konzistentnímu rozhodování napříč členskými státy;

b) obecných pokynů ohledně:

   i) měření a výpočtu odchylky od dlouhodobých trendů vývoje poměrů úvěrů k hrubému domácímu produktu (HDP);

   ii) výpočtu orientačních ukazatelů kapitálové rezervy požadovaných dle čl. 136 odst. 2;

c) pokynů ohledně proměnných, které indikují akumulaci systémového rizika spojeného s obdobími nadměrného růstu úvěrů ve finančním systému, zejména příslušného poměru úvěrů k HDP jakož i jeho odchylku od dlouhodobých trendů vývoje a jiných relevantních faktorů, včetně ošetření hospodářského vývoje v rámci jednotlivých odvětví ekonomiky, které by měly být zdrojem informací pro rozhodování pověřených orgánů o vhodné sazbě proticyklické kapitálové rezervy dle článku 136;

d) pokynů ohledně proměnných, včetně kvalitativních kritérií, které indikují, že kapitálová rezerva by měla být zachována, snížena nebo zcela rozpuštěna.

2. Pokud ESRB vydá doporučení podle odstavce 1, náležitým způsobem zohlední rozdíly mezi členskými státy, a zejména specifika členských států s malými a otevřenými ekonomikami.

▼B

3. Pokud ESRB vydá doporučení dle odstavce 1, bude jej dle potřeby revidovat a aktualizovat, a to ve světle zkušeností s určováním kapitálových rezerv dle této směrnice nebo vývoje mezinárodně dohodnuté praxe.

Článek 136

Určování sazeb proticyklické kapitálové rezervy

1. Každý členský stát pověří veřejný orgán nebo subjekt (dále jen „pověřený orgán“), jehož povinností bude určovat sazbu proticyklické kapitálové rezervy pro tento členský stát.

2. Každý pověřený orgán vypočítá pro každé čtvrtletí orientační ukazatel kapitálové rezervy jako referenční hodnotu, kterou se bude řídit při rozhodování o stanovení sazby proticyklické kapitálové rezervy v souladu s odstavcem 3. Orientační ukazatel kapitálové rezervy smysluplným způsobem odráží úvěrový cyklus a rizika vyvolaná přílišnou úvěrovou expanzí v členském státě a náležitě zohlední specifika národního hospodářství. Tento ukazatel bude založen na odchylce poměru úvěrů k HDP od dlouhodobých trendů vývoje tohoto ukazatele s přihlédnutím mimo jiné k:

a) ukazateli růstu úrovní úvěrů v rámci dané jurisdikce, a především k ukazateli, jenž odráží změny v poměru úvěrů poskytovaných v daném členském státě k HDP;

b) veškerým aktuálně platným pokynům vydaným ESRB v souladu s čl. 135 odst. 1 písm. b).

3. Každý pověřený orgán posoudí a určí odpovídající sazbu proticyklické kapitálové rezervy pro svůj členský stát, a to na čtvrtletní bázi, přičemž přihlédne k:

a) orientačnímu ukazateli kapitálové rezervy vypočtenému dle odstavce 2;

b) veškerým aktuálně platným pokynům vydaným ESRB v souladu s čl. 135 odst. 1 písm. a), c) a d) a veškerým doporučením vydaným ESRB ohledně určování sazby kapitálové rezervy;

c) jiným proměnným, které pověřený orgán uzná za důležité pro řešení cyklického systémového rizika.

4. Sazba proticyklické kapitálové rezervy vyjádřená jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 u institucí, které mají úvěrové expozice v daném členském státě, musí nabývat hodnot mezi 0 % a 2,5 %, a to postupně po 0,25 procentního bodu nebo násobcích 0,25 procentního bodu. V případech, kdy to bude s na základě faktorů uvedených v odstavci 3 odůvodněno, může pověřený orgán nastavit sazbu proticyklické kapitálové rezervy vyšší než 2,5 % z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely uvedené v čl. 140 odst. 2 této směrnice.

▼B

5. V případě, že pověřený orgán stanoví poprvé sazbu proticyklické kapitálové rezervy vyšší než nula, nebo pokud následně pověřený orgán zvýší stávající nastavení sazby proticyklické kapitálové rezervy, stanoví současně den, od kterého budou instituce povinny tuto zvýšenou rezervu uplatňovat pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci. Tento den nesmí nastat později než po uplynutí 12 měsíců ode dne, kdy bude oznámeno stanovení zvýšené kapitálové rezervy v souladu s odstavcem 7. V případě, že bude stanoveno, že tento den nastane po uplynutí doby kratší než 12 měsíců ode dne, kdy bude oznámeno stanovení zvýšené kapitálové rezervy, musí být takováto kratší lhůta pro uplatňování této zvýšené rezervy odůvodněna na základě výjimečných okolností.

6. V případě, že pověřený orgán sníží stávající sazbu proticyklické kapitálové rezervy, bez ohledu na to, zda bude snížena až na nulu nebo nikoli, určí současně též orientační dobu, během které se neočekává žádné zvýšení této kapitálové rezervy. Touto orientační dobou však pověřený orgán nebude vázán.

7. Každý pověřený orgán provede oznámení čtvrtletního stanovení sazby proticyklické kapitálové rezervy zveřejněním na své internetové stránce. Toto oznámení bude obsahovat přinejmenším následující informace:

a) použitelnou sazbu proticyklické kapitálové rezervy;

b) rozhodný poměr úvěrů k HDP a jeho odchylku od dlouhodobého trendu;

c) orientační ukazatel kapitálové rezervy vypočtený dle odstavce 2;

d) odůvodnění této sazby kapitálové rezervy;

e) v případě, že dojde ke zvýšení sazby kapitálové rezervy, den, od kterého jsou instituce povinny tuto zvýšenou sazbu kapitálové rezervy uplatňovat pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci;

f) v případě, že den uvedený v písmenu e) má nastat po uplynutí doby kratší než 12 měsíců ode dne oznámení dle tohoto odstavce, odkaz na výjimečné okolnosti, které odůvodňují tuto kratší lhůtu pro uplatňování dané sazby;

g) v případě, že dojde ke snížení sazby kapitálové rezervy, orientační dobu, během které se neočekává žádné zvýšení sazby kapitálové rezervy, společně s odůvodněním této doby;

Pověřené orgány přijmou veškerá rozumná opatření potřebná ke koordinaci načasování tohoto oznámení.

Pověřené orgány informují ESRB o každém čtvrtletním nastavení sazby proticyklické kapitálové rezervy a o údajích specifikovaných pod písmeny a) až g). ESRB zveřejní na své internetové stránce veškeré takto oznámené sazby kapitálových rezerv a související informace.

▼B

Článek 137

Uznání sazeb proticyklické kapitálové rezervy převyšujících hodnotu 2,5 %

1. V případě, že pověřený orgán v souladu s čl. 136 odst. 4 nebo příslušný orgán třetí země nastavil sazbu proticyklické kapitálové rezervy převyšující 2,5 % z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, mohou ostatní pověřené orgány uznat tuto sazbu kapitálové rezervy pro účely výpočtu proticyklických kapitálových rezerv stanovených konkrétně pro danou instituci, který provádějí instituce s vnitrostátním povolením.

2. V případě, že pověřený orgán v souladu s odstavcem 1 tohoto článku uzná sazbu kapitálové rezervy převyšující 2,5 % z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, oznámí toto uznání zveřejněním na své internetové stránce. Toto oznámení bude obsahovat přinejmenším následující informace:

a) použitelnou sazbu proticyklické kapitálové rezervy;

b) členský stát nebo třetí země, pro které tato sazba platí;

c) v případě, že došlo ke zvýšení sazby kapitálové rezervy, den, od kterého jsou instituce s povolením v členském státě, v němž působí pověřený orgán, povinny tuto zvýšenou sazbu kapitálové rezervy aplikovat pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci;

d) v případě, že den uvedený v písmenu c) má nastat po uplynutí doby kratší než 12 měsíců ode dne oznámení dle tohoto odstavce, odkaz na výjimečné okolnosti, které odůvodňují tuto kratší lhůtu pro uplatňování dané sazby.

Článek 138

Doporučení ESRB ohledně sazeb proticyklických kapitálových rezerv třetích zemí

ESRB je dle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 oprávněna vydávat pověřeným orgánům doporučení ohledně odpovídající sazby proticyklické kapitálové rezervy pro expozice vůči dané třetí zemi v případě, že:

a) sazba proticyklické kapitálové rezervy nebyla stanovena a zveřejněna příslušným orgánem třetí země (dále jen „příslušný orgán třetí země“) pro třetí zemi, vůči níž má jedna nebo několik institucí Unie úvěrové expozice;

b) ESRB dospěje k závěru, že sazba proticyklické kapitálové rezervy, která byla stanovena a zveřejněna příslušným orgánem třetí země pro třetí zemi, není dostatečná pro potřeby odpovídající ochrany institucí Unie před riziky přílišné úvěrové expanze v dané zemi, nebo pověřený orgán vyrozumí ESRB, že danou sazbu kapitálové rezervy považuje pro tyto účely za nedostatečnou.

▼B

Článek 139

Rozhodnutí pověřených orgánů ohledně sazeb proticyklických kapitálových rezerv třetích zemí

1. Tento článek se použije bez ohledu na to, zda ESRB vydala pověřeným orgánům doporučení podle článku 138.

2. Za podmínek uvedených v čl. 138 písm. a) mohou pověřené orgány stanovit sazbu proticyklické kapitálové rezervy, kterou budou instituce s vnitrostátním povolením povinny uplatňovat pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci.

3. V případě, že byla sazba proticyklické kapitálové rezervy stanovena a zveřejněna příslušným orgánem třetí země pro třetí zemi, může pověřený orgán stanovit jinou sazbu kapitálové rezervy pro uvedenou třetí zemi pro účely výpočtu proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci, který jsou povinny provádět instituce s vnitrostátním povolením, pokud dospěje pověřený orgán rozumně k závěru, že sazba kapitálové rezervy stanovená příslušným orgánem třetí země není dostatečná pro potřeby odpovídající ochrany těchto institucí před riziky přílišné úvěrové expanze v dané zemi.

Při výkonu pravomoci dle prvního pododstavce nesmí pověřený orgán stanovit sazbu proticyklické kapitálové rezervy pod úrovní stanovenou příslušným orgánem třetí země, ledaže tato sazba kapitálové rezervy převyšuje 2,5 %, vyjádřená jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 u institucí, které mají úvěrové expozice v uvedené třetí zemi.

S cílem zajistit soudržnost sazeb kapitálových rezerv stanovených pro třetí země může ESRB vydat doporučení týkající se stanovení takových sazeb.

4. V případě, že pověřený orgán nastaví takovou sazbu proticyklické kapitálové rezervy pro třetí zemi dle odstavce 2 nebo 3, že dojde ke zvýšení stávající použitelné sazby proticyklické kapitálové rezervy, stanoví pověřený orgán den, od kterého budou instituce s vnitrostátním povolením povinny uplatňovat tuto sazbu kapitálové rezervy pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci. Tento den nesmí nastat později než 12 měsíců ode dne oznámení sazby kapitálové rezervy dle odstavce 5. V případě, že bude tento den stanoven tak, aby nastal po uplynutí doby kratší než 12 měsíců ode dne, kdy bude stanovení této sazby oznámeno, musí být takováto kratší lhůta pro uplatňování dané sazby odůvodněna na základě výjimečných okolností.

5. Pověřené orgány zveřejní veškerá nastavení sazby proticyklické kapitálové rezervy pro třetí zemi v souladu s odstavcem 2 nebo 3 na svých internetových stránkách, přičemž mezi zveřejněnými informacemi uvedou následující:

a) sazbu proticyklické kapitálové rezervy a třetí zemi, pro kterou tato sazba platí;

b) odůvodnění této sazby kapitálové rezervy;

c) pokud bude sazba kapitálové rezervy poprvé nastavena jako vyšší než nula nebo zvýšena, den, od kterého jsou instituce povinny tuto zvýšenou sazbu kapitálové rezervy aplikovat pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci;

▼B

d) v případě, že den uvedený v písmenu c) má nastat po uplynutí doby kratší než 12 měsíců ode dne zveřejnění nastavení sazby dle tohoto odstavce, odkaz na výjimečné okolnosti, které odůvodňují tuto kratší lhůtu pro uplatňování dané sazby.

Článek 140

Výpočet sazby proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci

1. Sazba proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci se bude skládat z váženého průměru sazeb proticyklické kapitálové rezervy, které se použijí v jurisdikcích, kde se nacházejí rozhodné úvěrové expozice dané instituce, nebo které se použijí pro účely tohoto článku v důsledku použití čl. 139 odst. 2 nebo 3.

Členské státy požadují, aby instituce pro účely výpočtu váženého průměru uvedeného v prvním pododstavci uplatňovaly na každou použitelnou sazbu proticyklické kapitálové rezervy svoje celkové kapitálové požadavky k úvěrovému riziku, určené v souladu s částí třetí hlavami II a IV nařízení (EU) č. 575/2013, které souvisí s rozhodnými úvěrovými expozicemi na předmětném území, dělené jejich celkovými kapitálovými požadavky k úvěrovému riziku, které souvisí se všemi rozhodnými úvěrovými expozicemi dané instituce.

2. V případě, že v souladu s čl. 136 odst. 4 pověřený orgán nastaví sazbu proticyklické kapitálové rezervy tak, že bude převyšovat 2,5 % z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, členské státy zajistí, aby byly na rozhodné úvěrové expozice nacházející se v členském státě, v němž působí daný pověřený orgán (dále jen „členský stát A“), uplatňovány následující sazby kapitálových rezerv, a to pro účely výpočtu potřebného dle odstavce 1, včetně, v relevantních případech, výpočtu té části konsolidovaného kapitálu, která se týká předmětné instituce:

a) instituce s vnitrostátním povolením budou uplatňovat tuto sazbu kapitálové rezervy převyšující 2,5 % celkového objemu rizikové expozice;

b) instituce s povolením v jiném členském státě budou uplatňovat sazbu proticyklické kapitálové rezervy ve výši 2,5 % celkového objemu rizikové expozice, pokud pověřený orgán v členském státě, kde tyto instituce získaly povolení, neuznal sazbu kapitálové rezervy převyšující 2,5 % v souladu s čl. 137 odst. 1;

c) instituce s povolením v jiném členském státě budou uplatňovat sazbu proticyklické kapitálové rezervy stanovenou pověřeným orgánem členského státu A, pokud pověřený orgán v členském státě, kde tyto instituce získaly povolení, uznal tuto sazbu kapitálové rezervy v souladu článkem 137.

3. V případě, že sazba proticyklické kapitálové rezervy stanovená příslušným orgánem třetí země pro třetí zemi převyšuje 2,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, členské státy zajistí, aby byly na rozhodné

▼B

úvěrové expozice nacházející se v této třetí zemi uplatňovány následující sazby kapitálových rezerv, a to pro účely výpočtu potřebného dle odstavce 1, včetně, v relevantních případech, výpočtu té části konsolidovaného kapitálu, která se týká předmětné instituce:

a) instituce budou uplatňovat sazbu proticyklické kapitálové rezervy ve výši 2,5 % celkového objemu rizikové expozice, pokud pověřený orgán v členském státě, kde tyto instituce získaly povolení, neuznal sazbu kapitálové rezervy převyšující 2,5 % v souladu s čl. 137 odst. 1;

b) instituce jsou povinny aplikovat sazbu proticyklické kapitálové rezervy stanovenou příslušným orgánem třetí země, pokud pověřený orgán v členském státě, kde tyto instituce získaly povolení, uznal tuto sazbu kapitálové rezervy v souladu s článkem 137.

4. Mezi rozhodné úvěrové expozice patří všechny kategorie expozic vyjma druhů expozice uvedených v čl. 112 písm. a) až f) nařízení (EU) č. 575/2013, které podléhají:

a) kapitálovým požadavkům k úvěrovému riziku dle části třetí hlavy II uvedeného nařízení;

b) v případech, kdy je expozice vedena v obchodním portfoliu, kapitálovým požadavkům ke specifickému riziku dle části třetí hlavy IV kapitoly 2 uvedeného nařízení nebo dodatečnému riziku selhání a migrace dle části třetí hlavy IV kapitoly 5 uvedeného nařízení;

c) v případech, kdy je expozicí sekuritizace, kapitálovým požadavkům dle části třetí hlavy II kapitoly 5 uvedeného nařízení.

5. Instituce označí zeměpisnou oblast rozhodné úvěrové expozice v souladu s regulačními technickými normami přijatými dle odstavce 7.

6. Pro účely výpočtu požadovaného dle odstavce 1:

a) pokud má předmětné rozhodnutí za následek zvýšení sazby kapitálové rezervy, použije se sazba proticyklické kapitálové rezervy pro členský stát ode dne uvedeného v informaci zveřejněné v souladu s čl. 136 odst. 7 písm. e) nebo čl. 137 odst. 2 písm. c);

b) pokud má předmětné rozhodnutí za následek zvýšení sazby kapitálové rezervy, použije se sazba proticyklické kapitálové rezervy pro třetí zemi po uplynutí 12 měsíců ode dne, kdy byla změna sazby kapitálové rezervy oznámena příslušným orgánem třetí země, a to bez ohledu na to, zda tento orgán požaduje, aby instituce se sídlem v této třetí zemi uplatňovaly předmětnou změnu ve lhůtě kratší; tím není dotčeno ustanovení písmene c);

c) v případě, že pověřený orgán domovského členského státu dotčené instituce stanoví sazbu proticyklické kapitálové rezervy pro třetí zemi v souladu s čl. 139 odst. 2 nebo 3 nebo uzná sazbu proticyklické kapitálové rezervy pro třetí zemi v souladu s článkem 137, použije se tato sazba kapitálové rezervy ode dne uvedeného v informaci zveřejněné v souladu s čl. 139 odst. 5 písm. c) nebo čl. 137 odst. 2 písm. c), pokud má předmětné rozhodnutí za následek zvýšení sazby kapitálové rezervy;

▼B

d) sazba proticyklické kapitálové rezervy se použije okamžitě, pokud má předmětné rozhodnutí za následek snížení sazby kapitálové rezervy.

Pro účely písmene b) platí, že změna sazby proticyklické kapitálové rezervy pro třetí zemi bude považována za oznámenou dne, kdy bude zveřejněna příslušným orgánem třetí země v souladu s platnými vnitrostátními předpisy.

7. EBA vypracuje návrh regulačních technických norem za účelem specifikace způsobu určování zeměpisné oblasti rozhodných úvěrových expozic uvedených v odstavci 5.

EBA předloží Komisi uvedené návrhy regulačních norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl III

Opatření na zachování kapitálu

Článek 141

Omezení týkající se rozdělování výnosů

1. Členské státy zakážou institucím, které splňují požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, provádět rozdělení výnosů související s kmenovým kapitálem tier 1 v rozsahu, v jakém by došlo ke snížení kmenového kapitálu tier 1 na takovou úroveň, kdy by požadavek kombinovaných kapitálových rezerv již splněn nebyl.

2. Členské státy požadují, aby instituce, které nesplňují požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, vypočetly nejvyšší rozdělitelnou částku (dále jen „MDA“) v souladu s odstavcem 4 a podaly příslušnému orgánu zprávu o takto vypočtené MDA.

Použije-li se první pododstavec, členský stát zakáže každé takové instituci přijetí kteréhokoli z následujících opatření předtím, než tato instituce vypočte MDA:

a) provedení rozdělení výnosů v souvislosti s kmenovým kapitálem tier 1;

b) převzetí závazku výplaty pohyblivé složky odměny nebo zvláštní penzijní výhody či vyplacení pohyblivé složky odměny, pokud povinnost k její výplatě vznikla v době, kdy instituce nesplňovala požadavky kombinovaných kapitálových rezerv;

c) provedení plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

3. Po dobu, kdy instituce nebude splňovat nebo překračovat na ni použitelný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, členské státy zakážou této instituci výplatu částky převyšující MDA, která bude vypočtena v souladu s odstavcem 4, prostřednictvím některého z opatření uvedených v písmenech a), b) a c) odstavce 2.

▼B

4. Členské státy požadují, aby instituce vypočetly MDA vynásobením částky vypočtené v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. Opatření uvedená v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) mají za následek snížení MDA.

5. První z činitelů součinu podle odstavce 4 se bude skládat z:

a) předběžných zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a které byly vytvořeny po vydání posledního rozhodnutí o rozdělení zisků nebo přijetí kteréhokoli z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

plus

b) výročních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a které byly vytvořeny po vydání posledního rozhodnutí o rozdělení zisků nebo přijetí kteréhokoli z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

mínus

c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Druhý činitel součinu bude určen následovně:

a) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavku na kapitál dle čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, bude nacházet v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0;

b) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavku na kapitál dle čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 tohoto nařízení, bude nacházet ve druhém kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0,2;

c) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavku na kapitál dle čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, bude nacházet ve třetím kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0,4;

d) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavku na kapitál dle čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, bude nacházet v čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0,6;

▼B

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv budou vypočteny následovně:

$$\text{Dolní hranice kvartilu} = \frac{\textit{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Horní hranice kvartilu} = \frac{\textit{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times Q_n$$

„Qn“ označuje pořadové číslo dotčeného kvartilu.

7. Omezení stanovená tímto článkem se použijí pouze na platby, které budou mít za následek snížení kmenového kapitálu tier 1 nebo snížení zisků, a za podmínky, že odložení nebo neprovedení platby nebude představovat porušení povinnosti nebo splnění podmínky pro zahájení insolvenčního řízení proti dotčené instituci.

8. V případě, že instituce nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv a má v úmyslu provést výplatu svých rozdělitelných zisků nebo přijmout některé z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) a c), vyrozumí příslušný orgán a poskytne mu následující informace:

a) výši kapitálu udržovaného dotčenou institucí, rozčleněnou na následující položky:

   i) kmenový kapitál tier 1;

   ii) vedlejší kapitál tier 1;

   iii) kapitál tier 2;

b) výši svých předběžných a výročních zisků;

c) MDA vypočtenou v souladu s odstavcem 4;

d) částku rozdělitelných zisků, kterou má v úmyslu vyplatit jako:

   i) platby dividend;

   ii) zpětné odkupy akcií;

   iii) platby na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1;

   iv) platbu pohyblivé složky odměny nebo zvláštní penzijní výhody, bez ohledu na skutečnost, zda se tak má stát prostřednictvím vytvoření nové povinnosti k výplatě nebo výplatou na základě povinnosti vzniklé v době, kdy instituce nesplňovala na ni použitelné požadavky kombinovaných kapitálových rezerv.

9. Instituce udržují v platnosti opatření k zajištění toho, aby byly částky rozdělitelných zisků a MDA vypočteny správně, a musí být schopny na žádost příslušného orgánu přesnost tohoto výpočtu prokázat.

10. Pro účely odstavců 1 a 2 patří do rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1:

a) vyplácení peněžních dividend;

▼B

b) výplata plně nebo částečně placených prémiových akcií nebo jiných kapitálových nástrojů uvedených v čl. 26 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;

c) výplata nebo nákup vlastních akcií nebo jiných kapitálových nástrojů uvedených v čl. 26 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení uskutečněné institucí;

d) vrácení částek vyplacených v souvislosti s kapitálovými nástroji uvedenými v čl. 26 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení;

e) výplata položek uvedených v čl. 26 odst. 1 písm. b) až e) uvedeného nařízení.

Článek 142

Plán zachování kapitálu

1. V případě, že instituce nesplňuje na ni použitelný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je povinna vyhotovit plán zachování kapitálu a předložit jej příslušnému orgánu nejpozději ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne, kdy instituce zjistila, že předmětný požadavek nesplňuje, ledaže příslušný orgán povolí delší lhůtu v délce nejvýše 10 dnů.

Příslušné orgány udělí takové povolení pouze na základě individuální situace úvěrové instituce a s přihlédnutím k rozsahu a složitosti činností instituce.

2. V plánu zachování kapitálu musí být uvedeno následující:

a) odhady příjmů a výdajů a předpokládaná rozvaha;

b) opatření na zvýšení podílů kapitálů instituce;

c) plán a časový rámec navýšení kapitálu s cílem splnit požadavek kombinovaných kapitálových rezerv v plném rozsahu;

d) veškeré další informace, které příslušný orgán považuje za nezbytné pro provedení posouzení požadovaného dle odstavce 3.

3. Příslušný orgán posoudí plán zachování kapitálu, přičemž tento plán schválí pouze tehdy, pokud dospěje k závěru, že v případě realizace tohoto plánu lze s rozumnou mírou pravděpodobnosti očekávat, že díky němu dojde k zachování nebo vytvoření kapitálu dostatečného k tomu, aby byla instituce schopna splnit na ni použitelné požadavky kombinovaných kapitálových rezerv, a to ve lhůtě, kterou bude příslušný orgán považovat za odpovídající.

4. V případě, že příslušný orgán plán zachování kapitálu neschválí v souladu s odstavcem 3, nařídí některé z následujících opatření, popřípadě obě tato opatření současně:

a) příslušný orgán bude požadovat, aby instituce navýšila svůj kapitál na určenou výši, a to ve stanovených lhůtách;

b) příslušný orgán vykoná svou pravomoc dle článku 102 nařídit přísnější omezení týkající se rozdělování výnosů, než které požaduje článek 141.

▼B

HLAVA VIII

ZVEŘEJŇOVÁNÍ ÚDAJŮ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY

Článek 143

Obecné požadavky na zveřejňování

1. Příslušné orgány zveřejní tyto informace:

a) znění právních a správních předpisů a administrativních a obecných pokynů přijatých v jejich členském státě v oblasti obezřetnostní regulace;

b) způsob, jakým v praxi provádějí možnosti a případy vlastního uvážení obsažené v právu Unie;

c) obecná kritéria a metodiky, které používají při přezkumu a hodnocení podle článku 97;

d) aniž jsou dotčena ustanovení hlavy VII kapitoly 1 oddílu II této směrnice a článků 54 a 58 směrnice 2004/39/ES, souhrnné statistické údaje o hlavních aspektech uplatňování obezřetnostního rámce v každém členském státě, včetně počtu a povahy opatření v oblasti dohledu přijatých v souladu s čl. 102 odst. 1 písm. a) a správních sankcí uložených v souladu s článkem 65.

2. Údaje zveřejněné v souladu s odstavcem 1 jsou takové, že umožní smysluplné srovnání přístupů přijatých příslušnými orgány různých členských států. Údaje se zveřejňují v jednotném formátu a pravidelně se aktualizují. Údaje jsou přístupné elektronicky na jednotné adrese.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro určení formátu, struktury, obsahu a data každoročního zveřejnění údajů uvedených v odstavci 1.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 144

Zvláštní požadavky týkající se zveřejňování údajů

1. Pro účely části páté nařízení (EU) č. 575/2013, zveřejní příslušné orgány tyto informace:

a) obecná kritéria a metodiky používané pro přezkum v souladu s články 405 až 409 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) aniž jsou dotčena ustanovení hlavy VII kapitoly 1 oddílu II, souhrnný popis výsledků dohledu a popis opatření uložených v případech nesouladu s články 405 až 409 nařízení (EU) č. 575/2013 zjišťovaných jednou ročně.

▼B

2. Příslušný orgán členského státu využívající možnosti stanovené v čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 zveřejní tyto informace:

a) kritéria, která uplatňuje k určení toho, zda neexistují nebo se nepředpokládají žádné závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků;

b) počet mateřských institucí, které využívají možnosti stanovené v čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a počet mateřských institucí, které zahrnují dceřiné podniky ve třetí zemi;

c) souhrnně za členský stát:

i) celkovou výši kapitálu na konsolidovaném základě mateřské instituce v daném členském státě využívajícím možnosti stanovené v čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;

ii) procentuální podíl na celkovém kapitálu na konsolidovaném základě mateřských institucí v daném členském státě využívajícím možnosti stanovené v čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, tvořený kapitálem, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;

iii) procentuální podíl na celkovém kapitálu požadovaný podle článku 92 uvedeného nařízení na konsolidovaném základě mateřských institucí v daném členském státě využívajícím možnosti stanovené v čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, tvořený kapitálem, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi.

3. Příslušný orgán, který využívá možnosti stanovené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, zveřejní:

a) kritéria, která uplatňuje k určení toho, zda neexistují nebo se nepředpokládají žádné závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků;

b) počet mateřských institucí, které využívají možnosti stanovené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a počet takových mateřských institucí, které zahrnují dceřiné podniky ve třetí zemi;

c) souhrnně za členský stát:

i) celkovou výši kapitálu mateřských institucí využívajících možnosti stanovené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;

ii) procentuální podíl na celkovém kapitálu mateřských institucí využívajících možnosti stanovené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, tvořený kapitálem, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;

iii) procentuální podíl na celkovém kapitálu požadovaném podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 mateřských institucí využívajících možnosti stanovené v čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení, tvořený kapitálem, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi.

▼B

HLAVA IX

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 145

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 148, pokud jde o:

a) vyjasnění definic stanovených v článcích 3 a 128 pro zajištění jednotného uplatňování této směrnice;

b) vyjasnění definic stanovených v článcích 3 a 128 tak, aby byl při uplatňování této směrnice brán zřetel na vývoj finančních trhů;

c) harmonizaci terminologie definic uvedených v článku 3 a jejich rámce v souladu s pozdějšími právními předpisy o institucích a záležitostech s nimi spojených;

d) úpravu částek uvedených v čl. 31 odst. 1, aby zohlednila změny evropského indexu spotřebitelských cen zveřejňovaného Eurostatem v souladu a současně s úpravami podle čl. 4 odst. 7 směrnice 2002/92/ES;

e) rozšíření nebo terminologickou úpravu seznamu zmíněného v článcích 33 a 34 a obsaženého v příloze I se zřetelem k vývoji na finančních trzích;

f) určení oblastí, v nichž si příslušné orgány musí vyměňovat informace, jak je stanoveno v článku 50;

g) úpravu ustanovení článků 76 až 88 a článku 98 se zřetelem k vývoji na finančních trzích (zejména k novým finančním produktům) nebo k vývoji účetních standardů nebo požadavků, které zohlední právo Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu;

h) odklad povinností zveřejnění uvedených v čl. 89 odst. 3 druhém pododstavci, pokud zpráva Komise předložená v souladu s prvním pododstavcem uvedeného odstavce vykazuje významné negativní důsledky;

i) úpravy kritérií stanovených v čl. 23 odst. 1 s cílem zohlednit budoucí vývoj a zajistit jednotné uplatňování této směrnice.

Článek 146

Prováděcí akty

Následující opatření se přijímají jako prováděcí akty v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 147 odst. 2:

a) technické úpravy seznamu v článku 2;

b) změna výše počátečního kapitálu stanovené v článku 12 a hlavě IV se zřetelem k hospodářskému a měnovému vývoji.

▼B

Článek 147

Evropský bankovní výbor

1. Při přijímání prováděcích aktů je Komisi nápomocen Evropský bankovní výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 148

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 145 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 17. července 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 145 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 145 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 149

Námitky proti regulačním technickým normám

Pokud Komise přijímá v souladu s touto směrnicí regulační technickou normu, která je shodná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem EBA, lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vyslovit námitky, činí jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc. Odchylně od čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 1093/2010 lze lhůtu, v níž mohou Evropský parlament nebo Rada vyslovit námitky proti dané regulační technické normě, případně prodloužit ještě o jeden měsíc.

▼B

HLAVA X

ZMĚNY SMĚRNICE 2002/87/ES

Článek 150

Změny směrnice 2002/87/ES

Článek 21a směrnice 2002/87/ES se mění takto:

a) v odstavci 2 se zrušuje písmeno a);

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Za účelem zajištění důsledného použití metod výpočtu uvedených v příloze I části II této směrnice ve spojení s čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 228 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, avšak aniž je dotčen čl. 6 odst. 4 této směrnice, vypracují evropské orgány dohledu v rámci společného výboru návrhy regulačních technických norem, pokud jde o čl. 6 odst. 2 této směrnice.

Evropské orgány dohledu předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do pěti měsíců před dnem použití uvedeným v čl. 309 odst. 1 směrnice 2009/138/ES.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.“

HLAVA XI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Přechodná ustanovení o dohledu nad institucemi využívajícími svobodu usazování a svobodu poskytovat služby

Článek 151

Oblast působnosti

1. Ustanovení této kapitoly nahrazují články 40, 41, 43, 49, 50 a 51, dokud se nestane použitelným požadavek krytí likvidity v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Aby bylo zajištěno, že postupné zavádění opatření v oblasti dohledu nad likviditou bude plně v souladu s vypracováním jednotných pravidel pro likviditu, je Komise v případě, že v Unii nebudou zavedena jednotná pravidla pro likviditu z důvodu, že ke dni uvedenému v odstavci 1nebudou schváleny mezinárodní normy pro dohled nad likviditou, zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci podle článku 145, jimiž se odloží datum uvedené v odstavci 1 tohoto článku až o dva roky.

▼B

Článek 152

Požadavky na informace

Hostitelské členské státy mohou požadovat pro statistické účely, aby všechny úvěrové instituce, které mají pobočky na jejich území, podávaly pravidelně informace o jejich činnosti v těchto hostitelských členských státech příslušným orgánům hostitelského členského státu.

Při plnění povinností, které jim ukládá článek 156 této směrnice, mohou hostitelské členské státy požadovat, aby pobočky úvěrových institucí z jiných členských států předkládaly stejné informace, které pro daný účel požadují od vnitrostátních úvěrových institucí.

Článek 153

Opatření přijímaná příslušnými orgány domovského členského státu ve vztahu k činnosti provozované v hostitelském členském státu

1. Zjistí-li příslušné orgány hostitelského členského státu, že úvěrová instituce, která má pobočku nebo poskytuje služby na jeho území, nesplňuje ustanovení právních předpisů přijatých v daném členském státě v souladu s touto směrnicí, která se týkají příslušných orgánů hostitelského členského státu, budou tyto orgány požadovat, aby úvěrová instituce tento nesoulad napravila.

2. Pokud dotčená úvěrová instituce nepodnikne nezbytné kroky, příslušné orgány hostitelského členského státu informují odpovídajícím způsobem příslušné orgány domovského členského státu.

3. Příslušné orgány domovského členského státu při nejbližší příležitosti přijmou vhodná opatření aby zajistily, že dotčená úvěrová instituce tento nesoulad napraví. O povaze těchto opatření se informují příslušné orgány hostitelského členského státu.

4. Pokud i přes opatření přijatá domovským členským státem nebo proto, že tato opatření nebyla dostatečná nebo nejsou v daném členském státě k dispozici, úvěrová instituce nadále porušuje právní předpisy uvedené v odstavci 1, které platí v hostitelském členském státě, může tento stát, poté, co informoval příslušné orgány domovského členského státu, přijmout vhodná opatření, aby zabránil dalšímu porušování předpisů nebo je potrestal, a je-li to nezbytné, zabránil této úvěrové instituci v iniciaci dalších transakcí na jeho území. Členské státy zajistí, aby bylo možné doručovat právní dokumenty nezbytné při uplatňování uvedených opatření vůči úvěrovým institucím usazeným na jejich území.

Článek 154

Předběžná opatření

Předtím, než příslušné orgány hostitelské země použijí postup podle článku 153, mohou v naléhavých případech přijmout předběžná opatření nezbytná k ochraně zájmů vkladatelů, investorů a dalších osob, jimž jsou poskytovány služby. Komise a příslušné orgány ostatních dotčených členských států jsou o těchto opatřeních informovány při nejbližší příležitosti.

▼B

Komise je oprávněna po konzultaci s příslušnými orgány dotčených členských států rozhodnout, že daný členský stát je povinen uvedená opatření změnit či zrušit.

Článek 155

Odpovědnost

1. Za obezřetnostní dohled nad institucemi, včetně činností vykonávaných v souladu s články 33 a 34, odpovídají příslušné orgány domovského členského státu, aniž by tím byla dotčena ustanovení této směrnice, která svěřují odpovědnost příslušným orgánům hostitelského členského státu.

2. Odstavec 1 nebrání dohledu na konsolidovaném základě v souladu s touto směrnicí.

3. Příslušné orgány jednoho členského státu při výkonu svých obecných povinností řádně zváží potenciální důsledky svých rozhodnutí pro stabilitu finančních systémů všech ostatních dotčených členských států, zejména v naléhavých situacích, a to na základě informací, které mají v příslušnou dobu k dispozici.

Článek 156

Dohled nad likviditou

Hostitelským členským státům až do další koordinace přísluší odpovědnost za dohled nad likviditou poboček úvěrových institucí, a to ve spolupráci s příslušnými orgány domovského členského státu.

Aniž by byla dotčena opatření nezbytná pro posílení Evropského měnového systému, ponechávají si hostitelské členské státy úplnou odpovědnost za opatření vyplývající z provádění jejich měnové politiky.

Tato opatření nesmí ukládat diskriminační nebo omezující zacházení na základě skutečnosti, že úvěrové instituci bylo uděleno povolení v jiném členském státě.

Článek 157

Spolupráce v oblasti dohledu

Příslušné orgány dotčených členských států úzce spolupracují s cílem dohlížet na činnost institucí, které působí, zejména prostřednictvím poboček, v jednom nebo více členských státech kromě členského státu, v němž je jejich skutečné sídlo. Navzájem si poskytují veškeré informace o řízení a vlastnictví těchto úvěrových institucí, u nichž je pravděpodobné, že usnadní dohled nad těmito institucemi a prověření podmínek jejich povolení, jakož i veškeré informace, které mohou usnadnit sledování těchto institucí, zejména s ohledem na likviditu, solventnost, záruky za vklady, omezení velkých expozic, administrativní a účetní postupy a mechanismy vnitřní kontroly.

▼B

Článek 158

Významné pobočky

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou v případech, kdy platí čl. 112 odst. 1, požádat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo příslušné orgány domovského členského státu, aby pobočka instituce jiné než investičního podniku, na který se vztahuje článek 95 nařízení (EU) č. 575/2013, byla považována za významnou.

2. V žádosti uvede důvody, proč by se pobočka měla považovat za významnou, zejména s ohledem na následující skutečnosti:

a) zda tržní podíl pobočky v oblasti vkladů překračuje 2 % vkladů v hostitelském členském státě;

b) pravděpodobný dopad pozastavení nebo ukončení působení instituce na systémovou likviditu a platební, clearingový a zúčtovací systém v hostitelském členském státě;

c) velikost a význam pobočky co do počtu klientů v kontextu bankovního nebo finančního systému hostitelského členského státu.

Příslušné orgány domovského i hostitelského členského státu a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě se v případech, kdy platí čl. 112 odst. 1, vynasnaží dosáhnout společného rozhodnutí o označení pobočky jako významné.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do dvou měsíců od doručení požadavku podle prvního pododstavce, příslušné orgány hostitelského členského státu rozhodnou samy ve lhůtě dalších dvou měsíců, zda je pobočka významná. Při rozhodování vezmou příslušné orgány hostitelského členského státu v úvahu případné názory a výhrady orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě či příslušných orgánů domovského členského státu.

Rozhodnutí uvedená v druhém a třetím pododstavci se uvádějí v dokumentu, který obsahuje plná zdůvodnění a zasílá se dotčeným příslušným orgánům; tato rozhodnutí se považují za rozhodná a příslušné orgány dotčených členských států je použijí.

Označení pobočky za významnou nemá vliv na práva a povinnosti příslušných orgánů podle této směrnice.

3. Příslušné orgány domovského členského státu v případě založení významné pobočky sdělí příslušným orgánům hostitelského členského státu informace uvedené v čl. 117 odst. 1 písm. c) a d) a provedou úkony uvedené v čl. 112 odst. 1 písm. c), a to ve spolupráci s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

4. Dozví-li se příslušný orgán domovského členského státu o naléhavé situaci uvedené v čl. 114 odst. 1, co nejdříve o tom uvědomí orgány uvedené v čl. 58 odst. 4 a v čl. 59 odst. 1.

▼B

5. V případě, kdy se nepoužije článek 116, zřídí příslušné orgány dohledu nad institucí s významnými pobočkami v jiných členských státech kolegium orgánů dohledu a budou mu předsedat, aby bylo usnadněno dosažení společného rozhodnutí o označení pobočky jako významné podle odstavce 2 tohoto článku a výměna informací podle článku 60. Zřízení a práce kolegia se opírá o písemné ujednání, které po konzultaci s dotčenými příslušnými orgány stanoví příslušný orgán domovského členského státu. Příslušný orgán domovského členského státu rozhodne, které příslušné orgány se zúčastňují schůzí nebo práce kolegia.

6. Příslušný orgán domovského členského státu zohlední při přijímání tohoto rozhodnutí význam, který má pro tyto orgány činnost dohledu, jež má být naplánována či koordinována, zejména potenciální dopad na stabilitu finančního systému dotčených členských států podle čl. 155 odst. 3 a na povinnosti podle odstavce 2 tohoto článku.

7. Příslušné orgány domovského členského státu plně a předem informují všechny členy kolegia o pořádání uvedených schůzí, o hlavních otázkách, o nichž se má jednat, a o činnosti, která se bude zvažovat. Příslušný orgán domovského členského státu rovněž všechny členy kolegia plně a včas informuje o činnosti prováděné na těchto schůzkách nebo o prováděných opatřeních.

Článek 159

Šetření na místě

1. Hostitelské členské státy stanoví, že v případě instituce povolené v jiném členském státě provozující činnost prostřednictvím pobočky mohou příslušné orgány domovského členského státu poté, co o tom uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu, samy nebo prostřednictvím svých zmocněnců ověřovat na místě informace uvedené v článku 50.

2. Příslušné orgány domovského členského státu mohou také za účelem šetření na místě poboček použít některý z postupů stanovených v článku 118.

3. Odstavce 1 a 2 nemají vliv na právo příslušných orgánů hostitelského členského státu provádět při plnění svých povinností podle této směrnice šetření na místě poboček usazených na jejich území.

KAPITOLA 2

Přechodná ustanovení o kapitálových rezervách

Článek 160

Přechodná ustanovení o kapitálových rezervách

1. Tento článek mění požadavky článků 129 a 130 na přechodné období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2018.

▼B

2. V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016:

a) bezpečnostní kapitálovou rezervu tvoří kmenový kapitál tier 1 rovnající se 0,625 % objemů celkových rizikově vážených expozic instituce vypočtených podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) proticyklická kapitálová rezerva stanovená konkrétně pro danou instituci nebude vyšší než 0,625 % objemů celkových rizikově vážených expozic instituce vypočtených podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. V období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017:

a) bezpečnostní kapitálovou rezervu tvoří kmenový kapitál tier 1 rovnající se 1,25 % objemů celkových rizikově vážených expozic instituce vypočtených podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) proticyklická kapitálová rezerva stanovená konkrétně pro danou instituci nebude vyšší než 1,25 % objemů celkových rizikově vážených expozic instituce vypočtených podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. V období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018:

a) bezpečnostní kapitálovou rezervu tvoří kmenový kapitál tier 1 rovnající se 1,875 % objemů celkových rizikově vážených expozic instituce vypočtených podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) proticyklická kapitálová rezerva stanovená konkrétně pro danou instituci nebude vyšší než 1,875 % objemů celkových rizikově vážených expozic instituce vypočtených podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

5. Pokud instituce nedodrží požadavek kombinované kapitálové rezervy s ohledem na požadavky uvedené v odstavcích 2 až 4 tohoto článku, uplatní se během přechodného období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2018 požadavek na plán zachování kapitálu a omezení týkající se rozdělování výnosů podle článků 141 a 142.

6. Členské státy mohou stanovit kratší přechodné období, než je uvedeno v odstavcích 1 až 4, a uplatňovat tak bezpečnostní kapitálovou rezervu a proticyklickou kapitálovou rezervu od 31. prosince 2013. Pokud členský stát stanoví takové kratší přechodné období, informuje o tomto svém rozhodnutí příslušné strany, včetně Komise, ESRB, orgánu EBA a příslušná kolegia orgánů dohledu. Toto kratší přechodné období, mohou uznat ostatní členské státy. Pokud jiný členský stát toto kratší přechodné období uzná, vyrozumí o tom Komisi, ESRB, orgán EBA a příslušné kolegium orgánů dohledu.

▼B

7. Pokud členský stát stanoví kratší přechodné období pro proticyklickou kapitálovou rezervu, použije se kratší období pouze pro účely výpočtu proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci, který provádějí instituce, jimž bylo uděleno povolení v tomto členském státě, v němž má odpovědnost pověřený orgán.

KAPITOLA 3

Závěrečná ustanovení

Článek 161

Přezkum a zpráva

1. Komise pravidelně přezkoumává provádění této směrnice aby zajistila, že způsob jejího provádění nevede ke zjevné diskriminaci mezi institucemi na základě jejich právní struktury či modelu vlastnictví.

2. Následně po přezkumu Komise v úzké spolupráci s orgánem EBA do 30. června 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o ustanoveních této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013o odměňování, ke které případně legislativní návrh, zohlední mezinárodní vývoj a zaměří se především na:

a) účinnost, provádění a prosazování těchto ustanovení, včetně zjištění případných mezer vyplývajících z uplatnění zásady proporcionality na uvedená ustanovení;

b) dopad dodržování zásady stanovené v čl. 94 odst. 1 písm. g), pokud jde o:

   i) konkurenceschopnost a finanční stabilitu a

   ii) jakékoli zaměstnance, kteří skutečně pracují v dceřiných podnicích usazených mimo EHP, jejichž mateřské instituce jsou usazeny v rámci EHP.

V rámci tohoto přezkumu bude zvážena zejména otázka, zda by se zásada stanovená v čl. 94 odst. 1 písm. g) měla i nadále uplatňovat na jakékoli zaměstnance, na něž se vztahuje první pododstavec písm. b) bod ii).

3. Od roku 2014 bude EBA ve spolupráci s EIOPA a ESMA zveřejňovat každého půl roku zprávu analyzující, v jakém rozsahu právo členských států odkazuje na externí ratingy pro účely regulace, a opatření přijatá členskými státy na omezení těchto odkazů. V těchto zprávách bude uvedeno, jakým způsobem plní příslušné orgány své povinnosti podle čl. 77 odst. 1 a 3 a čl. 79 písm. b). V těchto zprávách se rovněž uvádí míra sjednocení dohledu v tomto ohledu.

4. Do 31. prosince 2014 Komise přezkoumá uplatňování článků 108 a 109 a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě případně s legislativním návrhem.

▼B

5. Do 31. prosince 2016 Komise přezkoumá výsledky dosažené podle čl. 91 odst. 11, včetně vhodnosti srovnávání postupů zajišťování různorodosti, přičemž plně zohlední příslušný vývoj na úrovni Unie a mezinárodní úrovni a vypracuje o tom zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě případně s legislativním návrhem.

6. Do 31. prosince 2015 provede Komise konzultaci s ESRB, EBA, EIOPA, ESMA a dalšími příslušnými stranami, pokud jde o efektivitu, které dosahují ujednání o sdílení informací v rámci této směrnice za běžné situace i v krizových obdobích.

7. Do 31. prosince 2015 EBA přezkoumá a podá zprávu Komisi o uplatňování této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o spolupráci Unie a členských států se třetími zeměmi. Tato zpráva určí veškeré oblasti, v nichž je zapotřebí další činnosti, pokud jde o spolupráci a sdílení informací. EBA zveřejní zprávu na svých internetových stránkách.

8. Po obdržení pověření od Komise orgán EBA přezkoumá, zda se na subjekty finančního sektoru, které prohlašují, že provádějí svoji činnost v souladu se zásadami islámského bankovnictví, odpovídajícím způsobem vztahuje tato směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013. Komise zprávu vypracovanou orgánem EBA přezkoumá a případně předloží legislativní návrh Evropskému parlamentu a Radě.

9. Do 1. července 2014 podá EBA Komisi zprávu o využívání a přínosech dlouhodobějších refinančních operací centrálních bank ESCB a podobných podpůrných opatření v rámci financování centrální bankou. Na základě uvedené zprávy a konzultace s ECB Komise předloží do 31. prosince 2014 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o využívání a přínosech těchto refinančních operací a podpůrných opatření financování pro úvěrové instituce povolené v Unii společně s případným legislativním návrhem týkajícím se využívání takových refinančních operací a podpůrných opatření financování.

Článek 162

Provedení

1. Členské státy do 31. prosince 2013 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

▼C1

Členské státy budou tyto předpisy používat ode dne 1. ledna 2014.

▼B

Členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Pokud dokumenty, které členské státy připojily k oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice, nejsou dostačující

▼B

pro plné posouzení souladu prováděcích právních předpisů s konkrétními ustanoveními této směrnice, Komise může na žádost orgánu EBA za účelem provádění úkolů podle nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo z vlastního podnětu požadovat, aby členské státy poskytly podrobnější informace ohledně provádění a uplatňování daných právních předpisů a této směrnice.

2. Odchylně od odstavce 1 se hlava VII kapitola 4 použije od 1. ledna 2016.

3. Právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 94 odst. 1 písm. g) ukládají institucím, ►C1 aby od roku 2014 uplatňovaly tamtéž uvedené zásady týkající se odměn za poskytování služeb nebo výkon činností náležejících na základě smluv uzavřených před nebo po dni 1. ledna 2014. ◄

4. Opatření přijatá členskými státy podle odstavců 1 a 2 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

5. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se článek 131 použije od 1. ledna 2016. Členské státy provedou čl. 131 odst. 4 od 1. ledna 2016 následujícím způsobem:

a) 25 % kapitálové rezervy pro G-SVI, stanovené v souladu s čl. 131 odst. 4, v roce 2016;

b) 50 % kapitálové rezervy pro G-SVI, stanovené v souladu s čl. 131 odst. 4, v roce 2017;

c) 75 % kapitálové rezervy pro G-SVI, stanovené v souladu s čl. 131 odst. 4, v roce 2018; a

d) 100 % kapitálové rezervy pro G-SVI, stanovené v souladu s čl. 131 odst. 4, v roce 2019.

6. ►C1 Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se článek 133 použije od 1. ledna 2014. ◄

Článek 163

Zrušení

Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES se zrušují s účinkem od 1. ledna 2014.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici a na nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II této směrnice a v příloze IV nařízení (EU) č. 575/2013.

▼B

Článek 164

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 165

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

SEZNAM ČINNOSTÍ PODLÉHAJÍCÍCH VZÁJEMNÉMU UZNÁNÍ

1. Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků.
2. Poskytování úvěrů včetně mimo jiné spotřebitelského úvěru, úvěrových smluv týkajících se nemovitého majetku, faktoringu, s postihem nebo bez postihu, financování obchodních transakcí (včetně forfeitingu).
3. Finanční leasing.
4. Platební služby podle definice v čl. 4 bodu 3 směrnice 2007/64/ES.
5. Vydávání a správa jiných prostředků k provádění plateb (např. cestovních šeků a bankovních směnek), pokud tato činnost nespadá pod bod 4.
6. Záruky a závazky.
7. Obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta:
   a) s nástroji peněžního trhu (šeky, směnkami, vkladními listy atd.);
   b) s peněžními prostředky v cizích měnách;
   c) v oblasti termínových obchodů a opcí;
   d) v oblasti měnových a úrokových obchodů nebo
   e) s převoditelnými cennými papíry.
8. Účast na vydávání cenných papírů a poskytování souvisejících služeb.
9. Poradenství pro podniky ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie a v souvisejících otázkách a poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků.
10. Peněžní makléřství.
11. Obhospodařování cenných papírů klienta na jeho účet a související poradenství.
12. Uložení a správa cenných papírů.
13. Poskytování bankovních informací.
14. Úschova cenností.
15. Vydávání elektronických peněz.

Služby a činnosti uvedené v příloze I oddílech A a B směrnice 2004/39/ES, pokud odkazují na finanční nástroje uvedené v příloze I oddílu C uvedené směrnice, podléhají vzájemnému uznávání v souladu s touto směrnicí.

▼B

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 1	Čl. 1 odst. 1	
Čl. 2 odst. 1		
Čl. 2 odst. 2		
Čl. 2 odst. 3		
Čl. 2 odst. 4	Čl. 1 odst. 2	
Čl. 2 odst. 5	Článek 2	
Čl. 2 odst. 6	Čl. 1 odst. 3	
Článek 3	Článek 4	
Čl. 3 odst. 1 bod 53	Čl. 4 bod 49	
Čl. 4 odst. 1		
Čl. 4 odst. 2		
Čl. 4 odst. 3		
Čl. 4 odst. 4		
Čl. 4 odst. 5		Čl. 35 odst. 1
Čl. 4 odst. 6		
Čl. 4 odst. 7		
Čl. 4 odst. 8		
Článek 5	Článek 128	
Článek 6	Čl. 42b odst. 1	
Článek 7	Čl. 40 odst. 3	
Čl. 8 odst. 1	Čl. 6 odst. 1	
Čl. 8 odst. 2	Čl. 6 odst. 2	
Čl. 8 odst. 3	Čl. 6 odst. 3	
Čl. 8 odst. 4		
Článek 9	Článek 5	
Článek 10	Článek 7	
Článek 11	Článek 8	
Čl. 12 odst. 1	Čl. 9 odst. 1 první pododstavec	
Čl. 12 odst. 2	Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 12 odst. 3	Čl. 9 odst. 1 třetí pododstavec	
Čl. 12 odst. 4	Čl. 9 odst. 2	
Čl. 13 odst. 1	Čl. 11 odst. 1	
Čl. 13 odst. 2	Čl. 11 odst. 2	
Čl. 14 odst. 1	Čl. 12 odst. 1	
Čl. 14 odst. 2	Čl. 12 odst. 2	
Čl. 14 odst. 3	Čl. 12 odst. 3	
Článek 15	Článek 13	
Čl. 16 odst. 1	Čl. 15 odst. 1	
Čl. 16 odst. 2	Čl. 15 odst. 2	
Čl. 16 odst. 3	Čl. 15 odst. 3	
Článek 17	Článek 16	
Článek 18	Čl. 17 odst. 1	
Článek 19	Článek 18	
Čl. 20 odst. 1	Článek 14	
Čl. 20 odst. 2	Článek 14	
Čl. 20 odst. 3		
Čl. 20 odst. 5	Čl. 17 odst. 2	
Článek 21	Článek 3	
Čl. 22 odst. 1	Čl. 19 odst. 1	
Čl. 22 odst. 2	Čl. 19 odst. 2	
Čl. 22 odst. 3	Čl. 19 odst. 3	
Čl. 22 odst. 4	Čl. 19 odst. 4	
Čl. 22 odst. 5	Čl. 19 odst. 5	
Čl. 22 odst. 6	Čl. 19 odst. 6	
Čl. 22 odst. 7	Čl. 19 odst. 7	
Čl. 22 odst. 8	Čl. 19 odst. 8	
Čl. 22 odst. 9	Čl. 19 odst. 9	
Čl. 23 odst. 1	Čl. 19a odst. 1	
Čl. 23 odst. 2	Čl. 19a odst. 2	
Čl. 23 odst. 3	Čl. 19a odst. 3	
Čl. 23 odst. 4	Čl. 19a odst. 4	
Čl. 23 odst. 5	Čl. 19a odst. 5	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 24 odst. 1	Čl. 19b odst. 1	
Čl. 24 odst. 2	Čl. 19b odst. 2	
Článek 25	Článek 20	
Čl. 26 odst. 1	Čl. 21 odst. 1	
Čl. 26 odst. 2	Čl. 21 odst. 2	
Článek 27	Čl. 21 odst. 3	
Čl. 28 odst. 1		Článek 4
Čl. 28 odst. 2		Článek 9
Čl. 29 odst. 1		Čl. 5 odst. 1
Čl. 29 odst. 2		Čl. 5 odst. 2
Čl. 29 odst. 3		Čl. 5 odst. 3
Čl. 29 odst. 4		Čl. 5 odst. 2
Článek 30		Článek 6
Čl. 31 odst. 1		Článek 7
Čl. 31 odst. 2		Článek 8
Čl. 32 odst. 1		Čl. 10 odst. 1
Čl. 32 odst. 2		Čl. 10 odst. 2
Čl. 32 odst. 3		Čl. 10 odst. 3
Čl. 32 odst. 4		Čl. 10 odst. 4
Čl. 32 odst. 5		Čl. 10 odst. 5
Článek 33	Článek 23	
Čl. 34 odst. 1	Čl. 24 odst. 1	
Čl. 34 odst. 2	Čl. 24 odst. 2	
Čl. 34 odst. 3	Čl. 24 odst. 3	
Čl. 35 odst. 1	Čl. 25 odst. 1	
Čl. 35 odst. 2	Čl. 25 odst. 2	
Čl. 35 odst. 3	Čl. 25 odst. 3	
Čl. 35 odst. 4	Čl. 25 odst. 4	
Čl. 35 odst. 5	Čl. 25 odst. 5	
Čl. 35 odst. 6	Čl. 25 odst. 5	
Čl. 35 odst. 7	Čl. 25 odst. 5	
Čl. 36 odst. 1	Čl. 26 odst. 1	
Čl. 36 odst. 2	Čl. 26 odst. 2	
Čl. 36 odst. 3	Čl. 26 odst. 3	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 36 odst. 4	Čl. 26 odst. 4	
Čl. 36 odst. 5	Čl. 26 odst. 5	
Čl. 36 odst. 6	Čl. 26 odst. 5	
Čl. 36 odst. 7	Čl. 26 odst. 5	
Článek 37	Článek 36	
Článek 38	Článek 27	
Čl. 39 odst. 1	Čl. 28 odst. 1	
Čl. 39 odst. 2	Čl. 28 odst. 2	
Čl. 39 odst. 3	Čl. 28 odst. 3	
Čl. 39 odst. 4	Čl. 28 odst. 4	
Čl. 39 odst. 5	Čl. 28 odst. 4	
Čl. 39 odst. 6	Čl. 28 odst. 4	
Čl. 40 první pododstavec	Čl. 29 první pododstavec	
Čl. 40 druhý pododstavec		
Čl. 40 třetí pododstavec		
Čl. 41 odst. 1	Čl. 30 odst. 1 a 2	
Čl. 41 odst. 2		
Článek 42	Článek 32	
Čl. 43 odst. 1	Čl. 33 první pododstavec	
Čl. 43 odst. 2		
Čl. 43 odst. 3		
Čl. 43 odst. 4		
Čl. 43 odst. 5		
Článek 44	Čl. 31 a 34	
Článek 45	Článek 35	
Článek 46	Článek 37	
Čl. 47 odst. 1	Čl. 38 odst. 1	
Čl. 47 odst. 2	Čl. 38 odst. 2	
Čl. 47 odst. 3	Čl. 38 odst. 3	
Čl. 48 odst. 1	Čl. 39 odst. 1	
Čl. 48 odst. 2	Čl. 39 odst. 2	
Čl. 48 odst. 3	Čl. 39 odst. 3	
Čl. 48 odst. 4	Čl. 39 odst. 4	
Čl. 49 odst. 1	Čl. 40 odst. 1	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 49 odst. 2	Čl. 40 odst. 2	
Čl. 49 odst. 3	Čl. 41 odst. 3 třetí pododstavec	
Čl. 50 odst. 1	Čl. 42 první pododstavec	
Čl. 50 odst. 2		
Čl. 50 odst. 3		
Čl. 50 odst. 4		
Čl. 50 odst. 5	Čl. 42 druhý pododstavec	
Čl. 50 odst. 6	Čl. 42 pododstavec 3 a 6	
Čl. 50 odst. 7	Čl. 42 pododstavec 4 a 7	
Čl. 50 odst. 8	Čl. 42 pátý pododstavec	
Čl. 51 odst. 1	Čl. 42a odst. 1	
Čl. 51 odst. 2	Čl. 42a odst. 2	
Čl. 51 odst. 3	Čl. 42a odst. 3	
Čl. 51 odst. 4	Čl. 42a odst. 3	
Čl. 51 odst. 5	Čl. 42a odst. 3	
Čl. 51 odst. 6		
Čl. 52 odst. 1	Čl. 43 odst. 1	
Čl. 52 odst. 2	Čl. 43 odst. 2	
Čl. 52 odst. 3		
Čl. 52 odst. 4		
Čl. 53 odst. 1	Čl. 44 odst. 1	
Čl. 53 odst. 2	Čl. 44 odst. 2	
Čl. 53 odst. 3		
Článek 54	Článek 45	
Článek 55	Článek 46	
Článek 56	Článek 47	
Čl. 57 odst. 1	Čl. 48 odst. 1 první pododstavec	
Čl. 57 odst. 2	Čl. 48 odst. 1 druhý pododstavec	
Čl. 57 odst. 3	Čl. 48 odst. 2 první a druhý pododstavec	
Čl. 57 odst. 4	Čl. 48 odst. 2 třetí pododstavec	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 57 odst. 5	Čl. 48 odst. 2 pátý pododstavec	
Čl. 57 odst. 6	Čl. 48 odst. 2 čtvrtý pododstavec	
Článek 58	Čl. 49 první pododstavec	
Čl. 58 odst. 2	Čl. 49 druhý pododstavec	
Čl. 58 odst. 3	Čl. 49 čtvrtý pododstavec	
Čl. 58 odst. 4	Čl. 49 pátý pododstavec	
Čl. 59 odst. 1	Článek 50	
Čl. 59 odst. 2		
Článek 60	Článek 51	
Čl. 61 odst. 1	Čl. 52 první pododstavec	
Čl. 61 odst. 2	Čl. 52 druhý pododstavec	
Článek 62		
Čl. 63 odst. 1	Čl. 53 odst. 1	
Čl. 63 odst. 2	Čl. 53 odst. 2	
Článek 64		
Článek 65		
Článek 66		
Článek 67		
Článek 68		
Článek 69		
Článek 70		
Článek 71		
Článek 72	Článek 55	
Článek 73	Článek 123	
Čl. 74 odst. 1	Čl. 22 odst. 1	
Čl. 74 odst. 2	Čl. 22 odst. 2	
Čl. 74 odst. 3	Čl. 22 odst. 6	
Čl. 74 odst. 4		
Čl. 75 odst. 1	Čl. 22 odst. 3	
Čl. 75 odst. 2	Čl. 22 odst. 4	
Čl. 75 odst. 3	Čl. 22 odst. 5	
Čl. 76 odst. 1	Příloha V bod 2	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 76 odst. 2		
Čl. 76 odst. 3		
Čl. 76 odst. 4		
Čl. 76 odst. 5		
Článek 77		
Článek 78		
Článek 79	Příloha V body 3, 4 a 5	
Článek 80	Příloha V bod 6	
Článek 81	Příloha V bod 7	
Čl. 82 odst. 1	Příloha V bod 8	
Čl. 82 odst. 2	Příloha V bod 9	
Čl. 83 odst. 1	Příloha V bod 10	
Čl. 83 odst. 2		Příloha IV bod 5
Čl. 83 odst. 3		Příloha I body 38 a 41
Článek 84	Příloha V bod 11	
Čl. 85 odst. 1	Příloha V bod 12	
Čl. 85 odst. 2	Příloha V bod 13	
Čl. 86 odst. 1	Příloha V bod 14	
Čl. 86 odst. 2	Příloha V bod 14a	
Čl. 86 odst. 3		
Čl. 86 odst. 4	Příloha V bod 15	
Čl. 86 odst. 5	Příloha V bod 16	
Čl. 86 odst. 6	Příloha V bod 17	
Čl. 86 odst. 7	Příloha V bod 18	
Čl. 86 odst. 8	Příloha V bod 19	
Čl. 86 odst. 9	Příloha V bod 20	
Čl. 86 odst. 10	Příloha V bod 21	
Čl. 86 odst. 11	Příloha V bod 22	
Článek 87		
Čl. 88 odst. 1	Příloha V bod 1	
Čl. 88 odst. 2		
Článek 89		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 90		
Článek 91		
Čl. 92 odst. 1	Příloha V bod 23 druhý pododstavec	
Čl. 92 odst. 2 úvodní věta	Příloha V bod 23 úvodní věta	
Čl. 92 odst. 2 písm. a)	Příloha V bod 23 písm. a)	
Čl. 92 odst. 2 písm. b)	Příloha V bod 23 písm. b)	
Čl. 92 odst. 2 písm. c)	Příloha V bod 23 písm. c)	
Čl. 92 odst. 2 písm. d)	Příloha V bod 23 písm. d)	
Čl. 92 odst. 2 písm. e)	Příloha V bod 23 písm. e)	
Čl. 92 odst. 2 psím. f)	Příloha V bod 23 písm. f)	
Čl. 92 odst. 2 písm. g)		
Článek 93	Příloha V bod 23 písm. k)	
Čl. 94 odst. 1 písm. a)	Příloha V bod 23 písm. g)	
Čl. 94 odst. 1 písm. b)	Příloha V bod 23 písm. h)	
Čl. 94 odst. 1 písm. c)	Příloha V bod 23 písm. i)	
Čl. 94 odst. 1 písm. d)		
Čl. 94 odst. 1 písm. e)	Příloha V bod 23 písm. j)	
Čl. 94 odst. 1 písm. f)	Příloha V bod 23 písm. l)	
Čl. 94 odst. 1 písm. g)		
Čl. 94 odst. 1 písm. h)	Příloha V bod 23 písm. m)	
Čl. 94 odst. 1 písm. i)		
Čl. 94 odst. 1 písm. j)	Příloha V bod 23 písm. n)	
Čl. 94 odst. 1 písm. k)	Příloha V bod 23 písm. n)	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 94 odst. 1 písm. l)	Příloha V bod 23 písm. o)	
Čl. 94 odst. 1 písm. m)	Příloha V bod 23 písm. p)	
Čl. 94 odst. 1 písm. n)	Příloha V bod 23 písm. q)	
Čl. 94 odst. 1 písm. o)	Příloha V bod 23 písm. r)	
Čl. 94 odst. 1 písm. p)	Příloha V bod 23 písm. s)	
Čl. 94 odst. 1 písm. q)	Příloha V bod 23 písm. t)	
Čl. 94 odst. 2	Čl. 150 odst. 3 písm. b	
Článek 95	Příloha V bod 24	
Článek 96		
Čl. 97 odst. 1	Čl. 124 odst. 1	
Čl. 97 odst. 2	Čl. 124 odst. 2	
Čl. 97 odst. 3	Čl. 124 odst. 3	
Čl. 97 odst. 4	Čl. 124 odst. 4	
Čl. 98 odst. 1	Příloha XI bod 1	
Čl. 98 odst. 2	Příloha XI bod 1a	
Čl. 98 odst. 3	Příloha XI bod 2	
Čl. 98 odst. 4	Příloha XI bod 3	
Čl. 98 odst. 5	Čl. 124 odst. 5	
Čl. 98 odst. 6		
Čl. 98 odst. 7		
Článek 99		
Článek 100		
Článek 101		
Čl. 102 odst. 1	Čl. 136 odst. 1	
Čl. 102 odst. 2		
Článek 103		
Článek 104	Článek 136	
Článek 105		
Čl. 106 odst. 1	Článek 149	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 106 odst. 2		
Článek 107		
Čl. 108 odst. 1 první pododstavec	Čl. 68 odst. 2	
Čl. 108 odst. 1 druhý pododstavec	Článek 3	
Čl. 108 odst. 1 třetí pododstavec		
Čl. 108 odst. 2	Čl. 71 odst. 1	
Čl. 108 odst. 3	Čl. 71 odst. 2	
Čl. 108 odst. 4	Čl. 73 odst. 2	
Čl. 109 odst. 1	Čl. 68 odst. 1	
Čl. 109 odst. 2	Čl. 73 odst. 3	
Čl. 109 odst. 3		
Čl. 110 odst. 1	Čl. 124 odst. 2	
Čl. 110 odst. 2	Článek 23	
Čl. 111 odst. 1	Čl. 125 odst. 1	Článek 2
Čl. 111 odst. 2	Čl. 125 odst. 2	Článek 2
Čl. 111 odst. 3	Čl. 126 odst. 1	
Čl. 111 odst. 4	Čl. 126 odst. 2	
Čl. 111 odst. 5	Čl. 126 odst. 3	
Čl. 111 odst. 6	Čl. 126 odst. 4	
Čl. 112 odst. 1	Čl. 129 odst. 1 první pododstavec	
Čl. 112 odst. 2	Čl. 129 odst. 1 druhý pododstavec	
Čl. 112 odst. 3	Čl. 129 odst. 1 třetí pododstavec	
Čl. 113 odst. 1 písm. a)	Čl. 129 odst. 3 první pododstavec	
Čl. 113 odst. 1 písm. b)		
Čl. 113 odst. 2 písm. a) první pododstavec	Čl. 129 odst. 3 druhý pododstavec	
Čl. 113 odst. 2 písm. b) první pododstavec		
Čl. 113 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 129 odst. 3 druhý pododstavec	
Čl. 113 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 129 odst. 3 třetí pododstavec	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 113 odst. 3	Čl. 129 odst. 3 pododstavec 4 až 7	
Čl. 113 odst. 4	Čl. 129 odst. 3 pododstavec 8 a 9	
Čl. 113 odst. 5	Čl. 129 odst. 3 pododstavec 10 a 11	
Článek 114	Článek 130	
Článek 115	Článek 131	
Čl. 116 odst. 1	Čl. 131a odst. 1 první a třetí pododstavec	
Čl. 116 odst. 2	Čl. 131a odst. 1 čtvrtý pododstavec	
Čl. 116 odst. 3	Čl. 131a odst. 2 první pododstavec	
Čl. 116 odst. 4	Čl. 131a odst. 2 druhý a třetí pododstavec	
Čl. 116 odst. 5	Čl. 131a odst. 2 čtvrtý a pátý pododstavec	
Čl. 116 odst. 6	Čl. 131a odst. 2 šestý pododstavec	
Čl. 116 odst. 7	Čl. 131a odst. 2 sedmý pododstavec	
Čl. 116 odst. 8	Čl. 131a odst. 2 osmý pododstavec	
Čl. 116 odst. 9	Čl. 131a odst. 2 devátý pododstavec	
Čl. 117 odst. 1	Čl. 132 odst. 1 první až šestý pododstavec	
Čl. 117 odst. 2	Čl. 132 odst. 1 sedmý a osmý pododstavec	
Čl. 117 odst. 3	Čl. 132 odst. 2	
Čl. 117 odst. 4	Čl. 132 odst. 3	
Článek 118	Článek 141	
Čl. 119 odst. 1	Čl. 127 odst. 1	
Čl. 119 odst. 2	Čl. 127 odst. 2	
Čl. 119 odst. 3	Čl. 127 odst. 3	
Článek 120	Článek 72a	
Článek 121	Článek 135	
Článek 122	Článek 137	
Čl. 123 odst. 1	Čl. 138 odst. 1	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 123 odst. 2	Čl. 138 odst. 2 první pododstavec	
Článek 124	Článek 139	
Článek 125	Článek 140	Článek 2
Článek 126	Článek 142	
Článek 127	Článek 143	
Článek 128		
Článek 129		
Článek 130		
Článek 131		
Článek 132		
Článek 133		
Článek 134		
Článek 135		
Článek 136		
Článek 137		
Článek 138		
Článek 139		
Článek 140		
Článek 141		
Článek 142		
Článek 143	Článek 144	
Čl. 144 odst. 1	Čl. 122a odst. 9	
Čl. 144 odst. 2	Čl. 69 odst. 4	
Čl. 144 odst. 3	Čl. 70 odst. 4	
Článek 145	Čl. 150 odst. 1	
Článek 146	Čl. 150 odst. 1a	
Čl. 147 odst. 1	Čl. 151 odst. 1	
Čl. 147 odst. 2	Čl. 151 odst. 2	
Čl. 148 odst. 1	Čl.s 151a odst. 3	
Čl. 148 odst. 2	Čl.s 151a odst. 1	
Čl. 148 odst. 3	Čl.s 151b	
Čl. 148 odst. 4	Čl.s 151a odst. 2	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 148 odst. 5	Čl.s 151c	
Článek 149		
Článek 150		
Článek 151		
Článek 152	Článek 29	
Článek 153	Článek 30	
Článek 154	Článek 33	
Článek 155	Článek 40	
Článek 156	Článek 41	
Článek 157	Článek 42	
Článek 158	Čl. 42a	
Článek 159	Článek 43	
Článek 160		
Čl. 161 odst. 1	Čl. 156 odstavec 6	
Čl. 161 odst. 2	Čl. 156 odstavec 4	
Čl. 161 odst. 3		
Čl. 161 odst. 4		
Čl. 161 odst. 5		
Čl. 161 odst. 6		
Čl. 161 odst. 7		
Čl. 161 odst. 8		
Čl. 161 odst. 9		
Čl. 162 odst. 1		
Čl. 162 odst. 2		
Čl. 162 odst. 3		
Čl. 162 odst. 4	Čl. 157 odst. 1 třetí pododstavec	
Čl. 162 odst. 5		
Čl. 162 odst. 6		
Článek 163	Článek 158	
Článek 164	Článek 159	
Článek 165	Článek 160	
Příloha I	Příloha I	